

1320

C. P. BROWN

MEMORIAL LIBRARY

Acc No ~~6341~~

Date

CUDDAPAH.

నేటి జనన

248

6341

SREE RAMAKRISHNA SARADA
 PATHANAMANDIR, &
 SREE SLETANAMAGNAPPA LIBRARY.
 VALLUR, P. O. CUDDAPAH DIST.
 శ్రీరామాకృష్ణ సారాదా పాతనామందీరం & శ్రీ
 సీతానామాగ్నప్ప లైబ్రరీ
 భారతదేశ సీతారామచంద్ర గురువారా
 వల్లూరు పోస్టు, కడప జిల్లా.

విర్యాపాతులు :- శ్రీ పాప లై వెంగళ

కొత్తపల్లి సుబ్బరామయ్య గారి పాతం

248

952
 స.కా.నె
 4604

శ్రీ లోకేశ్వరమూర్తి, మేదిరాంజు.

ఇందులో -

గ్రంథకర్త	4
మా మామాట	5
ఎందుకీ రచన?	7
1. చరిత్ర	9
2. పరిపాలనా విధానం	33
3. సంఘజీవనం	75
4. ఆర్థిక విధానం	85
5. మున్ముందు	105

తగ్గింపు ధరలకు :

మావద్ద తగ్గింపుధరలకు బ్రహ్మశ్రీ పంచాంగుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిగారు త్రోడీకరించి, ప్రచురించిన 1. 'వాత్సీయన కామ సూత్రాలు' రూ. 7-8-0 (అసలు వెల రూ. 10-0-0) 2. గౌతమ ధర్మ సూత్రములు రూ. 3-8-0 (అసలు వెల 4-8-0) 3. రాజ శేఖర కావ్యమీమాంస రూ. 2-0-0. (అసలు వెల 2-8-0) చొప్పున దొరుకును. డబ్బు ఒకమారు కొనదలచినవారు వ.గతులకు వ్రాయుడు.

ప్రతులు కావలసినవారు ముందుగా మనియార్డరు పంపాలి. కాపీలకు.

ఆర్మభారతి గ్రంథవాల,

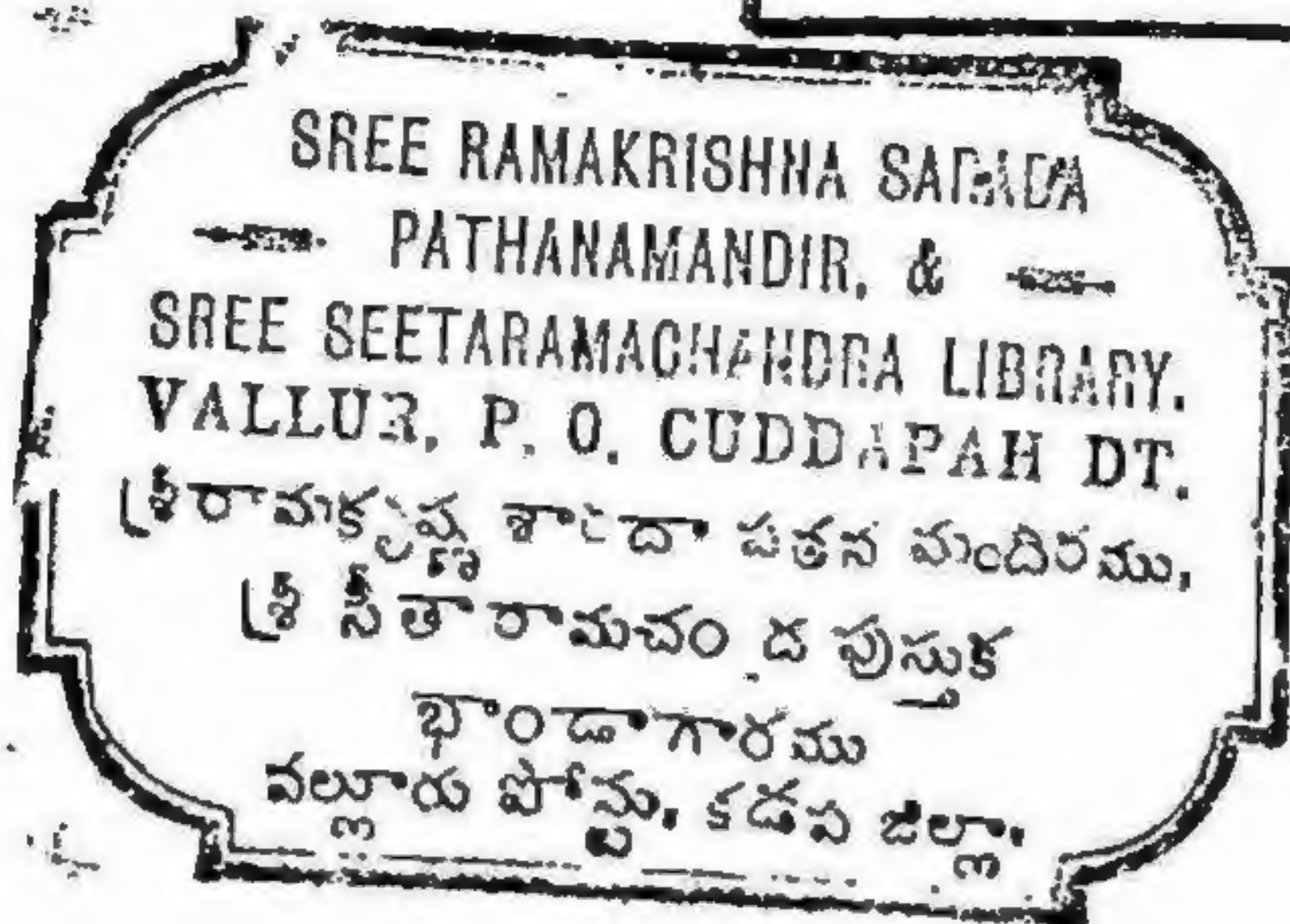
126 పొరశువాళగ హెరోడ్డు,

వేదేరిపాస్తు, మదరాసు.

C.P.B.
1493

వెలితి
నేటి జన

C. P. BROWN
MEMORIAL LIBRARY
Proc. No. ~~444~~
Date
CUDDAPAH.

రచన :

కొత్తపల్లి సుబ్బరామయ్య, ఎం.ఏ., ఎస్.టి.,

Phagura A. L.
8. 11. 43

శ్రీ సీతారామచంద్ర గ్రంథ భాండాగారము
వల్లూరు.

సిర్వాహమలు - శ్రీ పోస్టల్ వెంగట్రా
గారి పరాళం

సంస్కృతి గ్రంథమండలి

వంగల్ బిల్డింగ్స్ :: పెరంబూరు పోస్టు,

మద్రాసు.

ప్రచురణ—43

వెల. ఎనిమిదణాలు.

ప్రథమ ముద్రణ,

జూన్ 1942.

సంపాదకులు :

క స్తూ రి సూ ర్య ప్ర కా శ రా వు.

కొ త్త వ ల్లి సు బ్బ రా మ య్య. ఎం.ఏ., ఎల్.టి.,

[అన్ని హక్కులు గ్రంథమండలివే.]

నా చెల్లెలు

కీ॥ శీ॥ చిల్లకపాటి పద్మావతికి

ప్రేమతో—

గ్రంథకర్త

జననం 1.2.1910 న, పెరంబూరులో. బాల్యం, విద్యాభ్యాసం గుంటూరుజిల్లా ఓంగోలులో. 1928-30 లో చెన్నపట్నంలో ఉద్యోగం. ఉపసత్యాగ్రహమప్పుడు ఉద్యోగానికి రాజీనామానిచ్చి ఆ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నాడు. 1931-37 లో కాశీ హిందూ విశ్వవిద్యాలయంలో చదివి ఎం. ఏ. పట్టభద్రుడయ్యాడు. 1937-38 లో అడయార్ లోని దివ్యజ్ఞాన సమాజంవారి ఉన్నతపాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడుగా నున్నాడు. 1938-39 లో మరల విద్యాభ్యాసం; యల్. టి. పట్టభద్రుడయ్యాడు. కొద్దిమసాలు 'విద్యావనం', 'కాంపౌరేషన్ ఉన్నత పాఠశాల', 'సవ్య భారతీ'లలో పనిచేశాడు. ఏకాకి. లోకాన్ని ఉద్ధరిద్దామని ఉబలాటపడ్డాడు. వ్యక్తిత్వం, స్వతంత్రత హెచ్చు. అందుకే ఎక్కడనూ యిమడలేకుండా వున్నాడు. ఈతని యితరరచనలు- 'సోవియట్ రష్యాలో', 'దేవు ధొకడున్నాడా?',

మా మాట.

సంస్కృతి గ్రంథమండలి కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించి యిప్పటికి ౪ నెల లోతూంది. ఈ కాగితపు కరువుకోజల్లో రెండుపుస్తకాలను యింత దనుక ప్రచురింపగల్గినందుకు సంతోషిస్తున్నాం. ఆంధ్రపాఠకలోకం తగిన ప్రోత్సాహాన్నిస్తే యిక ముందు మా ప్రచురణకార్యక్రమం ఎక్కువ త్వరితంగానూ, మేలుగానూగూడా జరుగుతుందని చెప్పగలం. ప్రచురణలలోను, విక్రయంలోను, రచనలలోను ఇంతవరకు మాకు సాయపడ్డ మిత్రులందరికీ కృతజ్ఞులం.

ప్రభుత్వం కాగితపుధరలను నిష్కర్ష చేసిందిగాని కాగితము ప్రతి వారికీ దొరికేట్లు యింతవరకూ చేయలేదు. ప్రభుత్వం తీర్మానించిన ధరలకు కాగితం దొరకడంలేదు సరేగదా యీనాడు శ్రుజల్లో నాటుకొని పోయిన యుద్ధభయంవల్ల మద్రాసువంటి నగరాల్లోని పెద్ద కాగితపువర్తకులు లేచిపోవడంగూడా సంభవించింది. అందువల్లే యీ ప్రచురణకు కొంత ఆలస్యమైంది.

జపాన్ దురాక్రమణ మనదేశందాకాగూడావ్యాపించింది. ప్రస్తుతం జరుగుచున్న ప్రపంచయుద్ధం కారణంగా ప్రతిఒక్కరూ కొంత ప్రపంచ జ్ఞానాన్ని సంపాదిస్తున్నారు. జపాన్ వలని భయం నానాటికీ మనదేశానికి హెచ్చడంవల్ల మనం జపాన్ నుగురించి తెలుసుకోవడం అవసరం. ఇప్పటికీ తెనుగులో జపాన్ నుగురించి నాలుగైదు పుస్తకాలుమాత్రమే ఉన్నాయి.

- (1) జపాన్ చరిత్రము—గ్రంథకర్త :—ఆదిపూడి సోమనాథరావు. 1909.
- (2) జపాన్ దేశచరిత్ర— , , క్రొత్తపల్లి సూర్యారావు. —
- (3) బపాన్ దేశ సాంఘికచరిత్ర—నండూరి మూర్తిరాజు. 1911.

ఇవైనా, ఉన్నట్లు వినడమేగాని వీటిని చూచినభాగ్యమైనా లేదు మాకు. 1937లో శ్రీ గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు వ్రాసిన 'చీనా జపాను ప్రళయము'లో జపాన్ నుగురించి కొంత వ్రాశారు. కానీ, మే మెరిగినంతవరకూ జపాన్ లోని మానవజీవితాన్నిగురించి, జపాన్ దురాక్రమణకు మూలకారణాలనుగురించి విశదంగా చర్చించిన పుస్తకం, నేడు జపాన్ లోనున్న సాంఘికశక్తులను వర్ణించినపుస్తకం తెనుగులో లేదు. ఈ లోటును యీ ప్రచురణ కొంతవరకు తీరుస్తుందని మా ఆశ.

పెరంబూరు,
జూన్ 4, 1942

సంపాదకులు.

ఎందుకీ రచన ?

ఈ సంవత్సరారంభంలో ఏవో సొంతపనులమీద గుంటూరు రెల్లాల సొచ్చింది. అప్పటికి ఒకమాసంక్రితం జపాన్, బ్రిటన్-అమెరికాలమీద యుద్ధం ప్రకటించింది. ఆ కోజిల్లో ప్రతిచోటా, ప్రతిఒక్కరూ జపాన్ను గురించే మాట్లాడుచున్నారు. మిత్రులు శ్రీ మానభూషి వేదాంతం నరసింహ చార్లుగారు “మీ గ్రంథమండలివారు జపాన్నగురించో పుస్తకం ప్రచురించ రాదా?” అన్నారు. అప్పట్లో కూచిపూడి (గుంటూరుజిల్లా)లోని రాడి కల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ వారి ప్రయత్నంలో నున్నారనివిని ఊరకున్నాం. కోజిలు గడిచాయిగాని వారిప్రచురణ బైట బడలేదు. మిత్రులెవ్వరికీ తీరిక లేకపోవడంచేత నేనే యీ ప్రయత్నానికి పూనుకోవలసొచ్చింది.

జపాను నేడు చేస్తున్న దురాక్రమణ నడ్డాలని దేశనాయకులు—
గాంధీ, నెహ్రూగారలనుండి వైస్రాయి, జనరల్ వెవెల్ గార్లదాకా—
ఉద్బోధిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ దురాక్రమణకు కారణాలు తెలుసుకో
డానికి, ఇకముం దెన్నటికీ జపాన్ నుండి ప్రపంచశాంతికి భంగం కలగకుండా
చేయడానికి నేటి జపాను స్థితిగతులను చక్కగా అవగాహన చేసుకొని
అక్కడి సమస్యలను పరిష్కరించడం ప్రతిమానవుని బాధ్యత. అందులో
భారతీయుల బాధ్యత—దగ్గరనున్న పాపానికి—హెచ్చు. ఇంతా నెలరోజుల
క్రితం మన రెండు రేవుపట్టణాలపై విశాఖపట్నం, కాకినాడ—జపాను
విమానాలు బాంబులేక్కినై. ఈ క్రూరాన్ని ఎదుర్కొను, జపాను జీవితాన్ని
తెలుసుకోను యీ ప్రచురణ కొంత తోడ్పడుతుందన్న ఉద్దేశంతో ఆంధ్ర
పాఠకలోకాని కందించడమైంది.

ఈ రచనకు అనేక ఆంగ్లగ్రంథాలు పకరించిన్నై. వాటిని యీపుస్తకం
ఆఖర్న పేర్కొన్నాను. కానీ మద్రాసువంటి నగరంలోగూడ ఒకపుస్తకం
దొరకలేదు. విజ్ఞులనేకులు దాన్నే ముఖ్యంగా—యీ రచనకు ముందుగా—
చదువమన్నారు. లభింపనందున ఆ పుస్తకాన్ని చూడకుండానే ‘నేటి
జపాన్’ను ప్రచురించాల సోచ్చింది. తమవద్దనున్న ఆంగ్ల ఉద్ద్రంధాలనిచ్చి
అడపతడప తమ సలహాలతో ప్రోత్సహించిన మిత్రులు శ్రీ పండిత
రాధ్యుల నాగేశ్వరరావు, జి. వి. కృష్ణారావుగార్ల కెంతో కృతజ్ఞుడి.

గ్రంథకర్త.

1. చ రి త్ర

దేశం

జపాన్ అంటే అదిఒక దేశంపేరని, ఆదేశంలో అతి చౌకవస్తువులుత్పత్తి చేయబడతవని, ఆవస్తువులు చాలాకాలం వుండేవిగావని మన పసిపిల్లకుగూడా తెలిసిన విషయం. ఆసియా ఖండానికి తూర్పున, యీ ఖండానికి షుమారు 100 మైళ్లదూరాన పసిఫిక్ మహా సముద్రంలోగల కొన్ని దీవులనే జపాన్ అని పిలుస్తున్నాం. అక్కడి నివాసులు తమ మాతృ దేశాన్ని 'దైనిప్పన్', (గొప్ప జపాన్) 'దైన్యాహన్' అని పిలుస్తారు. జపాన్ కీ పేరు చైనావానినుంచొచ్చింది. చైనా భాషలో 'జిహ్' అంటే సూర్యుడని, 'పెన్' అంటే సంబంధం కలదని అర్థం. సూర్యునికి సంబంధించిన భూమిగనుక 'జిహ్ పెన్' అని చైనావారు పిలిచేవారు. జపాన్ ప్రజలు తమ దేశం 'ఉదయభానుని దేశం' అని పొగడుకుంటారు. తమ చక్రవర్తి యుగయుగాలుగా తమ్ము పరిపాలిస్తున్న సూర్యవంశజుల హక్కుదారుడని, ఆయన ఆజ్ఞల శిరసావహించడం తమ విద్యుక్తధర్మమని వారినమ్మిక. ఈ భూమి ఏర్పడ్డప్పటి నుంచి తమ్ము చక్రవర్తుడే పరిపాలిస్తూవచ్చారని వారు సగర్వంగా చెప్పుకుంటారు.

మనదేశంలో క్షత్రియుల్లో రెండు తెగలవారున్నారు- సూర్యవంశజులు, చంద్రవంశజులు. జపాన్ లో ప్రజలందరు ఒక్క సూర్యవంశానికి చెందినవారే. మనం సూర్యుణ్ణి పురుషుడుగా పాటిస్తాం; జపాన్ వారు సూర్యుణ్ణి-అమాలె

రాసు స్త్రీ గా పూజిస్తున్నారు. వారికి సూర్యుడు దేవుడు కాదు-
దేవతే. తామందరు ఆమె పిల్లలవడంచేత తాము దేవాంశ
సంభూతులని, తమదైవత్వం ప్రపంచంలో మరీయే ఇతరజాతికి
లేదుగనుక తామందరికన్నా ఉత్తములని జపాన్ వారిగర్వం.
ఈ మూఢవిశ్వాసం ఎక్కడలేని సత్తువనిచ్చింది జపాన్
సామ్రాజ్యవాదులకు. ఈ కారణంగా కొద్దిపాటి దేశానికి
గొప్ప సామ్రాజ్యాన్ని సంపాదించగల్గారు.

జపాన్ లో పెద్ద దీవులు 4 మాత్రమే. వీటినానుకొని
చిన్న దీవుల నేకం ఉన్నాయి. వీటిమొత్తం సంఖ్య సుమారు
600. వీటివివరణ—

పెద్దదీవులు	వాటి నానియుండు చిన్న దీవులసంఖ్య	విస్తీర్ణం చ మై
హన్షు	192	91,278
షికోకు	75	7,246
క్యూషు	213	14,719
హొక్కైడో	44	34,084
మొత్తం జపానుదీవులు చిన్నవి	524	1,47,327

జపానుదేశం సామ్రాజ్యం కా నారంభించినతర్వాత యీ దిగువ
దేశాలను జపానుతో కలుపుకుంది.

కొరియా	1018	85,228
ఫొమ్మోకా, పెస్కోడోర్స్	77	13,890
సాఖలిన్	2	13,034
జపాను, సామ్రాజ్యంలోనిదీవులు	1621	విస్తీర్ణం 25,9,479
లియోం టాంగ్ ద్వీపకల్పం	123	1,436
	1744	2,60,915

ఇవిగాక యింకా చిన్నదీవులు సుమారు 100 ఉన్నాయి. కానీ వాటి సముద్రతీరపు నిడివి 2 మైళ్ళకు తక్కువగనుక పై లెఖ్కులో వాటిని చేర్చలేదు.

జపాన్ ను ఆసియా భూభాగంనుంచి ససిఫిక్ మహా సముద్రం వేరుచేస్తూంది. ఈ సముద్రభాగాన్ని వేరువేరు చోట్ల వేరువేరు పేర్లతో పిలుస్తారు — జపాన్ సముద్రం, బఖాటిస్టు, తూర్పుచీనా సముద్రం. జపాన్ పొడవు షుమారు 3,000 మైళ్లు. కానీ వెడల్పెచ్చట 120 మైళ్లకు మించదు. జపాన్ విస్తీర్ణం 1,48,800 చదరపు మైళ్లు. జనాభా 7,30,00,000. జపాన్ కు చెందిన సామ్రాజ్యంలో ప్రస్తుతం కొరియా, ఫిలోజా, దక్షిణ సాఖాలీన్, లియోంటాంగ్ మొదలైన దేశాలున్నాయి. ఈ సామ్రాజ్య విస్తీర్ణం 1,14,600 చదరపు మైళ్లు. ఇందులోని జనాభా 3,00,00,000 లకుపైగా నుంది.

ప్రస్తుతం జపాన్ ను పరిపాలిస్తున్న చక్రవర్తి హిరో హిటా. ఈ రాచకుటుంబం అనాదిగా అధికారంలోనున్నది. 1868 వరకు జపాన్ ను గురించి ప్రపంచం అట్టే ఎరుగదు. గడచిన 74 ఏండ్లలో జపాన్ ఆధునిక మానవత్వాకాన్ని ప్రవేశించడం, ఇతర దేశాలతో సంబంధ బాంధవ్యాలు కుదుర్చుకోడం సంభవించింది. ఇప్పటికీ మనలో చాలామందికి జపాన్ అంటే అగ్నిపర్వతాలు, భూకంపాలు, ఉప్పెనలు, టపాకాయలు, అగ్నిపెట్టెలు, కాగితపు గొడుగులు, పిల్లలాడు కునే చొకరకపుబొమ్మలు మొదలైన వాటికాటపటయిన దేశమని అభిప్రాయం. ఇలాంటి కొన్ని కొండగుర్తులు తప్ప

జపాన్ ను గురించి, ఆ ప్రజలను గురించి మనం ముఖ్యవిషయాల నేరుగం. 80 ఏండ్లనాడు అనామికంగానున్న దేశం నేడు ప్రపంచంలోని గొప్ప సామ్రాజ్యాలు రెటిసీ - బ్రిటను, అమెరికా - ఒక్కపెట్టున ఎదుర్కొని కొంతవరకు హిందూ మహా సముద్రంలోని దీవులలో యీ రెండు దేశాలకు నిలువ నీడ లేకుండా చేయగల్గిందంటే యీ దేశ ప్రభావమేంటో, యీ ప్రజల స్వభావమేంటో, వీరికి సామ్రాజ్య కాంక్షేందుకో, వీరి రక్తపిపాసకు మూలకారణాలేవో తెలుసుకోవడం అత్యవసరం.

13 వ శతాబ్దంలో ఇటలీలోని వెన్నిస్ నగరాన్నుంచి మార్కోపోలో అన్న ప్రయాణీకుడు ప్రపంచ పర్యటనానికి బయలుదేరాడు. 1280 ప్రాంతాల్లో యీ తడు చై నా చేరాడు. అప్పట్లో చై నావారు జపాన్ ను 'జిపో పిన్' అని పిలిచేవారు. పాశ్చాత్యుడవడంచేత మార్కోపోలో 'జిపాంగ్' అని ఉచ్చరించాడీ పేరును. యూరప్ కు మళ్ళీ వచ్చింతర్వాత చై నా కు తూర్పుననున్న యీ దేశాన్ని గురించి, ఇందలి ధనసంపత్తినిగూర్చి చాటాడు. ఫ్రెంచివారి పేరును, 'జిపోస్' అని వాడనారంభించారు. ఆంగ్లేయులు దీన్నే 'జపాన్' అని ఉచ్చరిస్తున్నారు. మార్కోపోలో వరన ఫలితంగా ఈ మాతన ప్రాక్షేషానికి సముద్రమార్గాన్ని వెళ్ళి రావాలని యూరప్ లోని నావికులనేకులు ఉబలాటపడ్డారు. పశ్చిమదిక్కున జపాన్ కు సముద్రమార్గాన్ని కనిపెట్టాలని ప్రయాణమైన క్రిస్టోఫర్ కొలంబస్ అమెరికాను కనిపెట్టాడు. జపాన్ పుణ్యాన్నే అమెరికా దొరికింది.

జపాన్ బ్రిటన్లకు చాలా పోలికలున్నాయి. ఇంగ్లండు చాలా చిన్నదీవై నప్పటికి ఇంత పెద్ద సామ్రాజ్యాన్ని సంపాదించగల్గడానికి కారణం దానిభౌతికస్థితే. యూరప్ ఖండానికానుకోనుండడం, యూరప్ తో ఏలాంటి సంబంధంలేకుండా వుండగల్గడానికి సముద్ర మడ్డముండడం, స్వతంత్ర దేశంగా నుండడం, యూరప్ కన్నా ముందు తాను పారిశ్రామిక విప్లవాన్ని ప్రారంభించడం, కొద్దిపాటి దేశంగనుకను, అట్టే సారవంతమైన భూమికాదు గనుకను ఆంగ్లేయులు ఎక్కువ కష్టజీవులుకావడం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యానికి పునాదులైనై.

ఇంగ్లండులాగా జపాన్ గూడా దీవిగడ్డే. ఇంగ్లండు యూరప్ కు పడమరనున్నట్లు ఆసియాఖండానికి తూర్పున, ఆసియాఖండాన్నానుకొని జపానుంది. బ్రిటన్ లాగే జపాన్ కొద్దిపాటి దేశంగనుకను, అట్టే సారవంతమైన భూమికాదు గనుకను జపాన్ వారు హెచ్చుగాకష్టించి జీవించాలసాచ్చింది. ఇంగ్లండులాగే, ఆసియాఖండంలోని అన్ని దేశాల్లోకి జపాన్ పారిశ్రామికవిప్లవాన్ని ముందు ప్రారంభించింది. ఆంగ్లేయులకు లేని సాధకబాధకాలు కొన్ని జపాన్ వారికున్నా—అగ్నిపర్వతాలు, గాలిదుమారాలు, సాలీనసగటున 116 భూకంపాలు—బ్రిటన్ లాగా తామూ ప్రపంచాధిపత్యాన్ని సంపాదించాలని వారి ఉబలాటం.

90,000 చదరపుమైళ్ళ విస్తీర్ణంగల్గి, 4,50,00,000 జనాభాగల్గిన ఇంగ్లండు ప్రపంచంలో $\frac{1}{4}$ భాగాన్ని పరిపాలి

స్తూంఠే, 1,48,800 చ॥ మై॥ విస్తీర్ణం, 7,30,00,000 జనాభా
గల జపాన్ $\frac{1}{2}$ ప్రపంచాన్ని పరిపాలింపనద్దా? అని జపాన్
సామ్రాజ్యవాదుల సవాలు.

చీకటి

జపాన్ వారి సాంప్రదాయాలనుబట్టి వారి సామ్రాజ్యం
క్రీ॥ పూ॥ 660 లో నెలకొల్పబడ్డది. ఈ సామ్రాజ్యానికి
మొదటి చక్రవర్తి జిమ్ము టెన్నో యమాటోను తన ముఖ్య
పటణంగా చేసుకొని పరిపాలించాడు. జపాను చరిత్రలోని
మొదటి 1,000 ఏండ్లు అంధకారమయం. ఈ వేయేండ్ల చరిత్ర
కేవిధమైన ఆధారాలు లేవు. కేవలం సాంప్రదాయసిద్ధంగా
వచ్చిన మూఢనమ్మకాలనుబట్టి యానాటి చరిత్ర ఊహింప
బడుతూంది-ఉజ్జాయింపబడుతూంది.

చరిత్రకు పూర్వమే ఆసియాఖండపు తూర్పుభాగం
నుంచి కొందరు, పసిఫిక్ మహాసముద్రంలోని దీవులనుంచి
కొందరు జపాన్ దీవులను దండెత్తి తమ స్థిరనివాసాల నచట
ఏర్పరచుకున్నారు. తర్వాత కొరియా, చైనా, మంగోలి
యాలనుంచి కూడా కొందరు జపాన్ ను దండెత్తి అచ్చటి
నివాసులను పర్వతప్రాంతాలకు తరిమి సమతలప్రదేశాల్లో
తాము నివాసా లేర్పరచుకున్నారు. ఆదిమనివాసులకు వీరికే
మొదట కొంత సంఘరణజరిగినా క్రమేణా వీరు ఆదిమనివా
సులతో కలిసిపోయారు. తూర్పు ఆసియాఖండంలో, పరిసర
పుదీవులలో నివసిస్తూ వచ్చినవారి సమ్మిళితమే జపాన్ జాతిగా
పరిణమించింది.

క్రీ॥ త॥ 7-వ శతాబ్దంవరకు జపాన్ సక్రమచరిత్ర ప్రారంభం కాలేదు. క్రీ॥ త॥ 13-వ శతాబ్దారంభంవరకు శక్తి వంతమైన కేంద్రప్రభుత్వం జపానులో ఎన్నడు ఏర్పడియుండ లేదు. క్రీ॥ పూ॥ 2-వ శతాబ్దంలోనే చైనాలోని జమిందారి విధానం క్షీణింప నారంభించింది. ఈ జమిందారుల సొంత సేనలలోని యోధులు కూటికొరకు జపాన్ దీవులకు వలస బోయారు. వారందరికి యమాటో శరణ్యమిచ్చింది. వారి సంతతివారే తర్వాత సమూరేగా పరిణమించారు.

ఇజనాగి అన్న దేవుడు, ఇజనామి అన్న దేవి—యీ యిద్వరిచే యమాటోదీవి సృష్టింపబడ్డదని, జపాన్ ప్రజలందరు వారిపిల్లలేనని, అందువల్లే తామందరూ దేవాంశ సంభూతులని జపాన్ వారి గుడ్డిసమ్మతం. మొదటి క్రీ॥ త॥ 500 సంవత్సరాల చరిత్ర భూస్వాములు తమతోతాము పోట్లాడుకోడంతో ప్రారంభమై ముగిసింది. ఈ అంతఃకలహాలలో జయంపొంది ఆఖరుకు యమాటోతేగ నాయకుడు “చక్రవర్తి”గా అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకున్నాడు. ఇతరతేగల నాయకులందరు యీ చక్రవర్తి ఆస్థానమంత్రులుగా మారారు. క్యోటోలో చక్రవర్తిరాజధాని ఏర్పడ్డది.

చైనా, జపాన్ లకు క్రీ॥ పూ॥ నుంచిగూడా సంబంధముంది. చైనానుంచి క్రీ॥ త॥ 5-వ శతాబ్దంలో జపాన్ వారు వ్రాయనేర్చుకున్నారు. అప్పటినుంచి జపాన్ చరిత్ర లిఖిత రూపంగా నేర్పడ్డది. అప్పటివరకు కథలనూపాన, పాటల రూపాన, నోటి కబుర్లమూలాన, కర్ణాకర్ణిగా వ్యాపిస్తూ వచ్చిన దేశచరిత్ర అప్పటినుంచి వ్రాతమూలంగా నేర్పడ్డది.

చైనా సంపర్క-ఫలితంగా జపాన్ లోని భూమినంతా ప్రజల పరంజేసి ఒకవిధమైన స్థానిక స్వపరిపాలనావిధానం కొత్తగా అవలంబింపబడ్డది. కొత్తగా ప్రభుత్వోద్యోగులను పరీక్షించి నియోగించ నారంభించారు. ఈ మార్పులను బట్టి చక్రవర్తి అధికారం హెచ్చుగాజూచింది. ఇలా కొద్ది మార్పులుగల్గినా భూస్వాములు, జమీందార్లు తమ పాత నమ్మకాలను, తమ కుటుంబగౌరవాలను, తమ స్వలాభదృష్టిని మరచారుకారు-వదిలారుకారు. పుట్టుకనుబట్టే వ్యక్తియొక్క గొప్పదనం పరిగణింపబడాలని వీరి నమ్మకం. చట్టరీత్యా నేర్పడిన ప్రభుత్వానికి లొంగియుండడమంటే వీరికి గిట్టదు. వీరి సిద్ధాంతరీత్యా వ్యక్తులు ఏదో యొక తెగకు—ముఠాకు లోబడి యుండాలిగాని ఏ కేంద్రప్రభుత్వానికి లొంగి యుండ కూడదు.

క్రీ. త. 12-వ శతాబ్దంలో చక్రవర్తి అధికారం క్షీణించ నారంభించింది. పెద్దపెద్ద జమీందారీలు తల చూపినై. జమీందారీవిధానం ప్రారంభమైంది. అప్పట్లో పలుకుబడిగల కొన్ని తెగల నాయకులు “షోగన్” అన్న పేరునువహించి అధికారాన్ని హస్తగతంచేసుకొని చక్రవర్తిని తమ చెప్పచేతలలో నుంచుకో మొదలెట్టారు. “షోగన్” అన్న పదానికర్థం సర్వసేనానాయకులని. క్రీ. త. 16-వ శతాబ్దాంతంవరకు యీ షోగన్లలో అంతర్యుద్ధాలు సాగుతూనే వచ్చాయి. క్రీ. త. 1603 లో యీ అంతర్యుద్ధాలన్నిటినీ అంతమొందించి టోకుగవా షోగన్లు అధికారాన్ని వశపరచుకున్నారు. క్రీ. త. 1868లో యమూటో చక్రవర్తి

ఉద్ధరింపబడువరకు టాకుగవా ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం దేశమంతటా వ్యాపించింది.

క్రీ॥ త॥ 5-12 శతాబ్దాలలో జపాన్‌లో సక్రమమైన ప్రభుత్వవిధానం లేదు. కేంద్రప్రభుత్వం అసలేలేదని ముందు గమనించాం. ముఠాలనాయకులు తమ సొంత సైన్యాలను కల్గి తమలోతాము యుద్ధాలు చేస్తూండడం, వీరి నణచను తగినబలం చక్రవర్తికి లేకుండడం ఆనాటి రాజకీయాల్లో సహజావస్థ. ఈ తెగలనాయకులు, జమిందారులు తమ యిష్టాన్ని సరించి చేతిపనులను, యితరనృత్తులను అభివృద్ధి పరచడమో, నాశనం చేయడమో జరుగుతుండేది. బానిసత్వం, యజమానునిపట్ల బానిసతనకృతజ్ఞత తెలియజేయను యజమానుడు మరణించినప్పుడు తాను సహాగమనం చేయడం, యజమానునితోగూడా ఆతనినౌకర్లను సజీవులుగా పాతిపెట్టడం మొదలై నదురాచారాలు, పరమతదూషణ ఆనాటి సంఘజీవన స్వభావాలు. మంచి-చెడ్డలన్నీ కూడా దేవునిసృష్టియనే మూఢనమ్మకం, మానవుల యత్నాలన్నీ కూడా అశరీరవాణి వాక్కులననుసరించి జరుపబడాలనే విశ్వాసం హెచ్చుగా నుండేవి. అంతటి మూఢత్వముండబట్టే జమిందారుల దృఢాచారా బాగా సాగింది.

ఆ రోజుల్లోని పంటలు బియ్యం, కాయధాన్యాలు, బార్లీ, చిక్కుడుకాయలు మొదలై నవి. వ్యవసాయం ఉన్నతస్థితిలోనే ఉంటూవచ్చింది. క్రీ॥ పూ॥ ఆదిమనివాసులు చెట్టుబెరడును బట్టగాధరించినా కాలానుగుణ్యంగా పట్టుతో బట్టలతియారుచేయడం నేర్చుకున్నారు. చక్రవర్తులు

చాలాకాలం జీవించి ఉండడం సంభవించింది. ప్రజలలో చక్రవర్తుల దివ్యత్వమందు నమ్మకం గల్గడానికి యిదొక ఆధారమైంది. జిమ్ము టెన్నో 127 ఏండ్లు బ్రతికాడు. క్రీ॥ త॥ 7-వ శతాబ్దావరకుగూడ యీ చక్రవర్తుల అధికారం కోట్లాది, దాని పరిసరప్రాంతంలోమాత్రమే చెలామణి అయ్యేది. మిగత దేశమంతట జమీందారులు స్వతంత్రులై తమ యిష్టానుసారం ప్రవర్తిస్తూ ఉండేవారు. చక్రవర్తిత్వం తండ్రినుంచి కుమారునికి సంక్రమించేది.

క్రీ॥ పూ॥ 97-30 లో సుజాన్ చక్రవర్తిగా ఉండేవాడు. ఈతనికాలంలోనే ప్రపథమంగా జపాన్ ఆసియా ఖండపు రాజకీయాల్లో కలుగజేసుకుంది. అప్పట్లో చైనా, కొరియాలకు పోట్లాటకల్గితే సుజాన్ జోక్యం పుచ్చుకున్నాడు. ఈతనికాలంలోనే వరిశాస్త్రం జపాన్ లో ప్రారంభింపబడ్డది. క్రీ॥ త॥ 645 లో జపాన్ కొరియాలకు వైషమ్య మేర్పడ్డది.

టాకుగవ పోగన్లు అధికారంలోనున్న రోజుల్లో (ఇదొయుగం 1603-1868) భూమిమొత్తం టాకుగవకుటుంబం, “డైమ్యో” అని పిలువబడు జమీందారులసొంతమైయుండేది. భూమిగా 3 భాగం రెండేరెండు కుటుంబాల-చోషు, సత్సుమ-సొమ్మై యుండేది. చక్రవర్తి పేరుకుమాత్రం చక్రవర్తిగాని అధికారమంతా టాకుగవ కుటుంబంచేతుల్లో నుండేది. చక్రవర్తి ఆస్థానం కోట్లాదిలో నుండేది. పోగన్లు తమ మంత్రులసహాయంతో పరిపాలన సాగించేవారు. ఆ రోజుల్లో జపాన్ ప్రజలు నాలుగతరగతులుగా నుండేవారు-(1) పోగన్లు (సర్వసేనాధ్యక్షులు) (2) డైమ్యో (జమీందారిప్రభువులు)

(3) సమూరే (ఈ జమిందారులయోధులు, భటులు)
 (4) హెయ్ నీని (సామాన్యపాటకజనం). రాజాస్థానంలోని రాజకీయవేత్తలకు, యోధులకు దేశంలో గౌరవం హెచ్చు. పని, పాటలేకుండా కూలికి—ఎవరిపక్షానైనా సరే—పోట్లాడే వారిని జపాన్ భాషలో “రోనిన్” అంటారు. ప్రతి ప్రభువుకు (గొప్ప జమిందారు) సమూరే, రోనిన్ ముఠావేంబడే ఉండేది. ఈ యోధులకు ప్రభుభక్తి హెచ్చు. తమ ప్రభువు కవమానంగాని, హానిగాని జరిగితే వీరు పగదీర్చుకుంటారు. విరోధి ఎంతటివాడైనా సరే వీరికి లక్ష్యంలేదు. తాము పగ తీర్చుకోలేకపోతే ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు. ఈ ఆత్మహత్యా విధానం చాలా అమానుషంగా నుంటుంది. తమ చేతికత్తితో తమ ఉదరకోశాన్ని పొడిచి పేగులు బయటికిలా గేసి చస్తారు. దీన్నే జపాన్ భాషలో “హరాకీరి” అంటారు. తమ ప్రభువు చంపబడే విరోధులమీద పగతీర్చుకున్న తర్వాత తమ ప్రభుభక్తిని ప్రకటించను ఆతనితోపాటు ఆత్మహత్య చేసుకోడమో, సహగమనమో వీరి సహజ సాహసకృత్యాలు. ఈ నాటికే యీ పూర్వపు ప్రభుభక్తిని, ఆత్మహత్యాశక్తిని రేకెత్తించను దేశనాయకాలు. కీర్తిశేషులైన ప్రభువుల సమాధులకు సంవత్సరాని కొకసారి యాత్రజేస్తారు. ఈ నీతిని జపాన్ భాషలో ‘బాషిడా’ అంటారు.

మోసం

విప్లవం అన్న పదానికి సాధారణంగా మూర్ఖని-అగడున గొప్పమూర్ఖని అర్థం. ఈ మూర్ఖ కేవలం రాజకీయం

మాత్రమేగాదు. రాజకీయం, సాంఘికం, ఆర్థికం, నైతికం, పారిశ్రామికం మొదలుగాగల మార్పులన్నీ ఒక్క-మారే కల్గవచ్చు. విప్లవం, 1917 అక్టోబరులో రష్యాలో జరిగినట్లు సాయుధంగాను, దౌర్జన్యయుతంగాను ఉండొచ్చు. లేక, బ్రిటన్ లో 1688లో జరిగినట్లు శాంతియుతంగానుండొచ్చు. 1868 లో జపాన్ లో గొప్పమార్పుకల్గింది. దానిని, జపానీయులు-ముఖ్యంగా అధికారవర్గం-మరికొందరు పాశ్చాత్య చరిత్రకారులు విప్లవం అంటున్నారు. నిజంలో ఆమార్పును విప్లవం అనడానికి వీలేదు. పదభ్రష్టులైన ఒక సంతతివారిని పునఃప్రతిష్టించడం-చక్రవర్తులుగా-గనుక. ఇదే విప్లవమేలే మన దేశంలో స్వదేశ సంస్థానాల్లో అడప తడప జరిగే పదవీ స్వీకారాలు - పదభ్రష్టుత్వాలుగూడా విప్లవాలే గావాలి. కొందరు 1868 లో జపాన్ లో జరిగినమార్పును బూర్జువా (ధనికవర్గం) విప్లవం అంటారు. నిజంలో అది విప్లవంగాదు-మోసం. నేటి జపాన్ పునాదులు ఆ మోసంలో వేయబడ్డవి గనుక దాన్ని గురించి సంపూర్ణంగా అవగాహన చేసుకుంటే గాని నేటిజపాన్ను అర్థం చేసుకోను వీలేదు.

ఈ “విప్లవ” ఫలితంగా టోకుగవా షోగునేట్ అధికారం అంతమైంది. చక్రవర్తి ఆధిపత్యం పునస్థాపన చెందింది. టోకుగవా షోగునేట్ కు చెందిన ఇదొ యుగ మంతరించి చక్రవర్తి మరల అధికారానికి రావడంతో మైజియుగం (1868-1912) ప్రారంభమైంది. ఈ విప్లవానికి కారణాలు ముఖ్యంగా నాలు—1. విదేశీయులపట్ల ద్వేషం, 2. షోగున

పట్ట అసూయ, 3. చక్రవర్తిపట్ట భక్తి, 4. దేశంలోని నూతన వర్గసంబంధాలు.

క్రీ. త. 1542 లో పోర్చుగీస్ నావికులు జపాన్ ను కనుగొన్నారు. 1549 లో ఫ్రాన్స్ సిస్ జేవియర్ క్రైస్తవమతాన్ని జపాన్ లో ప్రచారంచేయ మొదలెట్టాడు. క్రైస్తవమత ప్రచారం 50 ఏండ్లపాటు సాగిందోలేదో 1587 నుంచి జపానీయులు క్రైస్తవులను హింసించ నారంభించారు. క్రైస్తవ సంఘాలను పూర్తిగా రూపుమాపారు. 1589 లో హిడియోషి చక్రవర్తి క్రైస్తవమతాన్ని బహిష్కరిస్తూ శాసించాడు. (1592-93 లో యీ చక్రవర్తి చైనాను జయించాలని ఆశగొన్నాడు. అందుకు హంసపాదిగా చైనాకు చెందిన కొరియాను, 1,50,000 సైన్యంతో ఆక్రమించాడు.) ఈ హింసకు జపాన్ వారు చెప్పిన కారణాలు యీ మతసంస్థలకు విదేశ వ్యాపారసంస్థలకు, విదేశ సామ్రాజ్యవాదులకు సంబంధముందని, వీరందరుకలసి జపాన్ స్వాతంత్ర్యాన్ని నాశనంచేయను కుట్రలు బన్నుతున్నారని.

“విదేశీయులు ‘వ్యాపారం, క్రైస్తవమతప్రచారం’ అన్నవిషయాల ప్రజల భూమిని, బట్టను, కూటిని దోచుకుంటున్నారు. మన మహర్షుల బోధనల తలక్రిందులుచేయడమే గాకుండా నల్లమందుమూలాన మనకు విషం పెట్టున్నారు : రంకుబోతుతనంతో మనల నిర్వీర్యుల చేస్తున్నారు”

అని జపాన్ వారి వాదన. ఈ ప్రచారం-విదేశీయులకు విరుద్ధంగా-దేశమంతటా వ్యాపించింది. విదేశీయుల సంపర్కం వల్ల ప్రజలలో కొంతచైతన్యం కలుగకతీరదని, తత్ఫలితంగా తమ ఆధిపత్యానికి ముప్పురానున్నదనిగ్రహించి ఖోగన్లు తమ

షోగునేట్లను (జమీన్లను), పీంటామతాన్ని, అప్పటి సాంఘికవ్యవస్థను నిలబెట్టును దేశంతో ప్రజలలో విదేశీయులమీది ద్వేషాన్ని రేకెత్తించారు. 17-వ శతాబ్దంలోనే జపాన్ విదేశీయుల తన దేశంలో అడుగు పెట్టనివ్వగూడదని తీర్మానించుకుంది. అంతేగాదు, తన ప్రజలెవ్వరు విదేశాలకు వెళ్ళగూడదని నిషేధం చేసింది. రహస్యంగా ప్రజలెవ్వరైనా విదేశాలకు వెళ్తారేమోనన్న భయంతో నౌకా నిర్మాణాన్ని నిషేధించింది. 1622-24 లో విదేశీయులను జపాన్ నుంచి తరిమివేయడమే గాకుండా క్రైస్తవులను హింసించడం మితిమీరిపోయింది. 1638 లో పోర్చుగీసువారిని దేశం నుంచి తరిమివేశారు. క్రైస్తవమతం రూపుమాసిపోయింది.

కానీ, యీ సన్యాసత్వం చాలాకాలం సాగిందిగాదు. 1853 లో తన 'సల్లపడలు' తో కమ్యూడోర్ పెర్రీ-జపాన్, అమెరికాలకు వ్యాపారసంధి కుదర్చును జపాన్ కు చూపుడు. మొదట అమెరికాతో ఒడంబడిక కుదుర్చుకోడానికి జపాన్ వారు నిరాకరించారు. కానీ అమెరికావారి యుద్ధనావలను జూచి భయపడి 31-1-1854 న వ్యాపారపు టాడంబడిక కుదుర్చుకున్నారు. ఈ టాడంబడిక చక్రవర్తి అనుమతిలేకుండా అప్పట్లో అధికారంలోనున్న టాకుగవ షోగన్ అమెరికాతో కుదుర్చుకుంది. తర్వాత 1859 లో ఇంగ్లండు, ఫోలండు, ఫ్రాన్స్, రష్యా మొదలైన పాశ్చాత్యదేశాలతో-వాటి ఒత్తిడిపై-జపాన్ వర్తకపు టాడంబడికలు చేసుకోవలసాల్సింది.

షోగన్లు, డైమ్యో (జమీందార్లు) భూమినంతను తమ సొంత ఆస్తిగా నుంచుకొని అధికారం చెలాయించడంమూలాన

పెటిబూరువాజీకి (మధ్యతరగతి ప్రజలకు) కుళ్ళు హెచ్చింది. ఏలాగైనా టాకుగవా షోగన్ను అధికారంనుంచి తొలగించాలని మధ్యతరగతి ప్రజలు తరతరాలుగా ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ బూరువానాయకులు పేరు, పూరులేని చక్రవర్తిచుట్టూ మూగారు. 1859 లో పారికి మంచిఅవకాశం దొరికింది. చక్రవర్తి ఉత్తర్వు-కనీసం అనుమతియైనా-లేకుండా షోగన్ను విదేశస్థులను జపాన్ లో అడుగుబెట్టనిచ్చారుగనుక విదేశీయులతోపాటు షోగన్లనుకూడా నాశనంచేయాలని, చక్రవర్తికి సర్వాధిపత్యం సమకూర్చాలని ప్రచారం సాగించారు.

పిద్యాగంధం, సంస్కృతి ఏమాత్రంలేని నిరుపేద ప్రజలు చక్రవర్తి పట్లగల తమ మూఢభక్తి కారణంగా యీ బూరువా వాదనవిని, మోసపోయి విదేశీయులను చంపనారంభించారు; షోగన్లను అధికారంనుంచి తొలగించను పూనుకున్నారు ; చక్రవర్తిని పునఃప్రతిష్ఠించాలన్నారు. అంతఃకలహాలు, అంతర్యుద్ధం ప్రారంభమైనై. దేశమంతటా అల్లుకున్నై. ఈ అంతర్యుద్ధంలో సమూరే గొప్పపాత్ర వహించింది.

షోగన్లు ప్రపంచ పరిస్థితులను చక్కగా అవగాహన చేసుకోగల్గారు. పారిశ్రామిక విప్లవం ప్రపంచమంతటిని వ్యాపిస్తూన్న 19 వ శతాబ్ద మధ్యకాలంలో జపాన్ మడిగట్టుకోని కూర్చోడం—జపానేమిటి! ఏదేశంగాని—అసాధ్యమని, అనవసరమని, అసంభవమని గ్రహించారు. దేశంలోని అంతఃకలహాలు కారణంగా షోగన్లు తామే-తమంతట-లోంగిపోయి,

చక్రవర్తిని నామమాత్రంగా సింహాసనంమీద కూర్చోబెడితే తెరచాటునుండితా మేనాటకమైనా ఆడోచ్చని గ్రహించారు. చక్రవర్తిపట్ల ప్రజలకు గొప్పమూఢభక్తి గలదని పోగన్లుగుదురు. ఈ మూఢభక్తి కారణంగానే తమవర్గం-అందున తమ కుటుంబం-యిన్ని శతాబ్దాలుగా అధికారం చెలాయించగల్గిందనికూడా వారెరుగుదురు.

తమ దేశంలోని వర్గసంబంధాలను యధాస్థితినుంచడానికి, కష్టజీవులలో చైతన్యం కలుగకుండా చేయడానికి తాము చక్రవర్తిని పునఃప్రతిష్ఠించడం అవసరమని పోగన్లు గ్రహించారు. ఏదొక పోగన్-టాకుగువ పోగన్-పేరుతో తాము అధికారం చలాయించడంవల్ల తమ (పోగన్లు) లోనే భేదాలు హెచ్చడం, తమ అంగరక్షకులైన సమూరేలలో అంతర్యుద్ధాలు సాగడం, తత్ఫలితంగా జమిందారి వర్గం మొత్తం బలహీనతచెందడం సంభవించిందని గ్రహించి టాకు గవా పోగనే తమ అధికారం (వ్యక్తిగతంగా) రూపుమాపి నాసరే తమ వర్గాధిపత్యం శాశ్వతంగా నుండాలన్న స్థిరసంకల్పంతో చక్రవర్తిని రాజ్యాధిపతిగా నెలకొల్పను, తమ అధికారాన్ని విస్తరించనుకూడా అంగీకరించారు. అప్పట్లో చోషు, సట్సును మొదలైన పోగన్లు ఆస్తి దేశంలోని వ్యవసాయ భూమిలో కీ వంశైయుండేది. అట్లుండికూడా వారు స్వలాభానికన్నా వర్గలాభం వాంఛనీయమని చాటారు.

పూర్వం బియ్యం డబ్బుగా నువయోగింపబడేది. ఈ విప్లవానికి పూర్వమే-ఇడోయుగంలో-నాణాయి వాడుకలోకొచ్చినై. మారక విధానం మారింది. దేశంలో వ్యాపారం,

యితర దీవులతో వ్యాపారం పెచ్చుపెరిగింది. ఈ స్వదేశ, విదేశ వ్యాపారాభివృద్ధి ఫలితంగా నూతన ధనికవర్గం-పెట్టుబడిదారివర్గం-తలచూపింది. ఈ పెట్టుబడిదారివర్గానికి డబ్బే ఆధారం. జమీందారులకు భూమాధారం. ఈ రెండు వర్గాలకు ఘర్షణ తప్పిందికాదు. ఈ వ్యాపారులు కలుగజేసుకోడంమూలంగా జమీందారుల జీవనాధారమైన బియ్యం ధర తగ్గనారంభించింది. ఒసాకా, క్యోటో మొదలైన పెద్ద పట్టణాల్లో వ్యాపారం హెచ్చడంవల్ల మారకపు బజార్లుగూడ స్థాపింపబడినై. ధరలు హెచ్చడం, తగ్గడంమూలాన అందున ముఖ్యంగా వడ్లధరలు-డెయిమ్యు, సమూరే మొదలైన సుఖజీవుల ఆదాయం తగ్గనారంభించింది. త్వరలోనే వీరు బియ్యపువర్తకులకు, వడ్ల వ్యాపారస్తులకు ఋణపడనారంభించారు. తమ వరుంబడి తగ్గినకొద్దీ యీ కొద్దిపాటి భూస్వాములు రైతులను పీడించ మొదలెట్టారు. విధిలేక, అక్కడక్కడ రైతు తిరుగుబాట్లు జరిగాయిగాని అధికారం తమచేతనుండడంచేత జమీందారులీ తిరుగుబాట్లను సులభంగా అణచివేయగల్గారు. అప్పట్లో దేశాన్ని పరిపాలిస్తూన్న షోగునేట్-టోకుగవో-దివాలా తీసింది. క్రమేణా జమీందారి విధానం పలుకుబడి సన్నగిలి వర్తకుల-పెట్టుబడిదారుల అధికారం బలీయమైంది.

మార్పు

1863 లో సుమారు 260 సంవత్సరాలుగా అజాత వాసంతో అడుక్కుతింటూన్న చక్రవర్తి కుటుంబం మళ్ళీ సర్వాధిపత్యాని కొచ్చింది. ఈ విప్లవానికిపూర్వం జపాన్

లోని జమీందారి సాంఘికావస్థలో 4 వర్గాలుండేవని ముందే గమనించాం. ఈ విప్లవఫలితంగా సాంఘికజీవనంలో చాల మార్పులు గలిగాయి. ఈవిప్లవానికిపూర్వం 100 సంవత్సరాలుగా సంఘంలో గొప్పగొప్పమార్పులు గలుగుతూనే వున్నాయి. అవే యీ విప్లవానికి, విప్లవానికి తదనంతరం కల్గిన మార్పులకు పునాదులయినాయి.

18 వ శతాబ్దంలోగల్గిన సంస్కృతి ఫలితంగా జపాన్ లో కొద్దిమంది విజ్ఞులేర్పడ్డారు. వీరుగూడ 1868 లో జమీందారీ విధానాన్ని ధ్వంసంచేయను ధనికవర్గానికి తోడ్పడ్డారు. అంతదనుక తమలదోచుకుంటూన్న జమీందారి వర్గాన్ని ప్రజలందరేకమై—సమూహే, కొత్తగానేర్పడిన మేధావులు, పాటకజనం, వ్యాపారులు, ధనికవర్గం—ధ్వంసం చేశారే గాని అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోలేకపోయారు. ఇందుకు కారణం శామికవర్గానికి తగిన చైతన్యం, నాయకత్వం లేకపోవడమే. అదునుజూచి, ఈ విప్లవాన్ని రేకెత్తించిన, కొంతవరకు యీ విప్లవానికి కారకులైన నూతన ధనికవర్గం ప్రభుత్వాన్ని తనచేతికి లాక్కోగల్గింది. కానీ యీ పెట్టుబడిదారివర్గం, అధికార ఫలితంగా సంక్రమించే సుఖాన్ని ఆనందించలేక పోయింది. త్వరలోనే పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాదుల నెదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఈ బాహ్యవిరోధుల నెదుర్కోడానికి చేతగాక నూతన అధికారవర్గం(ధనికవర్గం)చక్రవర్తిచుట్టూమూగింది. విదేశీయుల నెలకొన్నా దేశాన్నించి నెళ్ళగొట్టాలని, తమ పుణ్యభూమి నితరులు మెట్లగూడదని చక్రవర్తికి బోధించ నారంభించింది. పోగడ్లు విదేశీయులను

దేశంలోకి రానిచ్చారన్న నెపంతో, చక్రవర్తిపేర ప్రజలందరు ఏకమయ్యారు. ఎన్నడులేని యీ ఐక్యత యీ విప్లవానికి మొదటి ఫలితం. చక్రవర్తిపక్షం వహించినవారితో బీదరైతులు, కూలీలు, కౌలుదార్లు, వడ్డీవ్యాపారస్తులు, బీదలైన సమూరేలేగాక సట్సుమ, చోషు, టోగ మొదలైన జమీందారులుగూడ నున్నారు. పోగన్ల అధికారం చూపుమాసిం తర్వాత చక్రవర్తికి సాయపడ్డ వర్గాల్లో అంతఃకలహాలు చెలరేగి తుటతుదకు ధనికవర్గం అధికారానికొచ్చింది. అందు వల్లనే నేటికి జపాన్‌లో పూర్వపు నాలువర్గాలు అలాగే నిలిచి ఉన్నాయి. పోగన్ల అధికారాన్ని ధనికవర్గం లొక్కోడం తప్ప యీ విప్లవఫలితం మరేంకనపడలేదు. అందువల్లే యీ మార్పును విప్లవమనడంకన్నా మోసమనడం సమంజసం.

మెయిజీ ఉద్ధరణ (1868) ఫలితంగా జమీందారులందరు తమ పెద్ద పెద్ద జమీన్‌లను 'తమంతటతామే' చక్రవర్తికి సమర్పించుకున్నారు. 'తమంతటతామే' అనడంలో గూఢార్థం చాలా ఉంది. తమభూములను వదలుకొమ్మని వారినెవ్వరు బలవంతపరచలేదుగాని వారీపాటి త్యాగాన్ని ఉచితంగా చేశారుకారు. డెయ్ మ్యాకు, తమభూములను వదలుకున్నందుకు మొదట సాలీనా కొంతసొమ్ము ప్రభుత్వమివ్వ నారంభించింది. అంతటితో జమీన్‌ల సర్పించుకున్నవారి సంఖ్య హెచ్చుగా జొచ్చింది. బొక్కసం ఖాళీ గాసాగింది. అందుచేత ప్రభుత్వం యీ భూస్వాములందరికి పారితోషికం ఒక్క మార్చే చెల్లించింది. ఎలాగైతేనేం మొత్తం జమీందారులందరికి రూ 31,65,00,000 లు ముట్టినై.

డెయ్మో యీ డబ్బును వర్తకానికి, పరిశ్రమలకు, బాంకులకు పెట్టుబడి పెట్టింది. పెగా జమిందార్లు తమ పాత అప్పులను ఎగ్గొట్టాల్సి ప్రభుత్వం శాసించింది. ఈ భూస్వాములు పూర్వంలాగా సొంత సైన్యాలనుంచుకో గూడదని గూడా శాసించింది. భూస్వాముల జమీన్లు పోయినా పూర్వంలాగా సమూరేలను మేపవలసిన అవసరంలేదు గనుక - మేపవీలేదుగనుక - వారి ఖర్చు తగ్గింది. వారి సొంత భూములు, ప్రభుత్వం పారితోషికంగా నిచ్చిన రొక్కం సుఖ జీవనాన్ని గడపను వారికి చాలు. నూతన ప్రభుత్వంలో గొప్పగొప్ప ఉద్యోగాలు పలుకుబడిగల సమూరేలకు లభించినై. 1868లో తట్టుబోసి 'కొమై' చక్రవర్తి చనిపోయాడు. కొత్త చక్రవర్తి 16 ఏండ్లబాలుడు. అతడు నిస్సహాయుడుగా నుండడంవల్ల సమూరేలు చక్రవర్తిపేర అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకున్నారు. సత్సుమా సమూరే నాకాబలాన్ని తన అధికారంలో నుంచుకుంది. వీరికి విరోధియైన చోషు సమూరే సైన్యాన్ని తాను వశపరచుకుంది. ప్రభుత్వోద్యోగాలన్నీ తక్కిన సమూరే నాయకులు పంచుకున్నారు. సేదు జపాన్ ప్రభుత్వోద్యోగుల సంఖ్య 50,00,000. ఉద్యోగాలు దొరకని సమూరేలకు కండ్లనీళ్లు తుడవను ఏదోకొంత (ముండ్) భరణాలిచ్చింది ప్రభుత్వం. అసంతృప్తి చెందిన సమూరేలు నూతన ప్రభుత్వం పట్ల ద్వేషం భూనారు. వారిని తృప్తిపరచనే 1873లో ప్రజలందరు సైనిక శిక్షణను బొందాలని ప్రభుత్వం శాసించింది. అంతటితో అసంతృప్తి చెందిన

సమురేలు చక్రవర్తికి నమ్మకంగల, విశ్వాసపాత్రులైన పైను
కులుగా తయారయ్యారు.

కొత్తగావీర్పడ్డ ధనికవర్గం నూతనప్రభుత్వంలో హెచ్చ
ధికారాన్ని సంపాదించింది. ఈవర్గాన్ని జపాన్ భాషలో
'చోనిన్' అంటారు. ఈ నూతన బూగువావరం నేటి జపాన్
పరిశ్రమలపెట్టుబడిలో ౩ భాగం తన సొంతం చేసుకుంది. పరి
శ్రమలను తమవశం చేసుకోను కొన్ని గుత్తవ్యాపారసంస్థ
లేర్పడ్డాయి. వీటిలోవీటికి పైపోటీరాకుండా యీ గుత్తవ్యా
పారసంస్థలుకలసి పనిచేసేవి. ఈ కలయికను 'జబైట్సు'
అంటారు జపాన్ భాషలో. నేటి జపాన్ రాజకీయపార్టీలన్నీ
'జబైట్సు'చేతి కీలుబొమ్మలుగా పని చేస్తున్నాయి. మొదటి
నుంచి జమిందారీ విధానాన్ని రూపుమాప ప్రయత్నించి,
పోగన్లతో విరోధం కల్పించుకొని అప్రకటనలుపడ్డ రైతులు-
శ్రామికులు యీ విప్లవంవల్ల యేమాత్రం లాభం పొందక
పోవడమేగాకుండా, యింతదనుక వీరికి ఉత్సాహాన్ని, ఉదే
శాన్ని రేకెత్తించిన ధనికవర్గం యిప్పుడు జమిందారులతో
ఏకమై వీరిని దోచుకో నారంభించింది. సాంఘికజీవనంలో
కొంత మార్పు గల్గిందన్నమాట నిజమేగాని—బానిసత్వం
నిర్మూలింపబడడం, రైతులకు భూమి సొంతాని కివ్వబడడం—
యీ కొద్దిమార్పువల్ల వారికేపాటిలాభం కల్గలేదు. రైతుల
సొంతానికిచ్చిన భూములు కొద్దిపాటివి. వారి కుటుంబాల
పోషించను చాలనేచాలవు. పన్ను లపరిమితంగా హెచ్చింప
బడ్డాయి. ఇందుకుతోడు జనాభా హెచ్చుగాజొచ్చింది.
భూమిమీది ఒత్తిడి హెచ్చింది. భూమి నాధారంచేసుకొని

జీవించేవారి సంఖ్య మితిమీరిపోయింది. రైతులు, విప్లవానికి పూర్వంలాగా మళ్ళీ అప్పల పాలయ్యారు.

ఈ విప్లవ ఫలితంగా తన ఘోషానుండి బయటపడి జపాన్ కండ్లు తెరిచి నలుప్రక్కల చూచేప్పటికి తక్కిన ప్రపంచమంతా—ముఖ్యంగా యూరప్, అమెరికాలు—పారిశ్రామిక విప్లవాన్ని దాటి సామ్రాజ్యావిస్తరణ విధానాన్ని అమలులోకి దెచ్చినై. అప్పటికే యీ భూగోళమంతటినీ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు పంచుకున్నాయి. ఈ నాల్గు స్తంభాలాటలో అన్ని స్తంభాలనంటి అందగున్నారు. పాపం! జపాన్ కే స్తంభం భాళీగాలేదు. తమ దుస్థితి కారణం పారిశ్రామికంగా తమ దేశం వెనుకబడియుండడమేనని జపాన్ వారు గ్రహించారు. ఇంగ్లండు, అమెరికాలవంటి దేశాలు 150 ఏండ్లలో సాధించిన పారిశ్రామిక విప్లవాన్ని జపాన్ వారు 50 ఏండ్లలో పూర్తిచేయ పూనుకున్నారు. దేశంలోని సొంత ఆస్తులను రూపుమాపు నేదోనొక నిర్ణీతవిధానాన్ని ననుసరించి పారిశ్రామికవిప్లవానికి ప్రయత్నిస్తే—సోవియట్ రష్యాలాగా—యిప్పటి యిక్కట్టులు కొంతవరకులేకుండా జపాన్ నెగ్గగలేది. తమ సాంఘిక గురవస్థను యధాప్రకారముంచి పారిశ్రామికవిప్లవానికి, పాశ్చాత్య పెట్టుబడిదారి దేశాలతో పోటీకి ఉరకడంవల్ల సులభంగా పరిష్కరింపబడని సమస్య లేర్పడాయి జపానుకు.

ప్రపంచవ్యాపారాన్ని కొంత తనవశంచేసుకొను జపాన్ అతి చాక్చక్యంతో తన రాజనీతిని సాగించింది. ఒకటి తర్వాత నొకటిగా పాశ్చాత్యసామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వా

లతో స్నేహంచేసుకొని వాటిలోవాటికి విరోధం కల్పించి
తాను వలసరాజ్యాల సంపాదించగల్గింది. కానీ యెంతప్రయ
త్నించినా దినదినాభివృద్ధి చెందుచున్న తన జనబాహుళ్యానికి
తగినసామ్రాజ్యం లభింపక పోవడంచేత చైనామీది కురికింది.
5 ఏండ్లుగా చైనాతో పోరాడి హెచ్చు ఫలితమేమీ లేక
పోవడంచేత మంచి అదునుచూచి పాశ్చాత్యసామ్రాజ్యాల
ఆస్థులను దొంగలించ మొదలెట్టింది. ఏత త్విధానమే ప్రస్తుత
యుద్ధం..

పై చిత్రం బొలుని వయస్సు 6 ఏండ్లు. ఇప్పటి
కప్పుడే వ్యాయామశిక్షణను పొందుచున్నాడు.

హిరొహిటో చక్రవర్తి.

జననం 1901లో. పట్టాభిషేకం 25-12-1926
 న. 'జనశా' రూపుమాసినందున 'సుప్రసిద్ధ
 యుద్ధసమితి'చేతి కీలుబొమ్మగా నున్నాడు.
 గృహస్థు.పిల్లలున్నారు. హాశ్వాత్యదేశాలకల్పి
 వచ్చినవాడు.

2. పరిపాలనా విధానం.

చక్రవర్తి

జపాన్ వారి దేవత అమాటెరసు-ఓ-మికామి వారి దేశాన్ని, వారిని, వారి చక్రవర్తిని సృష్టించింది. ఆమె సంతతి వారిలో 1-వ వాడైన జిమ్ము టెన్నో క్రీ॥ పూ॥ 660 లో ప్రథమ జపాన్ చక్రవర్తిగా పాలించాడు. ఈ దేవత సంతతి వాడుగనుక జపాన్ చక్రవర్తి ప్రజలకు కేవలం చక్రవర్తి మాత్రమేగాక మత గురువుగా గూడా నున్నాడు. ప్రస్తుతం జపాన్ను పరిపాలిస్తున్న హిరో హిటా చక్రవర్తి 1901 లో పుట్టాడు. 1926 డిసెంబరు 25 న పట్టాభిషిక్తుడయ్యాడు. విదేశీయులితణ్ణి మిక్కాడో అని పిలుస్తారుగాని యీతని బిరుదు టెన్నో. 2-11-1899 న మొదటిసారి జపాన్ చక్రవర్తి తన ప్రజలకొక నిర్మాణచట్టాన్ని ప్రసాదించాడు. ఈ చట్ట నిర్మాత—అధిపతి చక్రవర్తే. యుద్ధాలు ప్రకటించను, రాజీలు చేసుకోను, శాసనసభలను సమావేశపరచను—రద్దు పరచను, మంత్రీసభలను నియోగించను—తొలగించను, చట్టాలనామోదించను, అత్యవసర చట్టాలను శాసించను—అమలునందుంచను, సైన్యానికి, నౌకా విమానబలాలకు సర్వాధిపత్యం వహించను—యీ హక్కు బాధ్యతలన్నీ గూడా చక్రవర్తివే. జపాన్ లో సర్వాధిపతి చక్రవర్తే. పైగా మత గురువు. పింట్లో మతానికి—ప్రభుత్వంగీకారంగల మతం అదొక్కటే.—పెద్ద యీతజే. సంఘానికి నాయకుడు చక్రవర్తే. చక్రవర్తి కుటుంబాన్ని చూచి ధనికవర్గం ప్రతివిషయం నేర్చు.

కుంటుంది. దేశంలో చక్రవర్తికి మించిన ధనికు డెవ్వడు లేడు. ఆతని కుటుంబాన్ని మొత్తం విలువ రూ. 150,00,00,000 కేక్కువుంటుంది. ఇంత ధనసంపన్నుడవడంచేత సంఘాని కాతడే పెద్దగావడంలో చిత్రమేముంది? దేశంలో ఏపని జరిగినా—మంచిగాని, చెడ్డగాని—చక్రవర్తి పేరనే జరుగుతుంది. దేశంలోని మహా అన్యాయాలన్నీ చక్రవర్తి పేరనే సమర్థింపబడుతున్నాయి.

చక్రవర్తి అధికారమంతా పేరుకేగాని వాస్తవంలో జపాన్ లో సర్వాధికారం ధనికవర్గం—సేనానాయకులు పంచుకుంటున్నారు. ఆంగ్లేయ గ్రంథకర్త ఒకాతను బ్రిటిష్ చక్రవర్తి మంత్రులచేతి కీలుబొమ్మని, ప్రధాని చక్రవర్తి మరణదండన ఉత్తరువును తెచ్చి ముందుంచినా చక్రవర్తి సంతకంచేయక తప్పదని వ్రాశాడు. జపాన్ చక్రవర్తిగతి అంతకంటే నీచం. ఈ చక్రవర్తి చుట్టూ మూగియుండే సేనా నాయకులు, కోటి శ్వరులు ఏ ఆటాడమంటే ఆతడా ఆటాడాలి. పైగా బాధ్యత తనదే. ఈ బలవంతపు సలహాదారులది గాదు. ప్రజాశక్తుల నణగదొక్కి తమ స్వలాభాలను చక్కబెట్టుకోడానికి ప్రతివారు—పెద్ద పెద్ద గుత్తవ్యాపారస్థులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, సేనానాయకులు, నౌకాదళాధిపతులు, రాజకీయవేత్తలు, ఫాసిస్టులు—చక్రవర్తి చుట్టూమూగి, ఆతనిపేరనే వ్యవహరిస్తుంటారు.

చక్రవర్తికి సలహాలివ్వను అనుభవజ్ఞులైన రాజకీయ వేత్తల సభాకటుకది. దీనిని 'జెన్ రొ' అంటారు. ఈసభ సభ్యులందరు చనిపోయారు. కొత్తసభ్యులను నియోగించడం

లేదు. అందువల్ల చక్రవర్తికి సలహాలివ్వను ప్రస్తుతం మరొక సభ ఏర్పరుపబడ్డది. ఇందులోనిసభ్యులు, మాజీ ప్రధానులు, ప్రస్తుత సైన్యాధిపతులు, నౌకాదళాధ్యక్షులు, ప్రివికౌన్సిల్ (పెద్దలసభ) అధ్యక్షుడు, లార్డు ప్రీవిసీల్ మొదలైనవారు.

ప్రజాస్వామ్యం

2-11-1899 న అప్పటి చక్రవర్తి తన ప్రజలకొక నూతన నిర్మాణచట్టాన్ని ప్రసాదించాడని గమనించాం. ఈచట్టాన్ని సరించి జపాన్ డయట్ (శాసనసభ) ఏర్పడ్డది. ఈ శాసనసభ శాఖలు మనదేశంలోవలెనే రెండు—(1) ప్రభువుల సభ. (2) ప్రతినిధుల సభ. ఈ రెండింటిని కలిపి 'టైకోకు గిక్వేయి' అని పిలుస్తారు.

ప్రభువుల సభలో 411 మంది సభ్యులున్నారు. రాజకుటుంబానికి చెందిన రాకొమరులకు యిందులో 67 స్థానాలు ప్రత్యేకింపబడియున్నాయి. ఈ స్థానాలు, పితౄత్వంతోగా వంశపారంపర్యా సంక్రమించేవి. జపాన్ ప్రభువులలో అనేక తెగలవారున్నారు. వారందరుకలిసి యీసభకు 150 మంది సభ్యులనెన్నుకుంటారు. మాజీ ప్రభుత్వోద్యోగులు, ప్రస్తుత ప్రభుత్వోద్యోగులు కలిసి 100 మంది సభ్యులనంపుతారు. 'చక్రవర్తి విజ్ఞాన కళాశాల' తరపున 4 గురు సభ్యులను చక్రవర్తి నియోగిస్తాడు. హెచ్చుపన్నులను చెల్లించేవారు 70 మంది సభ్యులనంపుతారు. ఈవిధంగా జపాన్లోని 900 ధనికకుటుంబాలు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, 217 సభ్యులతో 'ప్రభువుల సభ' ఆక్రమించుకున్నారు. ఈసభకు 'ప్రతినిధు

లసభ, తోపాటు సమానాధికారాలున్నాయి. ప్రభువుల సభలో 192 మంది సభ్యులు జీవిత సభ్యులు.

ప్రతినిధి సభకు 4 ఏండ్లకొకసారి 466 మంది ప్రతినిధులను ప్రజలెన్నుకుంటారు. జపాన్ లో 24 ఏండ్లు నిండిన గాని మైనారిటీ తీరినట్లుగాదు. 24 ఏండ్లు నిండినవారికే ఓటింగ్ హక్కు. స్త్రీలకు మొన్నటివరకు ఎన్నిక హక్కులేదు. 'మంత్ర సభ' యీ 'పైకోకుగి కేయి'కి బాధ్యురాలుగాదు. చక్రవర్తికి మాత్రమే బాధ్యురాలు. ప్రభుత్వ వ్యయంలో హెచ్చుభాగం-మనదేశంలో వలెనే-శాసనసభల వోటుతో నిమిత్తం లేకుండా చక్రవర్తిచే ఆమోదింపబడుతుంది. ఏ కారణంచేతనైనా శాసనసభ 'ఆదాయ-వ్యయపట్టీ'ని ఆమోదించకపోతే ముందు సంవత్సరపు 'ఆదాయ-వ్యయపట్టీ' ననుసరించి ప్రభుత్వం సాగుతూనే వుంటుంది. మగ్గుతులు పెట్టింది బిక్ష.

సైన్యాధిపతులు, నౌకాధిపతులు యెక్కువగా రాజకీయాల్లో కలుగజేసుకోడంవల్ల 1882 లో ప్రభుత్వోద్యోగులు రాజకీయాల్లో కలుగజేసుకోకూడదని చక్రవర్తి శాసించాడు. 1887 లో చక్రవర్తికి, సైనిక-నావిక విషయాల్లో తగిన సలహాలివ్వను 'సుప్రసిద్ధ యుద్ధసమితి' ఒకటి స్థాపించబడ్డది. 1895 నుంచి సైన్య, నౌకాధిపతులే యుద్ధ, నౌకామంత్రులుగా నియోగింపబడాలని తీర్మానించారు. ఈ మంత్రులిద్దరు మాత్రమేగాక యితర సైన్యాధిపతులు, నౌకాధిపతులు—మంత్రవర్గంతో నిమిత్తంలేకుండా—చక్రవర్తితో వ్యవహరించొచ్చు. ఈ అధికారం తనచేత (సుప్రసిద్ధ యుద్ధసమితి)

నుండడంచేత చక్రవర్తిని తన గుప్పెట్లోనుంచుకొని, అతని పేర మంత్రివర్గాన్ని నిర్మించను - రద్దుచేయను, ప్రభుత్వ చర్యలను తన యిష్టానుసారం సాగించను వీలైంది. ఈ 'సుప్రసిద్ధ యుద్ధసమితి'లో సభ్యులుగానున్న ఒకరిద్దరు సేనానాయకులు జపాన్ దుండగాలన్నిటికీ కారకులు. 1936 ఫిబ్రవరి 26 న జరిగిన ఘోరహత్యలఫలితంగా ప్రజలలోగల్గిన ఆక్రోశాన్నిగహించి చక్రవర్తి మదలించిన తర్వాత యీ సభ నుండి సేనానాయకులు రాజీనామా నిచ్చారు.

జపైట్సు దేశంలోని ముఖ్యమైన రెండు రాజకీయ పార్టీలను, ముఖ్యమైన వార్తా పత్రికలన్నింటిని తన అరచేత నుంచుకొనియుంది. 'ప్రతినిధి సభ' సభ్యుల ఎన్నిక ఖర్చులు ప్రతిఒక్కరికి సుమారు రూ 75,000. గ్రామాల్లో ఓటు 1కి రూ 3-0-0 చొప్పున, పట్టణాల్లో ఓటు 1కి రూ 15-0-0 చొప్పున కొంటారు. ఓడిపోయిన అభ్యర్థులందరు తాము కట్టిన డిపాజిట్టు రూ 3,000 వదులుకోవలసిందే. ప్రజలందరికి ఎన్నికహక్కు యివ్వబడ్డతర్వాత (1925 అనంతరం) మొదటి ఎన్నికలు 1928లో జరిగాయి. ఈ ఎన్నికలలో యితర ఖర్చుగాక కేవలం ఓట్లను కొననుమాత్రం రూ 15,00,000 ఖర్చయింది. ఈ ఎన్నికలకు మిట్సుయి, మిట్సుబిషి గుత్తవ్యాపార సంస్థలు రూ 2,35,00,000 ఖర్చు చేసినై.

జపాన్లోని గొప్ప వార్తాపత్రికలన్నీ యీ రెండు సంస్థలసొంతమే. 'ఒసాకా మెయ్ నీచి', 'టోకియో మెయ్ నీచి', 'షుగెయ్ షాగియో పింబియన్' మొదలైన పత్రికలు మిట్సు

యిసొంతం. 'ఒసాకా అసాహి', 'టోకియో అసాహి', 'టోకియో నిచినిచి' మొదలై నవి మిట్సుబిషి సొంతం. 1925 లో నిర్మాణ చట్టాన్ని మార్చకముందు ఓటర్ల సంఖ్య 30,00,000 మాత్రమే. వయస్సువచ్చిన ప్రతిపురుషునికి ఎన్నికహక్కు (1925 చట్టద్వారా) సంక్రమించి నప్పటినుంచి ఓటర్ల సంఖ్య 30,00,000 కు పెరిగింది. ప్రజలలో యింతమందికి వోటింగ్ హక్కు వుండిగూడా వారితో నికృష్టజీవితా న్ననుభవిస్తున్నారంటే జపాన్ లో ప్రజాస్వామ్యం ఎంతచక్కగా సాగుతుందీ గ్రహించవచ్చు.

1925 నూతన నిర్మాణచట్టాన్ని సరించి ప్రతిపురుషునికి ఓటు వచ్చిందిగదా అని ఉబలాటపడ్డారు ప్రజలు.. కానీ అధికారవర్గం, సైన్యం, ధనికులు—మొదలైనవారి జులుము, లంచగొండితనం తగ్గాయిగావు. 1928 లో సెయుకేయ్ ప్రభుత్వంలో టనకప్రభువు ప్రధానిగానున్నప్పుడు లంచగొండితనాలు, అక్రమపద్ధతులు, ప్రభుత్వం ఆచరిస్తున్నట్లు విశదమైంది. 1934 లో ఒకమంత్రి లంచం తీసుకున్నట్లు ఋజువైనందున అప్పటి అడ్మిరల్ ఒకాడో ప్రభుత్వం తొలగింపబడ్డది. 1939 లో బియ్యపు వ్యాపారాలనుండి లంచంబుచ్చుకొని ప్రభుత్వం వారికే సాయంచేసినందున జనరల్ వీబ్ ప్రభుత్వం రాజీనామా యియ్యాలసాచింది. లంచగొండితనం బయటబడ్డప్పుడు నేరస్థులు శిక్షింపబడడం న్యాయం. కానీ జపాన్ లో యీ నేరాలన్నీ ప్రజాస్వామ్య ఫలితమని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని రూపుమాపి నిగంతుశత్యాన్ని స్థాపిస్తేనేగాని యీ నేరాలు మాసిపోవని రాజకీయవేత్తల వాదన.

పా నీ జం

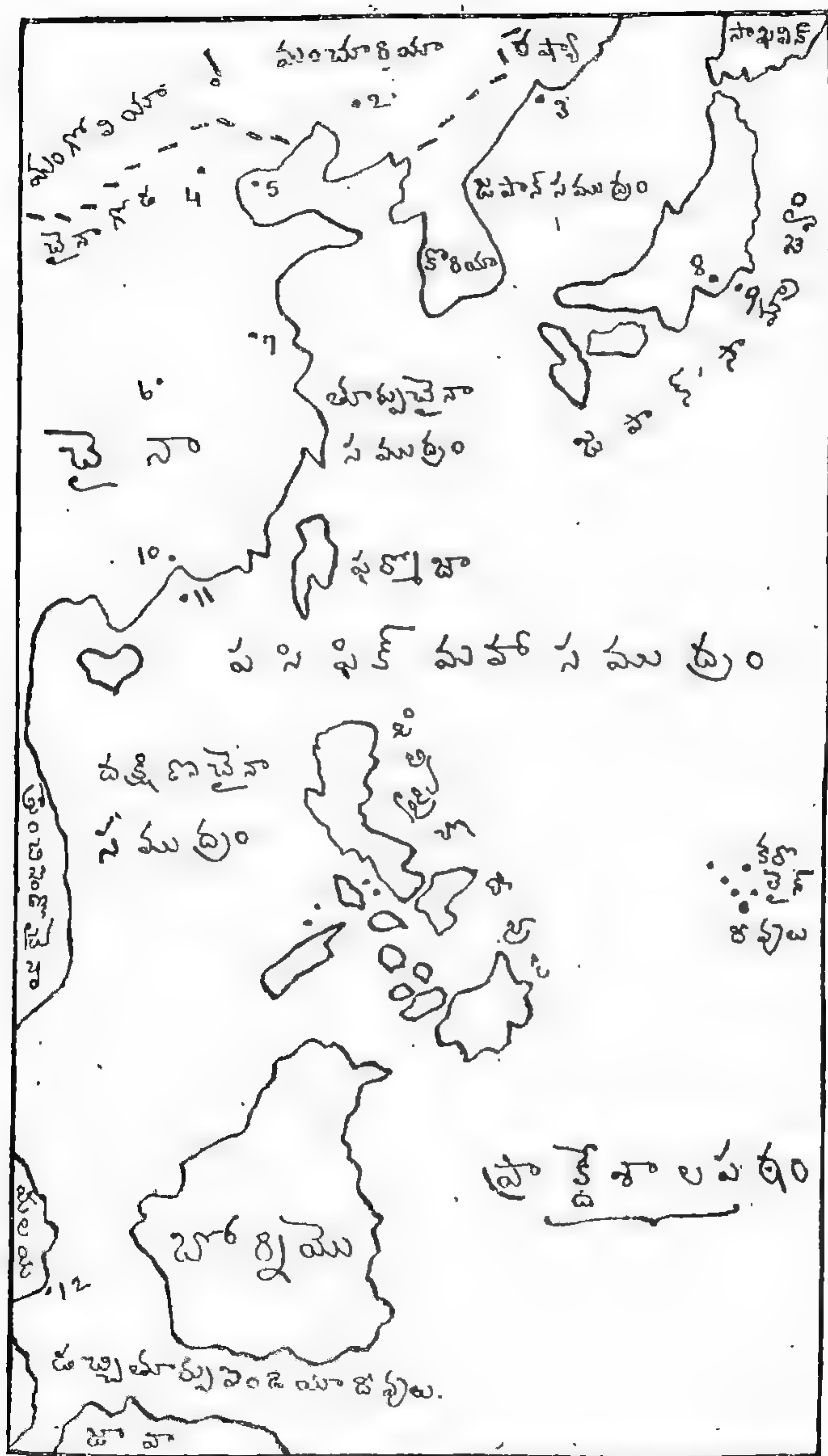
ఎన్నికవిధానం మార్చబడాలని, నిర్మాణచట్టాన్నే మార్చాలని జపాన్ అధికారవర్గం ప్రయత్నింపసాగింది. ప్రజాస్వామ్యానికి జపాన్ కు చాలా దూరమని వాదించింది. ఈ ప్రయత్నాలఫలితంగా నేడు జపాన్ లో, జర్మనీ, ఇటలీలలాగా నిరంకుశత్వం ఏర్పడింది. ప్రజాస్వామ్యాన్ని రూపుమాపను జపాన్ కార్మికసంఘం గూడా తోడ్పడ్డది—వేరుకారణాలవల్ల. 1939లో నౌకాశాఖనాయకుడు, దేశంలో హెచ్చుపలుకుబడిగలవాడైన అడ్మిరల్ సుట్యుగు ప్రజాస్వామ్యాన్ని రూపుమాపి జపాన్ నూతన ఆశయాలకు తగినట్లు కొత్త నిర్మాణచట్టాన్ని ఏర్పాటుచేయాలని కోరాడు.

సేనానాయకుడు, యుద్ధమంత్రియైన జనరల్ టెరౌచి 1936 లో ప్రతినిధిసభలో యిలాన్నాడు—

“పాశ్చాత్య విధానాలననుసరించి ప్రజాస్వామ్య సంస్థలు మన దేశంలో సాగడానికి సైన్యం ఒప్పుకోదు. ప్రతినిధిసభ, ఎన్నికచట్టాలు రూపుమాపబడాలి. ప్రజాభిప్రాయాలు చక్కగా వెలిబుచ్చబడేట్లు మన జాతీయమేధాశక్తులను ప్రదర్శించడానికి మంచి అవకాశాలు కలేట్లు నూతన చట్టమొకటి ఉపపాదింపబడాలి.”

జపాన్ కార్మికసంఘం గూడా 1925 నూతన నిర్మాణచట్టాన్ని మార్చాలని ప్రచారంచేసింది. ప్రస్తుత ప్రజాస్వామ్యంలో సైన్యం పలుకుబడి హెచ్చిందిగనుకను, మంత్రులలో లొచగొండితనం మితి మీరడంవల్లను ప్రజాస్వామ్యాన్ని విస్తరింపజేయాలని దీని వాదన. అందులకు మార్చవసరం.

1. జెహూల్
2. ముక్ డెన్
3. వాడి వోస్ట్
4. పెకింగ్
5. టీయన్ సెన్
6. హంకౌ
7. నాంకింగ్
8. టాకియో
9. యొకొహామ
10. కాన్ టన్
11. హంకాంగ్
12. సింగపూర్.

నిర్మాణచట్టాన్ని మార్చాలన్న ప్రచారం ప్రబలిన కారణంగా నానాటికి 'కాబినెట్' (కార్యనిర్వాహకవర్గం) అధికారం హెచ్చింది. 1935 లో 'మంత్రివర్గ విచారణ సమితి' నొకదానిని ఏర్పాటుచేశారు. ప్రధాని అధికారాన్ని హెచ్చించను, మంత్రివర్గంలోనే మరో 'రహస్య సమితి' ని ఏర్పాటుచేయను, 'ఐదుగురు మంత్రులసభ' నేర్పాటు చేయను, ప్రత్యేక ప్రభుత్వశాఖలపై అధికార-బాధ్యతలు లేని మంత్రులను నియోగించను ఏర్పాట్లు చేయబడినై. ఈ ఏర్పాట్లన్నిటి ఫలితంగా మంత్రివర్గ బలం అపరిమితంగా హెచ్చింది. 1939 జనవరిలో సెయూకేయ్ పార్టీ నాయకుడు హిరనుమ ప్రభువు (అభివృద్ధి నిరోధకుడు) ప్రధానిగా నున్నప్పుడు ప్రీవీకౌన్సిల్ అధ్యక్షుడైన కొనాయి రాకుమారుణ్ణి మొదటిసారి ప్రత్యేక శాఖాధికారంలేని మంత్రిగా నియోగించారు. 1940 లో 'ఐదుగురు మంత్రులసభ' నేర్పాటు చేశారు. ఇందులో సభ్యులు ప్రధాని, విదేశాంగమంత్రి, సైనికమంత్రి, నౌకామంత్రి, ద్రవ్యశాఖామంత్రి. 1941 జూలైలో కొనాయి ప్రభుత్వం కొత్తగా ఏర్పాటుచేయబడ్డ ఉప-మంత్రిపదవికి హిరనుమ ప్రభువును నియోగించింది. నిరంకుశత్వ స్థాపన అవసరమన్న ఈజబ్బు శ్రామికవర్గంలోగూడా వ్యాపించింది. 1938 లో సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ (సాంఘిక ప్రజాస్వామ్యకక్షి) సభ్యుడొకాతను ప్రతినిధిసభలో అప్పటి ప్రధానియైన కొనాయి నుద్దేశించి యిలాన్నాడు—

“ముసోలిని, హిట్లర్, స్టాలిన్లవలె సాహసంతో నడవ్వాలిసీవు.”

నాయకులు - పార్టీలు

జపాన్ లో ముఖ్యమైన రాజకీయ పార్టీలు 4-(1) మిన్ సెయ్ తో, (2) సెయూ కేయ్, (3) ష కేయ్ టెయ్ షు తో (4) కొకుమిన్ డొమే. 1940 వరకు ఈ 4 లో 2 పార్టీలు పేరుకే నా ఉంటూ వచ్చాయి. కానీ ఆ సంవత్సరంలో మిన్ సెయ్ తో పార్టీ-దానంత టది—రద్దయిపోయింది. ఇప్పుడు జపాన్ లో ఒక్క టేపార్టీ ఉంది—సెయూ కేయ్. 1868లో 'చక్ర వర్తి ఉద్ధరణ' జరిగిందిగాని 1890 వరకు ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులు అమలులోకి రాలేదు. సెయూ కేయ్ 1900 లో మిన్ సెయ్ తో 1927 లో ప్రారంభింపబడ్డాయి. ఈ రెండూ గూడ గుత్తవ్యాపారులచేతి కీలుబొమ్మలు. పూర్వాచార పరాయణులైన జమిందారులు, భూస్వాములు, ఆధునికులైన ధనికవర్గంతో చేతులు గలిపారు. రైతులకు, శ్రామికులకు వ్యతిరేకంగా ధనికవర్గంలోని రెండు చీలికలు—వాటిలో వైషమ్యమున్నా—తాత్కాలికంగా ఏకమైనై. విదేశ వ్యాపారంలో, వలసరాజ్యాల్లో ఆసక్తిగల్గిన మిట్సుబిషి కుటుంబానికి గాను సెయూ కేయ్ పార్టీ పాటుబడుతుంది. భార పరిశ్రమలలో, సైన్యంలో ఈ పార్టీ పలుకుబడి హెచ్చు.

మిన్ సెయ్ తో పార్టీ మిట్సుబిషి కుటుంబానికిగాను కష్టపడుతుంది. ఈ పార్టీకి తేలిక పరిశ్రమలలో (కొనుగోలు వస్తు-వసతుల నుత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలలో) నౌకాదళంలో పలుకుబడి హెచ్చు. సెయూ కేయ్ కంటే మిన్ సెయ్ తో కాస్త అభివృద్ధికి పోరాడుతుంది.

సెయూకేయ్ పార్టీ 1900 లో ఇటా రాకుమారునిచే స్థాపించబడ్డది. ఈ పార్టీ దేశాన్ని హమేషా యుద్ధానికి ప్రోత్సహించడంలో 'సుప్రసిద్ధ యుద్ధసమితి'కి ఏమాత్రం తీసిపోదు. ఈ పార్టీకి చెందిన హారా ప్రభుత్వం 1918-22 లో సైబీరియాను దండెత్తింది. 1920_5 లో సాఖలిన్ ను ఆక్రమించింది. ఈ పార్టీకి చెందిన తనక ప్రభుత్వం 1927 లో హంటంగ్ ముఖ్యపట్టణమైన సినన్ ఫూకు—ఛాంగ్ కే షైక్ సైన్యాలు ఉత్తర చైనాకు వ్యాపించకుండా అడ్డడానికి సైన్యాల నంపింది. 1931 లో మంచూరియా యుద్ధాన్ని ప్రారంభించే సమస్యపై క్వాంటంగ్ లోని జపాన్ సేనానాయకులకు, జపాన్ లోని (అప్పటి) మిన్ సెయ్ తో ప్రభుత్వానికి భేదాభిప్రాయం లొచ్చినప్పుడు సెయూకేయ్ పార్టీ అధికారాని కొచ్చింది.

మిన్ సెయ్ తో పార్టీ నాయకులు మఛిడ, యమ మొటా, ఒగవ, వకాట్సుకి మొదలై నవారు. ఈ పార్టీకి ప్రతి నిధుల సభలో 179 మంది సభ్యులున్నారు. పట్టణాల్లో, శ్రామికులలో ఈ పార్టీకి హెచ్చుపలుకుబడి వుంది. సెయూకేయ్ పార్టీకి గ్రామాల్లో ఎక్కువ పలుకుబడి. ఈ పార్టీ నాయకులు హటాయామ, యోషిజవ, కవముర, సకజిమ మొదలై నవారు. ఈ పార్టీకి ప్రతినిధుల సభలో 176 ప్రతినిధులున్నారు. షకేయ్ టెయ్ షుటా (సోషలిస్టు) పార్టీకి ప్రతినిధుల సభలో 30 మంది ప్రతినిధులున్నారు. ఫాసిస్టు పార్టీ అయిన కొకుమిన్ డో మెయ్ కి 11 మంది ప్రతినిధులున్నారు.

పరిపాలనా విధానం

సైన్యం.

జపాన్‌లోని ధనికవర్గం, సేనానాయకులు, ఉన్నతోద్యోగులు—ప్రతి ఒక్కరుకూడా తమ అభీషిక్తికి మున్నందు చక్రవర్తిపేరు నుపయోగించుకుంటారు. కేవలం వ్యక్తిగత స్వలాభంకోసం చేసేపనులైనా, లేక వారి వరాలలాభంకోసం చేసే పనులైనా తమ 'గొప్పదేశం'కోసమని, 'భగవత్స్వరూపుడైన చక్రవర్తి'కోసమని ముందు ప్రకటించి తర్వాతగాని కార్యసాధనకు పూనుకోరు. 'చక్రవర్తి మేలు' కోసం, లేక 'రాజమార్గం' అనడాన్నే జపాన్‌భాషలో 'కెడో' అంటారు. 'కెడో' విధానాన్ని అతి భక్తివిశ్వాసాలతో ఆచరణలోకి తెవడంలో పేరు ప్రఖ్యాతుల బొందినవాడు జనరల్ సడోమా అరాకి. జపాన్ సైన్యాలితణ్ణి ఆదర్శపురుషుడుగా పూజిస్తున్నై. ఇతను జపాన్ ఆశయాల నీవిధంగా వర్ణించాడు—

“ఆసియాఖండంలో ముఖ్య బలం జపానే. అందుచేత ఆసియా ఖండానికి తాను పెద్దగానుండి ఘోరముద్ధానికి తయారుగావాలి. తెల్లజాతులు ఆసియా నివాసులను అమానుష హింసకు లోను చేస్తున్నారు. ఈ గర్వాన్ని అణగకుండా జపాన్ సామ్రాజ్యం ఎంతకాలం ఊరకుంటుంది? ఇక ఒక్కక్షణం ఉరుకోలేదు. మా సామ్రాజ్య మూల సిద్ధాంతం న్యాయం—ధర్మం. ఈ సామ్రాజ్యాన్ని స్థిరంగా, శాశ్వతంగా స్థాపింప తోడ్పడను జపాన్ ప్రజలందరు నైతికంగాను, భౌతికంగాను గూడా తయారై యుండాలి. అవసరమైతే దౌర్జన్యముతంగా యీ ఘన కార్యాన్ని నెరవేర్చను సిద్ధపడాలి.”

ఈవిధంగా ఆసియాఖండాన్ని ఉద్ధరించేలాగా తియ్యని మాటలుజెప్పి పాశ్చాత్యులమీద ద్వేషాన్ని రేకెత్తించి

తమకార్యాల సాధించుకుంటున్నారు జపాన్ నాయకులు. పాశ్చాత్యులు 'ఆసియాఖండవాసులపట్ల చూపే అమానుష, అతిక్రూర, రంగు - జాతిభేదప్రచారాన్ని ఎదుర్కోను'—దానికి విరుపుడుగా—జపాన్ వారొక కొత్తజాతి-వర్ణభేద ప్రచారాన్ని ప్రారంభించారు. 'ఆసియాఖండం, ఆసియావాసులకే' అని అమెరికన్ల నెక్కిరించను మరొక నినాదాన్ని ప్రారంభించారు. జపాన్ సైన్యంలో యీ జాతిగర్వ మితిమీరిపోయింది.

జపాన్ లో సైన్యానికున్న గౌరవం మరేవృత్తికి లేదు. పూర్వం జమీందారుల సొంత సైన్యాలలోనున్న సమూహాలు యీనాడు సైన్యోద్యోగులుగా నున్నారు. పేరు, ప్రతిష్ఠ, పలుకుబడిగల ప్రతినాయకుడు తనజీవితంలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు సైన్యంలో నొకరుగానుండి యుంటాడు. జపాన్ లో "దేశభక్తి సంఘాలు" చాలా ఉన్నాయి. అదిరించి, బెదిరించి తమ ఆశయాలకు అనువుగా ప్రభుత్వం నడిచేటట్లు చేయడం యీ సంఘాలకు సహజమైపోయింది. ఈ సంఘాల్లో హెచ్చుమందిసభ్యులు సైనికులే. అందువల్ల యీ సంఘాలను తమ పలుకుబడిలో నుంచుకోదలచుకొన్న వారల్లా సైన్యోద్యోగులుగాజేరి సైనికుల్లో పలుకుబడి సంపాదించజూస్తారు. 1873 లో 'నిర్బంధ సైనిక శిక్షణచట్టం' ప్రతి పురుషుడు సైన్యంలో కొంతకాలం తరిఫీగుపొందాలని శాసించింది. అప్పటినుండి సైన్యపలుకుబడి అపారంగా హెచ్చింది.

నేడు జపాన్ సైన్యంలో 50,00,000 తరిఫీదు బొందిన సైనికులున్నారు. ప్రపంచంలోని యితర సేనలకు ఏవిధంగాను

వీరు తీసిపోరు. చై నాయుద్ధంలోమాత్రమే 20,00,000 లకు తక్కువలేనిపై న్యం పాల్గొన్నది. జపాన్ నౌకాబలం ఇంగ్లండు, అమెరికాలతర్వాత ప్రపంచాధిపత్యాన్ని కల్గుంది. ఈ నౌకాబలానికి—9 యుద్ధనావలు, 14 పెద్ద యుద్ధ ఓడలు, 24 తేలికైన యుద్ధఓడలు, 112 విధ్వంసక నావలు, 60 జలాంతర్గాములు, 6 విమాన వాహకనావలు ఉన్నాయి 1940 లో. ఇప్పటికి వీటిసంఖ్య అపారంగా పెరగకుంటే జపాన్ బ్రిటన్, అమెరికాలమీద యుద్ధాని కురకదు. దేశం లో పైన్యానికిగల బలాన్ని చక్కగా అవగాహన చేసుకోవాలంటే 'దేశభక్తి సంఘాలు' గురించి కొంత గ్రహించాలి. వానిలో ముఖ్యమైనవాటిని, పెద్దవాటినిగురించి గమనిద్దాం.

1. "మాజీ సైనికోద్యోగులసంఘం" 1895 లో స్థాపించబడ్డది. దేశభక్తి సంఘాలన్నిటిలోకి బలవత్తరమైనది. దీని సభ్యుల సంఖ్య 30,00,000 లకు మించుతుంది. ఇందులో మాజీ సైనికోద్యోగులసంఖ్య మాత్రమే-ప్రస్తుతం ప్రభుత్వాన్నుండి భరణం పుచ్చుకునేవారు-53,000. మాజీసైనికులసంఖ్య 80,000. మిగత సభ్యులందరు ఏదోవిధంగా పైన్యంలో సంబంధం కలవారో లేక యీ సంఘ ఆశయాలకు తోడ్పడేవారూ గానో వున్నారు. ఈ సంఘం కేవలం సైనిక సిద్ధాంతాలమీదే ఆధార పడి యుంది. నేటికి, రేపటికిగూడా యీ సంఘసభ్యులకు (సైనిక కట్టుబాట్ల ననుసరించి) రోజూ కవాత్ చేయడం, సంఘ ఆధిపతుల ఉత్తర్వులను శిరసావహించడం ఎలాగో నేర్చుకోడం, వ్యాయామక్రీడల్లో పందెముల్లో పాల్గొనడం నిత్యకృత్యాలై యున్నవి. ఇది దేశంలో సంగతి. ఈ సంఘం విదేశాల్లోకి తన గూఢచారులనుపంపి జపాన్ కు లాభకరంగా కుట్రలు పన్నుతుంటుంది. మంచూరియా, కొరియా, మంగోలియాలో బౌద్ధమత ప్రచారకుల వేషంతో యీ సంఘ సభ్యులు పని

చేస్తూన్నారు. పశ్చిమాత్తర చీనాలోని చింఘాయ్, కన్సు రాష్ట్రాల్లో, లోపలి మంగోలియాలో, నిన్ఘూషియా, నుయూఅన్, చహార్ రాష్ట్రాల్లో హెచ్చుగా మహమ్మదీయులున్నారు. వీరి ప్రభుత్వానికి (చైనా) విరుద్ధంగా వీరిలోని టెన్గో అన్న మరాద్వారా యీ సంఘం ప్రచారాన్ని సాగించుతుంది. ఈ సంఘానికి లోబడిన ఉప సంఘ మొకటుంది — “యువసంఘం”.

2. “యువసంఘం” 13 25 నడిమి వయస్సుగల యువకులను తరి ఫీడు చేస్తుంది. 1934 లో యీ సంఘ సభ్యుల సంఖ్య 24,00,000 యువకులు, 15,00,000 యువతులును. లింగభేదాన్ననుసరించి యీ సంఘంలో రెండు శాఖలున్నాయి. ఈ సభ్యుల జీవితంలో ప్రతిఅంశాన్ని ఈసంఘం తన యిష్టానుసారం నడుపుతుంది. పింట్ మతంలో నమ్మకం హెచ్చితే గాని రాజభక్తి, దేశసేవ, మాఘత్వం ప్రబలవని గుర్తెరిగి యీసంఘం తన సభ్యులను యాత్రల కెక్కువగా తీసుకెళ్తుంటుంది. జపాన్ ఆధిక్యతను గురించి యీసభ్యులకు నూరిపోస్తుంది. వీరికి అబ్బే సంస్కృతల్లా తమదేశానికి సాటిదేశం, తమతో సాటియైనప్రజలు, తమ చక్రవర్తికి మించినదేవుడు మరి భూమిమీద లేరని. ప్రతిపట్టణంలోను, కొన్ని గ్రామాల్లోను యీ సంఘానికి శాఖలున్నాయి. ఈ శాఖల మొత్తం 16,000. ఈ సభ్యులు సైనికుల్లాగా సదా క్రమమైన ఉడుపులనే తొడుక్కుంటారు. వ్యాయామ క్రీడల్లో, ముఖ్యంగా జిజిత్సు (జపాన్ కుస్తీ), రెండుచేతుల కత్తి నుపయోగించడం మొదలైనవానిలో వీరికి చక్కని తరిఫీదు నిస్తుంది.

ఇంత బలసంపన్నమైన “మాజీ సైనికోద్యోగులసంఘం” కేవలం కొద్దిమంది వ్యక్తుల స్వలాభంకొరకు కృషిచేస్తూంది. ఈ సంఘాలు రెంటికి మూలపురుషులు, నేటికి యీసంఘాలను తమ యిష్టానుసారం నడుపుతూన్నవారు జనరల్ అరాకి, మజాకి, మినామి, అడ్మిరల్ నోముర, కాటా, టాయ్డా మొదలైనవారు.

3. “యవ్వనోద్యోగుల సామ్రాజ్యసంఘం”లో సైన్యంలోని కొద్ది పాటి ఉద్యోగులు, అందున యువకులు, సామ్రాజ్యవిస్తరణకై ఏమైనా సరే వెనుదీయగూడదనే అతివాదులు సభ్యులుగా నున్నారు. సైన్యంలో వీరే అతివాదులు; అతివాదులంటే సామ్యవాదులని గాదు. జపాన్ సైన్యంలో అతివాదులంటే కేవలం రాక్షసులనే అర్థం. ఈ సంఘ సభ్యులందరూ రైతుబిడ్డలే. సైన్యంలో కొద్దిపాటి ఉద్యోగాలన్నీ రైతు బిడ్డలవే. అందువల్లే జపాన్ లో శ్రామికవిప్లవం యిప్పట్లో వచ్చేట్టు కనబడదు. వీరు బహిరంగ పోటీపరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణులై తేనే వీరిని సైన్యంలో చేర్చుకుంటారు. 1927 నుంచి సైన్యంలోని ఉన్నతోద్యోగాల్లో 20% వీరివే. కొద్దిపాటి సైనికోద్యోగాల్లో 85% రైతుబిడ్డలవే. ఈ సంఘం రైతు సైనికులపై ఆధారపడి యుండడంవల్ల ఒక్కొక్కప్పుడు రాజకీయపార్టీలకు, పెద్దపెద్ద గుత్తవ్యాపారసంస్థలకు విరుద్ధంగా పని జేస్తూంది. తమ దేశ సాంఘిక దుర్వస్థను చక్కగా అవగాహన చేసుకో లేక యీ సంఘప్రచారంవల్ల మోసపోయి “సామ్రాజ్య సోపలిజం” ను స్థాపిద్దామని యీసభ్యులు కోర్తున్నారు. వీరు ఉపపాదించే సామ్యవాదం మార్క్సిజం గాదు, సోపలిజం గాదు. ఇది “ఉద్యోగుల సామ్యవాదం” లేక “రాష్ట్ర పెట్టుబడిదారి” విధానం గావచ్చుగాని సామ్యవాదంమాత్రం కానేగాదు. ఈ యువక ఉద్యోగస్థులందరూ దేశ భక్తులే. చక్రవర్తిపట్ల వీరి భక్తి అపరిమితం. 1932 లో యీ సంఘం ఒక కరపత్రాన్ని ప్రకటించింది. అందులో—

“జపాన్ సైనిక, నౌకాబలంయొక్క ఆత్మ, శరీరం రెండూగూడా ప్రజలతో లీనమైయున్నాయి. బుషిడో నీతినినుసరించే ఉన్నాయి, జాతీయదేశభక్తికి విరుద్ధంగా లాభాలు దోచుకుంటూన్న వ్యాపార మోసగాండ్రను నాశనంచేయాలి. రాజకీయ పార్టీలు మన జాతి అంత టికి విరోధులు—వాటిని రూపుమాపాలి. చక్రవర్తిగారి నాయకత్వం క్రింద మన సామ్రాజ్యతేజస్సును పునరుద్ధరించి స్వపరిపాలనను శాశ్వతంగా నెలకొల్పాలి.”

4. “మాతృదేశ రక్షణసంఘం.” ఈ సంఘాన్ని ‘కొకొ దొసి కేయ్’ అని పిలుస్తారు. కిరనుమ ప్రభువు దీనిని స్థాపించాడు. ఇతడు సెయూకేయ్ పార్టీ నాయకుడు. మాజీ ప్రధాని. కొంతకాలం టోకియో విశ్వవిద్యాలయానికి అధిపతిగా నున్నవాడు.

5. “నల్లమహాసముద్రసంఘం” — దీనిని ‘జన్ యోషా’ అని పిలుస్తారు. పై సంఘాలన్నిటికన్నా మిన్నగా అభివృద్ధి నడ్డను యీ సంఘం పొటుబడుతూంది. అన్నిటిలోకి పురాతనమైనదిదియే, దీని నాయకుడు, నేటికి యీ సంఘానికి మార్గదర్శియైన మిటిట్యు టోయామా వయస్సిప్పడు 87 ఏండ్లు. హింస గుపయోగించడంలో — అందున అమానుష హింసకు — పేరందినవాడు. ఈసంఘం ఇతరసంఘాలవలెగాక చాల రహస్యంగా పనిచేస్తూది. సైనికులెక్కువగా దీనిలో సభ్యులుగా నున్నారు. తన సభ్యులమూలంగా, తన శాఖలమూలంగా సామ్రాజ్యవాదయుద్ధాల నీసంఘం పురికొల్పుతుంటుంది. టోయామా శిష్యులు చాలమంది ఉన్నతోద్యోగాల్లో నున్నారు. వారిలో ప్రసిద్ధులు —

హిరోటా — మాజీ ప్రధాని, మాజీ విరేశాంగమంత్రి. ఇతను దేశంలోని పార్టీలన్నీ ఏకంగావాలని ఎంతో ప్రయత్నించాడు. జపాన్ ఫాసిస్టులలో అగ్రగామి. ఫాసిజానికి మూలపురుషుడు.

ఉచిదా — 1901 లో ‘కొకుర్ యుకె’ సంఘాన్ని స్థాపించాడు. దీనికే “ఆమూర్నదీ సంఘం” అని పేరు. ఆమూర్నదీ రష్యా తూర్పు సరిహద్దుల్లో నుంది. ఈసంఘం రష్యాపట్ల ద్వేషాన్ని రేకెత్తించనే స్థాపించబడ్డది. ఇప్పటికీ పూర్తిగా ఆప్రయత్నంలోనే ఉంది.

6. “స్త్రీ దేశభక్తి సంఘం” — దీనిలో స్త్రీలమాత్రమే సభ్యురాండ్రు. ఇందులో ప్రస్తుతం 15,00,000 సభ్యురాండ్రున్నారు. ఈ సంఘానికి సహకారిగా మరో చిన్నసంఘం ‘స్త్రీ రక్షణసంఘం’ ఉంది. ఈ రెండు సంఘాలుగూడా స్త్రీలలో దేశభక్తి, ప్రభుభక్తి, దేశసేవ

మొదలైన సద్గుణాలను రేకె తించను పాటుపడుతున్నాయిగాని, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం, స్త్రీల స్థితి, స్త్రీల ఆర్థిక హక్కులు మొదలైన 'నీచ ఆశయాలకు' పాటుబడడం లేదు.* జపాన్ సామ్రాజ్యవాదాని కేది విరుద్ధంగా తోస్తే దాన్ని నీచ మంటున్నారు జపాన్ వారు. కొంత కాలం ఆందోళన చేసిన తర్వాత యిటీవల కొద్దిమంది స్త్రీలకు ఎన్నిక హక్కు నిచ్చారు.

ఖాసీలు

జపాన్ సైనికోద్యోగులు తమ యిష్టప్రకారం ప్రభుత్వం నడుచుకోకపోతే ప్రజలతో సంబంధంలేకుండా ఆ ప్రభుత్వాన్ని వెళ్ళగొట్టే కొత్త మార్గాన్ని నొకదానిని కనిపెట్టారు. జర్మనీలో తప్ప మరెచ్చట ఈ దుర్నీతి అలవాట్లతో లేదు. సమూహాల బుష్టిదొనీతి ఫలితమే ఈ దురలవాటు. సైనికోద్యోగుల మాట సాగనప్పుడు మంత్రులను ఖాసీ చేయ నారంభిస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు తమ 'దేశభక్తి' సంఘాల నాయకులనే చిత్రవధ గావిస్తారు. ఈ అమానుషత్వంలో జపాన్ను ఏయితర దేశంతో పోల్చడానికి వీలేదు.

1930 ఆఖరులో జపాన్ ఆర్థిక దుస్థితికి లోనైంది. ఆ సమయంలో 'లండన్ నౌకా సంధి' కొప్పకన్నందుకు అప్పటి మిన్ సెయ్టా ప్రభుత్వంలో ప్రధానియైన హామగుచిని సైనికోద్యోగు డొకడు గాయపరిచాడు. ఈ దెబ్బతోనే 1931 ఆగస్టులో అతను చనిపోయాడు. ఆ సైనికోద్యోగునకు మొదట మరణదండనను విధించారుగాని తర్వాత ఆ శిక్షను తొలగించి ఖైదుమాత్రం విధించారు. ఇందుకు కారణం

* ఇవి జపాన్ నాయకుల మాటలు.

అతడు దేశభక్తుడు కావడమే. రాజకీయ ఖాసీదార్లను ప్రజలు దేశభక్తులని పూజిస్తారు.

1932 ఫిబ్రవరి—మార్చి నెలల్లో షాంగైలో జపాన్ యుద్ధా న్నారంభించింది. ఈ యుద్ధం ప్రారంభమైన కొద్ది రోజులకు సైనికోద్యోగులు టోక్యో నగర వీధుల్లో రెండు ఖాసీలు చేశారు. వీటి ఉద్దేశం ప్రజాస్వామ్యంపట్ల సైన్యానికి గల ద్వేషాన్ని వెల్లడించడమే. మిన్ సెయ్టా పార్టీ ప్రచార కుడు, మాజీ ద్రవ్య మంత్రి, మిట్సుబిషి గుత్తవ్యాపార సంస్థకు పెద్దగానున్న ఇవనాకి ప్రభువు అల్లుడయిన ఇనోయిని 9-2-1932 న చంపారు.

1931 డిసెంబరులో మిట్సుబిషి గుత్తవ్యాపార సంస్థ సహాయంతో మిన్ సెయ్టా పార్టీ అధికారంలో నుంది. ఈ ప్రభుత్వాన్ని మిట్సుయి గుత్తవ్యాపార సంస్థ సాయంతో సెయ్కేయ్ పార్టీ ఓడించి అధికారాని కొచ్చింది. అధికారానికి రాగానే సెయ్కేయ్ ప్రభుత్వం బంగారు నెగుమతి చేయకూడదని శాసించింది. అందువల్ల జపాన్ నాణెం-ఎన్-విలువ అంతర్జాతీయ బజార్లలో తగ్గింది. జపాన్ ఎగుమతి వ్యాపారం హెచ్చింది. అందువల్ల మిట్సుయి గుత్తవ్యాపార సంస్థ కొటానుకొట్ట రూపాయలు లాభం పొందింది. ఈ నాటకాన్ని గమనించారు సైనికోద్యోగులు. 5-3-1932 న టోక్యో బజారులో మిట్సుయి గుత్తవ్యాపార సంస్థకు ప్రధాన డైరెక్టరయిన డన్ ప్రభువును ఖాసీచేశారు. ఈ హత్య మిట్సుబిషి ప్రేరణమీదే జరిగింది.

1934 డిసెంబరులో మిక్సన్ ప్రభువును, సియోంజి రాకుమారుణ్ణి చంపాలని ప్రయత్నం జరిగింది. ఈ కుట్రకు నాయకుడు నెల 1 కి రూ 18 సంపాదిస్తూ వచ్చిన శ్రామి కుడు—యువకుడు, 'అక్వోజుకు' అన్న పార్టీకి నాయకుడైన 'టచి బాన' ఈ ఖాసీలను ప్రోత్సహిస్తూ యిలాన్నాడు—

“చక్రవర్తి పునరుద్ధరణ ఫలితాలు వృధాపోయాయి. ఇందుకు కారణం సట్సుచు-చోషు పరిపాలన మన పుణ్యభూమిని పెట్టుబడిదార్లకు అప్పగించడం. ఈ పెట్టుబడిదార్లు ప్రజలకు, ప్రజలను మోసగించే రాజకీయవేత్తలను, ఆ రాజకీయవేత్తల చెప్పచేతల్లోనుండే రాజకీయ పార్టీలను తమ స్వలాభాని కుపయోగించుకుంటున్నారు.”

‘దేశభక్తి సంఘాల’కు నాయకులైనవా రనేకులు సైనికులచే చంపబడ్డారు. ఈ నాయకులు చెప్పినట్లు సైనికులు, సైనికోద్యోగులు కొంతకాలం వింటారు. సామ్రాజ్య విస్తరణ సన్నాహంలో ఈ ‘దేశభక్తి సంఘాల’ నాయకులు కాస్త వెనకదీశారా, సైనికోద్యోగులు వెంటనే వారిని చెండాడ్డారు. ఒకమారు బుషీడోనీతికి మూలపురుషుడైన జనరల్ అరాకి ప్రాణానికి మోసమొచ్చింది. ప్రీవికొన్సిల్ మాజీ అధ్యక్షుడు, సెయూకేయ్ పార్టీ నాయకుడు, ‘కొకొకు దొసికై’, సంఘ స్థాపకుడు నైన హిరనుమ ప్రభువునే చంప చూచారు. 1940 వేసవిలో అడ్మిరల్ యొనెయి ప్రభుత్వం త్రోసివేయబడది.. వెంటనే యొనెయిని చంప ప్రయత్నించారు సైనికోద్యోగులు.

15-5-1932 లో సెయూకేయ్ పార్టీ ప్రభుత్వంలో ప్రధానియైన ఇనుకేయ్ ని చంపారు. ఇతర ప్రభుత్వోద్యోగు

ల నేకులను చంపుతామని బెదరించారు. మిల్సుబిషి బాంకు, జపాన్ బాంకు, సెయ్ కేయ్, మిన్ సెయ్టా పార్టీల కార్యాలయాలు—మొదలైనవాటిమీద బాంబులు విసిరాడు. టోకియోలోని విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి కేంద్రాన్ని ధ్వంసంచేయ ప్రయత్నించారు. టోకియో పోలీస్ కేంద్ర కార్యాలయాన్ని రూపుమాపను ప్రయత్నించారు. ఈ నేరసులలో 4 గురికి 4 ఏండ్ల శిక్ష విధించారు. మిగతవారికి తలా 15 ఏండ్ల శిక్ష విధించారు. దేశమంతా వారిని 'మహావీరులు'గా పూజించింది. వారందరిని 1936 లోనే ఖైదునుండి వదలేశారు.

1936 ఫిబ్రవరి 26 న జపాన్ లో ఘోరమైన అల్లరి జరిగింది. జపాన్ లో రాజకీయ పార్టీలను, రాజకీయ నాయకులను, వారి మితవాద ప్రయత్నాలను ఎదుర్కొని—అడ్డీ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను తమ యిష్టానుసారం సైనికోద్యోగులు ఎలా నడుపుచున్నారని తెలుసుకోడానికి ఈ ఒక్క నిదర్శనం చాలు. 1932-36 లో మితవాదు లభికారం లో నున్నారు. అందువల్ల వ్యాపారస్థు లెక్కువ లాభాలు సంపాదించారు. ప్రీవికౌన్సిల్ లో, రాచకుటుంబంలో ఉద్యోగాలన్నీ మితవాదుల పరమైనై. కొకి హిరోటా 1933 లో విదేశాంగ మంత్రిగా నున్నాడు. 1933 మార్చిలో జపాన్ నానాజాతీయమితినుంచి తన సభ్యత్వాన్ని మానుకుంటానని హెచ్చరిక నిచ్చింది. 1934 ఏప్రిల్ లో 'ఆసియా ఖండం ఆసియావాసులకే' నని నూతన సిద్ధాంతాన్ని ప్రకటించి జపాన్ లేవదీసింది. 1934 డిసెంబరులో 'వాషింగ్ టన్

నాకా సంతి'ని తాను రద్దుపరచినట్లు అమెరికా ప్రభుత్వానికి తెలియజేసింది. 1936 జనవరిలో 'లండన్ నాకా సమావేశం'నుండి విరమించుకుంది. 1934 లో అప్పటి యుద్ధమంత్రి యెన జనరల్ అరాకి బదులు జనరల్ హయాషి నియోగింపబడ్డాడు. ఇతడు మితవాది. అట్లెక్కుడా 1935 లో చహార్, హయాషి ఆక్రమింపబడ్డాయి. ఆ దెబ్బలనే సోవియట్ రష్యా సరిహద్దుల వరకు ఆక్రమిద్దామని క్వాంటంగ్ సైన్యాధిపతులు ప్రయత్నించారు గాని ప్రభుత్వ మొప్పుకోలేదు. ఈవిధంగా జపాన్ లోని మితవాదులకు, సామ్రాజ్యవాదులకు ఘర్షణ యెక్కువైంది.

26-2-1936 న కొందరు సైనిక ఉన్నతోద్యోగులు, ప్రభుత్వ ఉన్నతోద్యోగులు, రాజకీయ నాయకులు ఖూసీ చేయబడ్డారు. 25-2-1936 న 1,400 యువక సైనికోద్యోగులు, —వీరందరు 'యవ్వనోద్యోగుల సామ్రాజ్యసంఘం'లో సభ్యులే—మరికొందరు సైనికులతో టోక్యో నగర వీధులను ముట్టడించారు. అప్పట్లో లార్డు ప్రీసీవీల్, మాజీ ప్రధానియైన అడ్మిరల్ సెయ్టోను, ద్రవ్యశాఖా మంత్రి యైన టక హాషిని, సైనిక విద్యా మంత్రియైన జనరల్ వత నాబెను చంపారు. అడ్మిరల్ సుజికికి గాయాలు తగిలాయి. మకీనా ప్రభువు, సియోజి రాకుమారుడు తప్పించుకెళ్ళారు. ప్రధాని అడ్మిరల్ ఒకాడనుచంపబోయి, అతడే పోలియున్న ఆతని బావమరదిని (కలనల్ మిట్సు ఓ) చంపారు—అతడనుకొని.

‘దేశభక్తి సంఘాలు’ అన్నిటికి ధనికవర్గం ఉదారం

తుగా డబ్బిస్తుంది. సేనా నాయకులు, ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు, రాజకీయవేత్తలు ఈ సంఘాలకు శిక్షలుగా నుండి వాటికి దారి చూపుతున్నారు. ఈ సంఘాలన్నిటిలో, ఈ సంఘాలన్నిటిద్వారా విదేశీయులపట్లను, రష్యనులపట్లను, యితరజాతీయులనుంచి యూదులపట్లను ద్వేషాన్ని రేకెత్తిస్తున్నారు. ఈ ప్రచారంవల్ల తమ సాంఘిక దురవస్థను మరచిపోయి కష్టజీవులైన సామాన్య ప్రజలకు గూడా విదేశీయుల ద్వేషించడం, యుద్ధాల కురకడం స్వభావమైపోయింది.

ఈ హత్యలన్నీ గూడా దౌర్జన్యయుతమైన సంఘాలను ప్రోత్సహించేవారికే సంబంధించి ఉన్నాయి. ఈవాళ హత్య చేయించిన నాయకుడే రేపు హత్యచేయబడడం సహజమైపోయింది. ఇన్ని 'దేశభక్తి సంఘాలు'న్నా దౌర్జన్యోద్యమం ప్రజల్లో వ్యాపించలేదు. సాంఘికదురవస్థ నిర్భరమైనప్పుడు ఈ హత్యలు ప్రారంభమౌతున్నాయి. ప్రజలంతా నికృష్టదశలో నున్నా జపాన్ నాయకులు మాత్రం తమ సాంఘిక విధానాన్ని మార్చి విముఖులుగా నున్నారు. ఈ 'దేశభక్తి సంఘాలు' అన్నిటి సభ్యత్వం జనాభాలో 6% అయినా ఉండదు. ఈ సభ్యుల్లోను దౌర్జన్యాన్ని స్వయంగా ఉపయోగించేవారి సఖ్యులతో తక్కువ బహుళ వీరిలో 1% ఉండొచ్చు. కానీ ఈ అల్పసంఖ్యాకులు చాలు, జపాన్ ను ఘోసిజం పాలు చేయను. వీరికి పలుకుబడి తక్కువ ; లేకుంటే గుప్పటికి జపాన్ యింకెంతో రాక్షసంగా పరిణమించేది. ప్రజల సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ జీవనం నికృష్టంగా నున్నప్పుడు, అందున ఏవిధమైన స్వాతంత్ర్యం వారికి

లేనప్పుడు విధిలేక వారు క్రొర్యానికి తయారౌతున్నారు. జపాన్‌లో యిట్టి హత్యలు జరగడానికి కారణం ముఖ్యంగా ప్రజల దుర్భర దుస్థితే. మితవాదులైన రాజకీయవేత్తలను తమ అరచేతిలో నుంచుకొని జపాన్ విదేశాంగ విధానాన్ని తమ యిష్టావచ్చినట్లు సేనానాయకులు సాగిస్తున్నారు. కొంతకాలం శాసనసభలను, ప్రజాప్రతినిధి విధానాన్ని బూటకంగా సాగించారు. కాని వారి గొంతేమ్మ కోర్కెలకు ఈ కొద్దిపాటి ప్రజాప్రతినిధి సంస్థలు గూడా అడ్డంకులుగా తోచినై. అందుకనే 1932 నుంచి క్రమేణా ఫాసిజాన్ని అమలులోకి దెచ్చారు.

సెయిటో దంపతులు.

1937లో సెయిటో వాషింగ్ టన్‌లో జపాన్ రాయ బారిగా నున్నాడు. 1937 డిసెంబరు ఆఖరువారంలో యాంగిట్సి నదిలో 'పానే' అన్న అమెరికను యుద్ధ నావను జపాన్ వారు ధ్వంసం చేశారు. అమెరికా ప్రభుత్వానికి తమ అపచారాన్ని వెలిబుచ్చి యుద్ధం అప్పట్లో ప్రారంభంకాకుండా అడ్డగిల్పాడు సెయిటో.

శ్రీ సతారామచంద్ర గ్రంథ భండాలు
పల్నాటి

వెంగళపల్లి

చరిత్ర

ఈ చిత్రంలో జవరత్ హిరోషి వాషిమా నాటి ఉన్నతోద్యోగులలో నవ్యుడు.
ఇతడు 1941లో జపాన్ రాయబారిగానున్నాడు. జపాన్ యాయుద్ధంలోకి దిగాలని యెంతో ప్రయత్నించాడు. మట్సుక యితని బలవంతమీదే 1941లో ఇటలీ, జర్మనీ, రష్యులకు యాత్రచేశాడు.

3. సంఘజీవనం.

ప్రజలు.

అనేకజాతుల కలయికవల్ల జపాన్ జాతి ఏర్పడ్డది. జపాన్ దీవులను అనేకజాతులవారు దండెత్తివచ్చి స్థిర నివాసా లేర్పరచుకున్నారు. వీరందరిలో ఆసియాఖండం తూర్పు భాగాన్నుంచి వచ్చినవారు కొంత నాగరికులు. కొరియా, చైనా, మలయ, మంగోలియా, ఇండియా—మొదలైన జాతులరక్తం నేడు జపానీయుని ఒకటిలో నుంది. దీవులలో నివసించడంవల్ల యీ ప్రజలు కష్టజీవులు కావలసివచ్చింది. అప్పుడప్పుడు ఆసియాఖండంనుంచి, పసిఫిక్ మహాసముద్రము లోని దక్షిణదీవులనుంచి దండయాత్రలు సాగుతూనే ఉన్నందున ఎప్పటికప్పుడు కొత్త రక్తం యీ ప్రజల్లో చేర్చునే వుంది. క్రీ॥ పూ॥ 2-వ శతాబ్దంలో చైనాలో జమిందారి విధానం క్షీణించినందున ఆ జమిందారుల యోధులనేకులు బ్రతుకు దెరువుకోసం యీ దీవులనుచేరారు. వీరు అతి ధైర్య శాలురు, గొప్పయోధులు. వీరినుంచే నేటి జపాన్ జాతి పౌరుషవంతం కాగల్గింది.

పుట్టుకనుబట్టి జపాన్ వారు చైనావారిలాగా పనుపు రంగు మనుష్యులు. చప్పడిముక్క, పొడవైన నుదురు, నల్లని వెంట్రుకలు, పొట్టిశరీరం, మాటలు మితం, ఎక్కవ పట్టుదల, వీరి ఆకార స్వభావాలు. దేశభక్తి, రాజభక్తి, తక్కువ మేధాశక్తి, హెచ్చు మొండిపట్టుదలగల ప్రజలు గనుక అధికారవర్గం వీరిని తన యిష్టంవచ్చిన ట్టుపయోగించు

కో గలుతుంది. కంటెదుట కనబడువస్తువులను-విషయాలను గ్రహించినట్లు వీరు ఉపమాన ఉపమేయాలను, అలంకారాలను గ్రహించలేరు. జపాన్ పురుషుని సగటు ఎత్తు 5'-3" మాత్రమే. స్త్రీ ఎత్తు 4'-11" అగులాలు. వీరి శరీరాలు నడుముకుపై న పొడవుగా వుంటే. ఈ పైభాగంతోపోలిస్తే వీరి కాళ్లు చాల కురచలనే అనాలి. వీరు ఎక్కువగా గొంతు కూర్చుంటారు. బహుశ కురుచ కాళ్లుండడానికి యీ అలవాటు కారణం గావచ్చు. స్త్రీల పాదాలకు చిన్నప్పటినుంచి పాద రక్షలేసి బిగిస్తారు. ఎంత వయస్సొచ్చిన ఆడదైనా, శరీర సౌష్టవం పూర్తిగానున్నా, పాదాలుమాత్రం చాల చిన్నవిగా నుండడానికి యీ దురలవాటు కారణం. అందుచేతనే జపాన్ స్త్రీలు ప్రపంచంలోని యితరస్త్రీలవలె వడిగా నడవలేరు.

జపాన్ ప్రజలు—సైనికులు, ఫాసిస్టులు, సామాజ్యవాదులు కాదుసుమా!—దయార్థి హృదయులు. నవ్వులో వీరి కెంతో ఆనందముంది. ఆత్మహత్య చేసుకోడం వీరికి—ముఖ్యంగా విద్యార్థులకు, ప్రేమించిన వానికి—సహజమైపోయింది. జపాన్ ప్రజలకు పునర్జన్మలో నమ్మక మెక్కువ. అందువల్లే పితృపూజ అలవాట్లో నుంది. వీరికి హాస్యరసాన్ని ఆనందించడంచేత గాదు. సహన శక్తి, శాంతస్వభావం ఎక్కువ. ఎంత అవమానాన్నయినా పదిమందిలో నున్నప్పుడు అది సహనంతో దిగ్గమింగగలరు. ప్రాణం మీదికొచ్చినా తమ ఉద్రేకాన్ని వెలిబుచ్చరు. ఎంతటి కష్టమైనా, ఎంతటి సుఖమైనా—చైనావారిలాగా—ధైర్యంతో చలించకుండా

ఎదుర్కొంటారు. ఈ శాంతస్వభావం జపాన్ జాతికి ముఖ్య గుణం. ఏ వ్యక్తిగాని పిరికివాడుగానుండడం అతి నీచగుణంగా చూస్తారు. చక్రవర్తిపట్ల, దేశంపట్ల, తన జాతిపట్ల భక్తి గౌరవాలు హెచ్చుగానుండాలని ఈతనిరక్తంలోనే నాటుకు పోయింది. రానురాను యీ భక్తి మూఢత్వంగా పరిణమించింది.

క్రీ॥ త॥ 5వ శతాబ్దంలో చైనానుంచి వ్రాయడం నేర్చుకుంది జపాన్. జపాన్ చరిత్ర అప్పటినుంచే వ్రాత మూలకంగా ఏర్పడ నారంభించింది. జపాన్ వారి కథను గ్రంథం 'కొజ్జికి' 712 లో రచియింపబడ్డది. ఈ గ్రంథ లో చరిత్రెంతో, కథ ఎంతో నిర్ధారణ చేయడానికి వీలేను. ఇతరులను చూచి నేర్చుకోడంలో జపాన్ వా రతి నిపుణులు. బౌద్ధమతంతోపాటు 5-8 శతాబ్దాల్లో చైనా నాగరికత, సంస్కృతి జపాన్ కు వ్యాపించినై. ఏ నాగరికతనైనా తమ పరిస్థితుల ననుసరించి సమన్వయించుకోడంలో అతి నిపుణులు వీరు. వీరి లిపి మన లిపిలా ఎడమనుంచి కుడివైపుకు వ్రాయబడక పైనుంచి క్రిందికి వ్రాయబడుతుంది.

593-628 లో సుయికో రాణి మైనరుగా నున్నప్పుడు, ఆమె పోషణకర్తయైన షోటా చైనా విద్యావిధానాన్ని, న్యాయశాస్త్రాన్ని, కళలను జపాన్ లో ఆచరణకు దేచ్చాడు. చైనా సాంప్రదాయాలు చూచి అంతవరకు కుటుంబాలకు, ముఠాలకు యిచ్చిన ఆధిక్యత పోయి వ్యక్తుల కేక్కువ విలువ నివ్వ నారంభించారు.

18-వ శతాబ్దారంభంలో—ప్రపంచంలోని యితర దేశాలన్నిటివలెనే—జపాన్ లో సంస్కృతి కొంత అభివృద్ధి చెందింది. సాహిత్యం, వాఙ్మయం, చరిత్ర, వైద్యం, భూగోళ శాస్త్రం, యుద్ధ శాస్త్రం మొదలైనవి హెచ్చు శ్రద్ధతో ధనికులు చదువ నారంభించారు. ఈ కాలంలో ఏర్పడ్డ విజ్ఞానము, వారి సంతతివారును జమిందారీపధానానికి ప్రబల విరోధులయ్యారు.

జపాన్ లో వ్యక్తిగత జీవనానికి చోటులేదు. అవి భాగ కుటుంబ జీవనమే సర్వసామాన్యంగా నుంది. పాశ్చాత్య దేశాల్లోవలె భార్య, భర్త, పిల్లలున్నంత మాత్రాన కుటుంబ మనిపించుకోదు జపాన్ లో. అన్నదమ్ము లందరూ ఏకంగా ఉండి వారి పుత్ర, పౌత్రులు కూడా ఆ యింటనే నివసిస్తేనే కుటుంబ మనిపించుకుంటుంది. ఇందుకు కొంతవరకు పింట్లో మతమే కారణమనాలి. పింట్లో మతంలో ముఖ్యమైనకర్మకాండ పితృపూజ. జపాన్ లో వృత్తులు-మనలాగా-తండ్రినుండి కొడుకులు నేర్చుకోడంవల్లే కలుగుతున్నాయి. ప్రతి వ్యక్తికి, ప్రతి కుటుంబానికి రెండు ముఖ్యాశయాలున్నాయి—(1) కుటుంబ గౌరవాన్ని నిలబెట్టడం, (2) కుటుంబాన్ని అభివృద్ధిపరచడం—వీలై సంతమంది పిల్లలను గనడం. ఆ పిల్లల తండ్రినుంచి కుమారులకు సంక్రమిస్తుంది. ఆడపిల్లలకు ఆ పిల్లల హక్కులు లేవు. జపాన్ ప్రజలు ఎక్కువ మాంసాహారులు కాదు. ఇందుకు బౌద్ధమతం కొంతవరకు బాధ్యురాలు. జల పుష్పాలు లేనిది వారికి ముద్ద మింగుడు బడదు. పూలన్నా, పూలచెట్లన్నా, తీగలన్నా, చెట్లన్నా వారి కెక్కువ పేరు. అం

దుకనే జపాన్ భూభాగంలో సగపాలు నేటికీ అరణ్యమయమై యుంది. ప్రకృతి అంటేనే జపాన్ వారికి చెడ్డ పిచ్చు. దేశంలో జనాభా అపారంగా హెచ్చుతూన్నా, ఇతర దేశాలకు వలస పోవడానికి మంచి అవకాశాలు దొరికినా మాతృదేశాన్ని వదలిపోవడం వారికి మనస్కురించదు. వారి జీవితం-వారి దేశం ఈ రెండూ ఒకటే. వారి ముఖ్య పాడుగలు. అడవుల్లో ఎక్కడో నున్న దేవుణ్ణు పూజించడమే.

జపాన్ వారి దైనందిన జీవనం చాల చిత్రంగా ఉంటుంది. పేదల జీవితానికి, ధనికుల జీవితానికి ఏమాత్రం పోలిక లేదు. పేదల జీవితం దుర్భరం. ప్రతి వ్యక్తి-పురుషులు మాత్రం-10 ఏండ్లు దాటితే ప్రతిరోజూ ఉదయం 5-30 గంటలకే లేవాలి. 6-7 గంటల మధ్య వ్యాయామ శిక్షణలో పాల్గొనాలి. ఈ శిక్షణ రేడియోద్వారా, ప్రతి గ్రామంలో ప్రతి పట్టణంలో ఇవ్వబడుతుంది. మొదటి $\frac{1}{2}$ గంట డ్రిల్లు అయిన తర్వాత రెండవ $\frac{1}{2}$ గంట నేపు ప్రముఖ రాజకీయ నాయకుల ఉపన్యాసాలు వినాలి. 7 గంటలు కొట్టనిది వ్యాయామ శిక్షణ శిబిరం వదలి వెళ్ళడానికి వీలేదు. ధనికులు ఈ శిక్షణనుండి తప్పించుకోడానికి వీలుంది. ఈ శిక్షణ పూర్తికాగానే యింటికొచ్చి, చద్ది తిని 8 గంటలకు ప్రతి పురుషుడు పనికెళ్తాడు. అంతటితో మళ్ళీ రాత్రి 10 గంటలకే యింటికి రావడం. ఇంట్లో చాప తప్ప మంచం, పరుపుకైనా నోచుకోడు శ్రామికుడు. అతని భార్య ఉదయం 8 గంటలకు తాను చెమటగార్చి, కూలీ సంపాదించను పోతుంది. రాత్రుల తన భర్తకంటే రెండు గంటలు ముందే యింటికొస్తుంది. వంట

చేసి భర్తకోసం—తాను తినకుండా ఎదురుచూస్తుంటుంది. ఇది పేదకుటుంబాల నిత్యజీవనం. ఇట్టి నిరుపేద కుటుంబాలను మతగురువులు పండుగలప్పుడు, పర్వాలప్పుడు వీలై సంత దోచుకుంటారు.

1923 భూకంపానికి ముందు జపాన్ లో యిండ్లన్నీ కొయ్యతో, కాగితాలతో కట్టబడేవి. ఈ భూకంపంవల్ల టోకియో, యోకోహామా నగరాలు పూర్తిగా ధ్వంసమైనై. ఈ రెండు పట్టణాలను 1925 లో సిమెంటు, ఇటికెతో కట్టారు. జపాన్ లోని గ్రామాలు నేటికి 1,000 ఏండ్ల క్రిత మున్నట్టే ఉన్నవి. నగరాలు మాత్రం మార్పుచెందుతూనే ఉన్నాయి. 10,00,000 లకు ఎక్కువ జనాభా గల నగరాలు జపాన్ లో రెండే వున్నాయి—టోకియో 49,70,839; ఒకాసా 24,53,573.

జపాన్ వారు మనకంటే ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువ రేడియోల నుపయోగిస్తారు. కానీ వారు యితర కేంద్రాల నుండి వచ్చే వార్తలను వినడానికి వీలేదు. ఎంతసేపటికి టోకియో, ఒకాసా—ఈ రెండు కేంద్రాల కార్యక్రమాన్నే వినాలి. ప్రొద్దున వ్యాయామ శిక్షణప్పుడు, రాత్రుల విశ్రాంతి సమయంలో తప్పకుండా కనీసం $\frac{1}{2}$ గంట సేపు మిలిటరీ బాండు రేడియోద్వారా వినిపింపబడుతుంది. రేడియోలో జపాన్ ఔన్నత్యం, జపాన్ సామాజ్యభోగట్టా, జపాన్ చక్రవర్తి ప్రతిభనుతప్ప వేరు కార్యక్రమాలుండవు. అప్పుడప్పుడు జపాన్ సైనికబలంప్రతిభను, నౌకాబలం నిపుణత్వాన్ని, విమానబలం సాహసాన్ని రేడియో పొగడ్తుంటుంది.

ధనికులు అతిధులపట్ల చాల గౌరవం చూపెడతారు. ఇంటికి అతిథివచ్చినా, ఆతనికి ఆహారంగాని, పానీయంగాని అందించినా వేనక్కాళ్ళమీద కూర్చొని మూడుసార్లు నొసటిని నేల కానిస్తారు. మనలాగా జపాన్ ధనికులు చేతులతో భోంచేయరు. రెండు పుల్లలసాయంతో భోంచేస్తారు. తేనీరు జపాన్ వారికి చాల యిష్టమైన పానీయం. సాకీ ప్రజలందరికి ప్రియమైన మత్తుపానీయం. దీనిని బియ్యంనుంచి తయారు చేస్తారు. ధనికులయిండ్లలోని స్త్రీలకైనా ఘోషాలేదు. కాని పరపురుషులతో మాట్లాడరు. వారి ముందరిండ్లలో ఒక్కటే ఒక పతం-బొమ్మగాదు, చిత్రశేఖినమే-వారి చిన్న మేజాబల్ల మీద ఒక్క పువ్వుమాత్రమే ఉంటాయి. మన యిండ్లలో, ముఖ్యంగా మన వర్తకులిండ్లలో గోడలమీద అంగుళం చొప్పైనాలేకుండా రవివర్మపథాలు, చౌకబొమ్మ కాలండర్లు, సినిమా నటీమణులబొమ్మలు, పెద్దబ్యాగ్గి సెకిల్ మీద కూర్చొని తీయించుకున్న ఫోటోలు మొదలైనవి నిండిపోతే.

దుస్తుల విషయంలో, నాటకాల్లో జపాన్ వారి అలవాట్లలో యిటీవల చాలా మార్పులొచ్చినై. హెచ్చుగా, ధనికులు పాశ్చాత్యుల అలవాట్లనుకనిస్తున్నారు. వారు సాధారణంగా చాపలమీద కూర్చుంటారు. వారి ముందరిండ్లలో కుర్చీలుగాని, బల్లలుగాని, మేజా బల్లలుగాని ఉండవు. వారెప్పుడుకూర్చున్నా మోకాళ్ళు ముందుకొచ్చేట్టు కాళ్ళు మడత వేసుకొని కూర్చుంటారు. మనవలె పద్మాసనం వేసుకోరు.

జపాన్ కవిసారస్వభాముడైన నాగొచి నేటికళాభివృద్ధి నిగురించి తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చాడు—

“నిజంలో మాకు (జపాన్ వారికి) తెలుసుకోవాలన్న యిచ్చ నశించి పోయింది. అందువల్లే మేము కళలలో నూతనత్వాన్ని సృష్టించ లేకుండా ఉన్నాం ; కొత్తమార్గాలను కనిపెట్టలేకుండా ఉన్నాం. కేవలం యితరులు చేసినట్లు (చూచి) చేయడం మాకలవాటయిపోయింది.”

“జపాన్ లో జీవితానికి కళలకు సంబంధంలేదు.”

నేటి జపాన్ లో సుప్రసిద్ధ చిత్రకారుడైన టైక్ వన్ చిత్రలేఖనాన్నిగురించి తన అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చాడీ విధంగా...

“మాకు (జపాన్ చిత్రకారులకు) కల్పనాశక్తిలేదు. మేము సృష్టించ లేము, యోచించను లేము. ఒకవిషయాన్నే మళ్ళీమళ్ళీ యోచించడం మా కలవాటైపోయింది. మా కళలు యింకా సంపూర్ణతను చెందలేదు. భావాలకు యింకా భారతదేశానికేసి చూస్తున్నాం.”

విద్య

1871 లో నూతన విద్యావిధానం ప్రారంభమైంది. ‘బలవంత జాతీయవిద్య’ 1871 లో అమలులోకొచ్చింది. ప్రభుత్వం సాలీనా విద్యావ్యాప్తికి రూ. 6,00,00,000. ఖర్చు చేస్తూంది. ఇతరసంస్థలు—జిల్లాబోర్డులు, మునిసిపాలిటీలు, యితర స్థానిక స్వపరిపాలనాశాఖలు—1923 లో విద్యా వ్యాప్తికి మొత్తం రూ. 52,50,00,000 వెచ్చించినై. ప్రతి బిడ్డ—స్త్రీ, పురుషభేదం లేకుండా—6 వ ఏడు రాగానే బడి కెళ్ళాలి. 6 ఏండ్లు పూర్తిగా చదువుకోవలసిందే. మధ్య

చాలించడానికి వీలేదు. ప్రస్తుతం జపాన్ లో నిరక్షరాస్యులు లేనేలేరు. పిల్లల జీతాలిచ్చుకోవాలి. సాలీనా గ్రామాల్లో సుమారు రూ. 4/- పట్టణాల్లో సుమారు రూ. 8/- చొప్పున పిల్లల జీతాలు కట్టాలి.

1924 లో ప్రాథమికపాఠశాలలు 26,000 ఉన్నాయి. ఇవిగాక శిశు పాఠశాలలు—3-7 ఏండ్ల పిల్లలకు విద్యగర పేవి—801 ఉన్నాయి. వీనిలో 66,687 మంది పిల్లలున్నారు. మాధ్యమికపాఠశాలలు 491 ఉన్నాయి.

అడపిల్లలకు ఉన్నతపాఠశాలలు ప్రత్యేకం. వీటిసంఖ్య 1924 లో 746. వీనిలోని విద్యార్థినులసంఖ్య 2,71,375. అదేసంవత్సరంలో 98 ట్రైనింగ్ స్కూళ్ళు, 6 విశ్వవిద్యాలయాలున్నాయి. పాఠశాలల్లో మతబోధన లేదని పేరుగాని ప్రభుభక్తి అపారంగా బోధించబడుతుంది.

మతం

షింటో మతం :

జపాన్ లో తరతరాలుగా అలవాట్లొనున్న మతం షింటోమతం. ఈ మతానికి, అన్నిమతాల్లాగే దేవుళ్లు, గుళ్ళు ఉన్నాయి కాని యీ మతస్థుల కర్మకాండలో ముఖ్యమైనది పితృదేవతాపూజ. జపాన్ ప్రజలు తమ పర్వతాలను, నదీలను, అడవులను, పులను, రాళ్ళను, నదులను పూజిస్తారు. మనలో కొందరు తిరుపతి ఏడుకొండలవాణ్ణి పూజిస్తూన్న భక్తికన్నా హెచ్చుభక్తితో వారు పూజియ్యమామొదలైన పర్వతాలను పూజిస్తున్నారు. అగ్నిపర్వతాలవలన

అపాయం ఎక్కువవడంవల్ల వాటినే ఎక్కువభక్తితో పూజిస్తున్నారు. మూఢభక్తిలో మనల మించిపోయారు జపాన్ వారు.

జపాన్ సామ్రాజ్యస్థాపనతో ప్రారంభమైంది షింటో మతం. ఈ మతగురువు అవతారపురుషుడైన చక్రవర్తి. ఈ మతానికి సంబంధించిన గుళ్ళు, గోపురాలు లెఖలేనన్ని ఉండేవి. 1872 లో ప్రభుత్వం విగ్రహారాధనను నిషేధించి నందున దేవాలయాల్లోని లింగాలనేకం తీసివేయబడ్డాయి. కానీ యీనాడు లింగపూజ మళ్ళీ యధాస్రకారం సాగుతూనే ఉంది—ముఖ్యంగా గ్రామాల్లో. ప్రతిసంవత్సరం వరికోతల రోజుల్లో ప్రతిరైతు టగట్ దేవాలయంలోని 'బియ్యం దేవుణ్ణి' పూజిస్తాడు—మనం అన్నిప్రయత్నాలకు ముందు వినాయకుణ్ణి పూజిస్తున్నట్లు. ఇదేవిధంగా ఒక్కొక్కపనికి—ప్రారంభించేముందు—(ప్రత్యేక) దేవుణ్ణి పూజిస్తారు. 1872 లో ప్రభుత్వం లింగపూజను నిషేధించిగూడా యిప్పటికీ విగ్రహారాధన గ్రామాల్లో హెచ్చుతగ్గులతో నుండడానికి కారణం ప్రభుత్వచట్టానికి ప్రజల ఆచరణలకు సంబంధం లేక పోవడమే.

దేవాలయాలకెల్లి విగ్రహాలనుపూజిస్తే రోగాలు నయమౌతవన్న మూఢనమ్మకముంది జపాన్ ప్రజలకు. వేనవేలు లింగాలను, చిన్నచిన్న రాతివిగ్రహాలను, ఇతర పూజాపదార్థాలను జపాన్ బజార్లలో అమ్ముతునే ఉన్నారు. షింటో మతానికి చక్రవర్తిపూజ హృదయవంటిది. షింటోమతంలో మొదటిదేవత సూర్యుడే. తర్వాత చక్రవర్తి. ఇప్పటికీ మొయి

జిల్లాలో ఇసి అన్నగ్రామంలో అమలరాసు-మికామిని పూజించను పెద్ద దేవాలయముంది. జపాన్ లో దేవాలయాలన్ని ప్రభుత్వం సొమ్మే.

మనలో హిందువులు సాధారణంగా 'ధర్మం' అన్న పదాన్ని ఏ అర్థంలో ఉపయోగిస్తారో అదే అర్థంలో పింటో మతస్తులు 'బుషిడో' అన్న పదాన్ని వాడుతున్నారు. 'బుషిడో' వారి నీతి. అది వారిధర్మం. ఈనీతి ఫలానప్పడు, ఫలాని విధంగా ఆచరణలోకి వచ్చిందని చెప్పడానికి వీలేదు. దీని నిజరూపాన్ని నిర్ణయించడానికైనా వీలేదు. ఒక దృష్టితో చూస్తే దీనికి రూపమేలేదని చెప్పాలి. సమూహాలతో ప్రారంభమై యానీతి యానాడు ప్రజాబాహుళ్యాన్ని తీసికొని ఆవరించింది. జపానీయుల నేటి ఐక్యతకు చక్రవర్తి తర్వాత 'బుషిడో'యే కారణమనాలి.

మానవుని ఆధిక్యతకు కారణం అతని ఆత్మ. అట్టి ఆత్మను కలిగిఉండి, రక్షిస్తున్నందుకు శరీరాన్ని పోషించాలి. ప్రతివ్యక్తి తన మనశ్శరీరాలను తన అధికారంలో, కట్టుబాట్లతో నుంచుకోవాలి. సంఘం మేలుకోసం ప్రతివ్యక్తి ఎంతటి త్యాగాన్నయినా చేయాలి. ఇవే 'బుషిడో' యొక్క ముఖ్యాశయాలు. స్వార్థం ఏమాత్రంలేకుండా తన్ను తాను మరచిపోయి సంఘసేవలో—చక్రవర్తి, దేశం మేలుకోసం—నిమగ్నుడవడమే 'బుషిడో' కర్తవ్యం. ఈ నియమాలు వ్రాతమూలకంగా లేవు. కానీ ప్రతివ్యక్తికి యివేమిటో తెలుసు. ఈనీతిని దాటితే ఎంతటివాడైనా సంఘదూషణకు లోనౌతాడు. అట్లని ప్రజలందరు సత్ప్రవర్తనులని గాదు. కాని

‘బుషిడో’ అనుచరణకారణంగా స్వార్థాన్ని మరచిపోయి నేటి జపాన్ సంఘమంతా కూడా (తాత్కాలికంగా) ఏకోన్ముఖంగా పాటుపడుతోంది.

బుషిడో అంటే యేమిటో స్పష్టపరచడానికి మరో మార్గముంది. పాశ్చాత్య దేశాలలోని—రష్యా మినహా—జీవితవిధానానికి కేవలం విరుద్ధమైనది బుషిడో. సంపదకన్నా పేదరికాన్నే సద్గుణంగా భావిస్తుంది. ఆడంబరానికి బదులు విధేయతను అవలంబించమంటుంది. కలసిమెలసి ఉండడానికి ముందు బిడియపడ్డం నేర్చుకోమంటుంది. స్వార్థంబదులు స్వార్థత్యాగాన్ని, తన తేమబదులు దేశక్షేమాన్ని దృష్టిలో నుంచుకోమంటుంది. ప్రాణాపోతున్నా విరోధికి ఏపుచూపని ధైర్యాన్ని ప్రేరేపిస్తుంది. అవమానానికంటే చావే మేరంటుంది. అందుకనే జపాన్ వారు నేడు మృత్యువును నిరత్యంగా ముఖాముఖి చూస్తున్నారు. (మసిషి-టార్పొడోలే యిందుకు ఋజువు.) అధికారిపట్ల అణకువ, వ్యక్తులకుటుంబాల ఆసక్తులను సంఘశ్రేయస్సుకొరకు త్యజించడం, మనస్థిమితత, శరీరధార్మ్యం, ధైర్యం, ఘోరత, నిశ్చలత, ఓర్పు, కృతజ్ఞత మొదలైన సద్గుణాలు బుషిడోవల్లనే జపాన్ ప్రజల కబ్బినై.

కాని, యీ సద్గుణాలన్నిటిని యీనాడు అధికారవర్గంపై న్యం తన దురాక్రమణ కుపయోగించి యితరప్రాదేశాల ప్రజారక్తాన్ని పీల్చును, చైనా, కొరియా. మలయ, జావా, ఇండో-చైనా, బర్మా ప్రజల చెండాడను ఉపయోగిస్తుంది. ఈ రాక్షసత్వం ఎంతకాలం సాగుతుంది?

బౌద్ధ మతం :

క్రీ॥ త॥ ౫౫2లో బౌద్ధమతం చైనానుంచి జపాన్ కు వ్యాపించింది. బౌద్ధమతానికి పింటోమతానికి ఎన్నో వ్యత్యాసాలున్నాయి. బౌద్ధమతమే పింటోకన్నా మేలైనది. సర్వభూతాలు సమానమన్న నీతిని పింటోమత మెరుగదు. చైనానుంచి బౌద్ధమతం ద్వారా కొత్తనీతి జపాన్ కొచ్చింది. అంతే గాదు, చైనా, భారతదేశాల సంస్కృతి, నాగరికతలనుగూడాయీ మతమే జపాన్ కు దెచ్చింది. ఆసియాఖండానికి, జపానుకు యీ సంపర్కాన్ని కలగజేయడంలో కొరియా భాష ఎంతో సాయపడ్డది.

మొదటినుంచికూడా కొందరు జపాన్ ప్రజలు బౌద్ధమతాన్ని ద్వేషిస్తూనే వచ్చారు. క్రీ॥ త॥ ౫40—౫71 లో చక్రవర్తిగానున్న కి కొ మ యి అప్పట్లో కొరియారాజైన కుదార నుంచి చక్కని బుద్ధదేవుని విగ్రహాన్ని, కొన్ని బౌద్ధగ్రంథాలను పుచ్చుకున్నాడు. పింటోమత గురువులిందుకు అధిక్షేపించారు. అప్పట్లో ప్రధానియైన సోగా చైనా, భారతదేశాలు పూజిస్తూన్న దేవుణ్ణి జపాన్ వారు పూజించడంలో తప్పేమిలేదని నచ్చజెప్పాడు. దేశంలో కొంత అల్లరి జరిగింది. చక్రవర్తి భయపడి ఆలీంగాన్ని సోగాకు బహూకరించాడు. సోగా ఒకగుడిని కట్టించి అందులో యీ బౌద్ధలింగాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు. కొద్దిరోజులకు దేశంలో వ్యాధులు వ్యాపించి జననష్టం కలిగింది. ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకొని పింటోమత గురువులు ఈ వ్యాధులన్నిటికి ఆ బౌద్ధలింగమే కారణమని ప్రచారాన్ని ప్రారంభించారు. ప్రజలు

మూఢులుగనుక సమ్మి ఆలింగాన్ని నదిలోపారేసి దేవాలయాన్ని ధ్వంసంచేశారు. కొద్దిరోజులకు రాజుగారి సగరు మీద పిడుగుపడి, బౌద్ధవిగ్రహాన్ని దేశంలోకి రానీకూడదని పోట్లాడిన యిద్దరు మంత్రులు మరణించారు. వెంటనే మూఢ ప్రజలు బౌద్ధవిగ్రహాన్ని నదిలోనుండి తెచ్చి కొత్తదేవాలయాన్నొకదాన్ని కట్టి అందులో ప్రతిష్ఠించారు.

572—85లో చక్రవర్తిగానున్న బిదాత్సు పరిపాలనప్పుడు మరికొన్ని బౌద్ధవిగ్రహాలను, బౌద్ధమత పూజావిధానాన్ని, అందుకు కావలసిన సామగ్రిని, బౌద్ధ సిల్పులను, సన్యాసులను, బిక్షుులను, బౌద్ధ దేవాలయ నిరాత్మలను చైనా, కొరియాలనుండి జపాన్ కు పిలిపించారు. తద్వారా బౌద్ధమతం పాతుకుపోయింది దేశంలో.

593—628లో సుయికొరాణి మైనరుగానున్నప్పుడు ఆమెపోషకుడైన షొటాకొ బౌద్ధమత వ్యాప్తిని ఎన్నోవిధాల ప్రోత్సహించాడు. విద్యావ్యాప్తినిగూడా ఎక్కువ చేశాడు. చైనాలోని విద్యావిధానాన్ని, న్యాయశాస్త్రాన్ని, కళలను జపాన్ లో ఆచరణకు తెచ్చాడు.

కొంత కాలమయ్యేప్పటికీ షింటో, బౌద్ధమతాల వైషమ్యం రూపుమాసిపోయింది. షింటో మతగురువులుగూడా బుద్ధుని తమ దేవుళ్లతోపాటు మరో అవతారంగా పూజించమొదలెట్టారు. ఈవిధంగా షింటోమతం జపాన్ లోని బౌద్ధమతానికి వ్యక్తిగత దేవుళ్ళను సమకూర్చింది. 573లో బౌద్ధమతం జపాన్ మతంగా చట్టరీత్యా అంగీకరించబడడది.

సుయూక్తో చక్రవర్తికాలంలో 46 కొత్త బౌద్ధ దేవాలయాలు కట్టబడినై. ఈ దేవాలయాలలో నౌకరి చేయడానికి 815 పూజారులు, 569 బిక్షువుల నియమింపబడ్డారు.

బౌద్ధమతంవ్యాపించినా జపాన్ లో జాతీయవిశ్వతమాత్రం ఏర్పడలేదు. పలు తెగలమధ్య పోరాటాలు సాగుతూనే ఉన్నాయి. కానీ బౌద్ధమతం ఆచరణలో ఉంటూనే వచ్చింది. 1868లో చక్రవర్తి మళ్ళీ అధికారానికి రాగానే పూర్వపు షింటోమతాన్ని పునరుద్ధరించారు.

నేటి జపాన్ లో బౌద్ధమతం నామమాత్రంగా నుంది. షింటోమతం, బౌద్ధమతం కొన్ని శతాబ్దాలుగా కలిసిపోయినందున యీవాళ వీటిని వేరుపరచి చెప్పడానికి వీలేకుండా వుంది. జపాన్ లో బౌద్ధులు మాంసాహారులే. ఇప్పటికి మూఢత్వానికి, మోసానికి షింటోమతంలాగే బౌద్ధమతం గూడా గొప్ప (చెడ్డ) పేరు సంపాదించింది. నేడు జపాన్ లో 7,314 బౌద్ధ దేవాలయాలు, 35,029 చిన్నగుళ్లు ఉన్నాయి. మతగురువుల సంఖ్య 54,000. ఈ దేవాలయాల పూజారులు కేవలం అవి నీతిపరులేగాకుండా జూదగాంధ్రు, తాగుబోతు వారుగాగూడా ఉన్నారు. మనదేశంలోలాగే యీ దేవాలయాలన్నిటికీ సొంత ఆస్తు లపారంగా ఉన్నాయి. ఆ ఆదాయాలకు తోడు ప్రతిరోజూ పూజాసమయంలో కొంత డబ్బు జమకాతుంది. ఈ డబ్బునంతటిని యీభగవద్భక్తులైన పూజారులు భోగలాలసత్వానికే వెచ్చిస్తున్నారు.

1928 లో ప్రభుత్వం బౌద్ధ దేవాలయాలు సక్రమంగా నడుస్తున్నవా? లేదా? అని పరీక్షించడానికి ఇనాడా అధ్య

క్షతక్రింద నొక విచారణసమితిని ఏర్పాటుచేసింది. ఈ విచారణనుబట్టి యీ బౌద్ధమత గురువుల సీచత్వం చాలా బైట బడ్డది. ఫిరందరు 'మహాయాన' శాఖకు చెందినవారు. నేడు జపాన్ లో బౌద్ధమతావలంబకుల సంఖ్య-యిది. కేవలం ఉజ్జాయింపే-4,60,00,000:

క్రైస్తవమతం :

1549 లో ఫ్రాన్సిస్ జేవియర్ అన్న క్రైస్తవమత బోధకుడు జపాన్ కొచ్చి తన ప్రచారాన్ని ప్రారంభించాడు. కొద్దిమంది బీదలు మతం పుచ్చుకున్నారు. 1587 లో ప్రప్రథమంగా క్రైస్తవులను హింసించ నారంభించారు. 1589 లో హిడెయోషి చక్రవర్తి క్రైస్తవమత బహిష్కారశాసనాన్ని శాసించాడు. 1622-24 లో క్రైస్తవులను హింసించ నారంభించారు. 1638 లో పోర్చుగీస్ వారిని జపాన్ నుండి తరిమి వేసి క్రైస్తవమతాన్ని రూపుమాపారు. మళ్ళీ 1864 నుంచి తీవ్రమైన క్రైస్తవప్రచారం ప్రారంభమైంది. నాగసకి ప్రాంతంలో కొంతమంది జపాన్ క్రైస్తవులున్నారు. వీరు కొన్ని శతాబ్దాలకుముందు మతం పుచ్చుకున్నవారు. వీరిని ప్రభుత్వం హింసించనారంభించింది. 1873 లో పాశ్చాత్య క్రైస్తవ ప్రభుత్వాలు కలుగజేసుకోడంవల్ల యీ మతహింస కొంత తగ్గింది. 1884 లో ప్రజలందరికి మతస్వాతంత్ర్యాన్ని చక్రవర్తి ప్రసాదించాడు. క్రైస్తవమతం పుచ్చుకున్న జపాన్ వారి మొత్తంసంఖ్య 2,20,000. ప్రస్తుతం జపాన్ లోనున్న మొత్తం క్రైస్తవులసంఖ్య 2,60,000 మాత్రమే.

శ్రీ :

జపాన్ లో స్త్రీల సంఖ్య సుమారు పురుషులతో పాటుంటుంది. పురుషునితో పోలిస్తే స్త్రీకి స్వాతంత్ర్యమేలేదు. అసంఖ్యాకులైన ప్రజాబాహుళ్యం అల్పసంఖ్యాకులైన ధనిక వర్గంచేత వీడింపబడుచున్న దేశంలో, సైనికనాయకులే ప్రజానాయకులుగా పూజింపబడే దేశంలో, చక్రవర్తే భగవంతుడైన దేశంలో, పురుషులకే స్వాతంత్ర్యతలేక రోజుకు 12 గంటలు చొప్పున చాకిరి చేసే దేశంలో స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యం ఎక్కడ నుండి వస్తుంది?

చక్రవర్తిత్వం—ప్రస్తుతపు చక్రవర్తి ఆ ముఠాలో 124 వ వాడు—షింటోమతం, బుషిడోసీతి, పూర్వీకులపూజ, అవిభాజ్యకుటుంబం జపాన్ లో పాతుకుపోయాయి. తరతరాలుగా వస్తూన్న కుటుంబ సాంప్రదాయాన్ని స్త్రీగూడా అనుసరించవలసివచ్చింది. భర్త కుటుంబాచారాలను భార్య అనుసరించకపోతే వెంటనే వెళ్ళగొట్టబడుతుంది. బిడ్డల కనడం, పోషించడం స్రతి గృహిణియొక్క ప్రథమకర్తవ్యం. రెండో బాధ్యత, కుటుంబానికి బానిసయై చాకిరిచేయడం. ఇందులో ఏపనిని నిర్వహించకపోయినా—అందున సకమంగా—ఆమెను అత్తగారింటివారుగాని, భర్తగాని వెళ్ళగొట్టొచ్చు. స్త్రీ యేవిధంగాగూడా 'సహధర్మచారిణి'గాదు. పురుషుడే యింటికి పెద్ద. భార్యతో నిమిత్తంలేకుండా అన్నివిషయాల్లో తానే వ్యవహరిస్తాడు. కుటుంబ ఆస్తి, పాస్తులమీద భార్య కెలాంటి హక్కులేదు. భోజనమప్పుడు భర్తకన్నా తక్కువ ఎత్తుగలచోట కూర్చోపాలి భార్య.

కన్యగానుండగా తండ్రిపోషణలో, పెండ్లికాగానే భర్త ఆజ్ఞలో, వైధవ్యంలో కొడుకుల అదుపులో స్త్రీ కృశించి పోతుంది. పురుషునికంటే ముందు లేవ్వాలి, పురుషుని నిద్ర బుచ్చినతర్వాత తాను నిద్రబోవాలి, పురుషుని భోజన, ఫలాహారశేషం తానే తినాలి-పారేయగూడదన్న నిష్కర్మ చాలా ఉన్నాయి. చట్టరీత్యా పురుషునకు ఒక్క భార్యమాత్రమే ఉండొచ్చు. అందుకనే అనేకపురుషులు, పెండ్లి చేసుకోకుండా ఉంపుడుగ తైలనుతేచ్చి పెండ్లాంతోపాటు కాపురం పెట్టున్నారు. ఉంపుడుగతైలు యీ పురుషుని కుటుంబానికి చెందినట్లు పరిగణింపబడడంలేదు. కాని, ఉంపుడుగతైల మొగపిల్లలకు కుటుంబాస్తిలో భాగముకది. స్త్రీ యిష్టా యిష్టాలతో నిమిత్తంలేకుండా పురుషుడామెకు విడాకులివ్వొచ్చు. భర్త వదలినస్త్రీని సంఘం నీచంగాచూస్తోంది. విడాకు లివ్వడానికి పురుషుడి కేకారణమైనా చాలు. గొడ్డుబోతురాలైనా, పిల్లలను సరిగా పోషింపకపోయినా, కుటుంబఅలవాట్లను చక్కగా అనుసరించలేకున్నా భార్య వెళ్ళగొట్టబడుతుంది. సాధారణంగా వివాహాలు తల్లిదండ్రులే నిర్ణయిస్తారు. పాశ్చాత్యుల నాగరికత ననుసరించినతర్వాత ఇటీవల స్వయంవరవివాహాలు చదువుకున్న వారిలో అలవాటులో కొస్తున్నాయి.

ఈ రోజుల్లో పల్లెటూళ్ళలో స్త్రీలసంఖ్య పురుషుల కన్నా చాలా తగ్గుతుంది. పట్టణాల్లోని ఫాక్టరీలలో పని చేయును పల్లెటూళ్ళనుంచి స్త్రీలను తీసుకెళ్తున్నారు. ప్రతిస్త్రీ తన అత్తమామలను, తన తల్లిదండ్రులకన్నా, తన భర్త కన్నా ఎక్కువగా పూజిస్తోంది. వారికి ఎంతో చాకిరి

చేస్తుంది. ప్రతికుటుంబంలోని అన్నదమ్ములలో పెద్దవానికి గౌరవం, పెత్తనం ఎక్కువ. జేష్ఠుడి భార్య కే ఎక్కువ బాధ్యత. జపాన్ స్త్రీని మించిన కష్టజీవి ప్రపంచంలో మరెక్కడ లేదు. యుగయుగాలుగా స్త్రీని పురుషుడు బానిసగా పాటించడం వల్ల, హింసించడం వల్ల, స్త్రీజాతి మొద్దుబాటిపోయి యెంతటి కష్టాన్నైనా సహించగలుగుతూంది. పురుషుడు రంకుచేస్తే అడిగేవారే లేరు. స్త్రీ రంకుచేస్తే కుటుంబాన్నుంచి వెళ్ళి గొట్టడమేగాకుండా సంఘమంతటిచేత అతి నీచంగా చూడబడుతుంది.

1868 తర్వాత జపాన్ జీవితవిధానంలో అనేక మార్పు లొచ్చాయి. ఇవన్నీ గూడా ప్రభుత్వం శాసించినందున గలిన మార్పులే. స్త్రీలను వారి దుస్థితినుంచి తప్పించడానికి ప్రభుత్వం ఏమాత్రం ప్రయత్నించలేదు. ఇంట్లో భర్త ఒక్కడే గాకుండా పురుషులందరుగూడా స్త్రీని అతినీచంగా చూస్తారు. పురుషులు పాశ్చాత్యనాగరికతను యిటీవల కొంతవరకు అనుసరిస్తున్నారని స్త్రీలలో ఏమాత్రం మార్పురాలేదు. స్త్రీ విద్యను-ముఖ్యంగా పట్టణాల్లో-ప్రభుత్వం ప్రోత్సహిస్తుంది. కాని ఉన్నతవిద్య సభ్యసించిన స్త్రీల సంఖ్య స్వల్పం. పురుషునికన్నా స్త్రీకి తెలివితేటలు, సహనత హెచ్చు. జపాన్ స్త్రీలు వలచి వలపింపనేర్చిన వనితలేగాని పురుషులకు ప్రేమకన్నా కామమెక్కువ. భార్యను జపానీయుడు ఒక ఉత్పత్తి యంత్రంగా—బిడ్డలకనడానికి—ఉపయోగిస్తున్నాడు.

స్త్రీలు రాజకీయపార్టీలో సభ్యులవడానికి వీలేదు. వీరికిగాను ప్రత్యేకసంస్థలు ఒకటి రెండున్నాయని గమనిం.

చాం. ఇటీవల కొద్దిమంది స్త్రీలకు పౌరసత్వహక్కులు యివ్వబడ్డాయి. 1925లో కొత్త ఎన్నిక చట్టం అమలులోకి వచ్చినప్పటినుంచి స్త్రీసంఘాలు తమకుగూడా పౌరసత్వహక్కులుండాలని ఆందోళన చేశాయి. అప్పటినుంచి కొన్ని ఉద్యోగాలు స్త్రీలకిస్తున్నారు. పురుషులు చేసే పనినే స్త్రీ చేసినా ఆమెకు పురుషునికీచ్చే జీతం యివ్వరు. ప్రాథమిక పాఠశాలల్లో ఉపాధ్యాయినులుగా హెచ్చుమంది స్త్రీలు పనిచేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ శాఖల్లో గుమాస్తాగిరులు స్త్రీలకిస్తారుగాని ఉన్నతోద్యోగాలు వారికివ్వరు. కళాశాలల్లో, విశ్వవిద్యాలయాల్లో ఆచార్యపదవికి స్త్రీలర్హులుగారు. ధనిక కుటుంబాలకు చెందిన స్త్రీలు తప్ప మిగత కుటుంబాల స్త్రీలందరూ కష్టించి జీవించాలనిదే.

పేదరికం కారణంగా వ్యభిచారం నానాటికి వృద్ధిచెందుతూనే ఉంది. తమ కుటుంబ ఋణాలదీర్చును అనేకమంది గృహస్థులు తమ కుమార్తెలను విక్రయించడం యిప్పటికీ అక్కడక్కడ జరుగుతునే ఉంది.

1936లో స్త్రీలు స్త్రీడరువృత్తికి తరిఫీదు నొందడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. పూర్వం భార్య వ్యభిచారంచేస్తే మరణదండనను విధించేవారు. ఇటీవల అట్టి క్రూరశాసనాలను రద్దుచేశారు.

ప్రభుత్వంలో వ్యభిచారం ఎక్కువ. ప్రతిప్రభువుకు అతని ఆరోగ్యం, ఆదాయాన్ని బట్టి ఉంపుడుగ తెలుస్తారు. భార్య యీ విషయమై నోరెత్తడానికి వీలేదు. భర్తను భార్య ప్రశ్నించడమే ఋషిదోకు విరుద్ధం. ఇక భర్తను ధిక్కరిస్తే మహాపాతకం.

“ప్రపంచంలో ఏ యితరదేశంలోను జపాన్ స్త్రీలవలె పాటుబడే వారు, త్యాగం చేసేవారు, ఎవరేదీచెప్పినా గొణగకుండా చిరునగవుతో ఎంతటి చాకిరినైనా చేసేవారు మరెవ్వరు లేరు. వారిత్యాగబుద్ధి ఎంతో ప్రసంసనీయం. నిర్భరదారిద్ర్యంలో, అతి నీచ బానిసత్వంలోగూడ వారనుభవించు ఆనందాన్నిచూస్తే నాకండ్లుకుట్టినై మనం, యితర దేశీయలు జపాన్ నుంచి కొనే సన్నని సిల్కుబట్టలలో 80% యీ స్త్రీల ఉత్పత్తే. వారు జపాన్ జాతికంతటికీ నేవచేస్తున్నారు. పూటకూలి యిండ్లలో, కాఫీ హోటల్లలో, సినిమాలలో, నాట్యశాలల్లో, దుకాణాల్లో, మోటారు బస్సులలో, ట్రాం బండ్లలో—ప్రతిచోట వీరినేవ కండ్ల ఎదుట మూర్తీభవిస్తుంది. జపాన్ వారి శ్రామికాభివృద్ధికి 50% జపాన్ స్త్రీలే కారణం. జపాన్ లో కూతుళ్లను కనడం అదృష్టంగా భావిస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులపట్ల ఆడపిల్లలకు ప్రేమ అపారం. వ్యవసాయంవల్ల నష్టపడియున్న తల్లిదండ్రులను రక్షించడానికి ప్రతి సంవత్సరం కొన్ని వేలమంది యువతులు తమ స్వ.గామాలను వదలి పట్టణాలకు పోయి తమ శరీరాలను అమ్ముకుంటున్నారు—కూలికి. ఆడపిల్లలే జపాన్ రక్షకులు.*

పట్టు, పత్తి పరిశ్రమలలోని శ్రామికులలో 80% ఆడ వారే. రోజుకు 10 గంటలు పనిచేయాలి వీరు. వీరికి రోజుకు సుమారు 3 అణాలుమాత్రమే కూలీగిడుతుంది. ఈ పనివారిలో అన్ని కారులవారున్నారు—రి ఏండ్ల పిల్లలనుండి 60 ఏండ్ల ముసలివారివరకు. జపాన్ పరిశ్రమల్లో వారానికి 6 రోజులు పూర్తిగా పనిచేయాలి. కొన్ని పరిశ్రమలలో శ్రామికులు

* చమన్ లాల్ 1936లో జపాన్ కెళ్ళొచ్చాడు. తన ఆనుభవాలను ‘జపాన్ రహస్యాలు’ అన్నపుస్తకంగా వ్రాశాడు. ఆందులో ‘జపాన్ రక్షకులు’ అన్న శీర్షికను జపాన్ స్త్రీ జీవితాన్ని వర్ణించాడు.

రెండు ముతాలుగా చీలి ఓక్కొక్క ముతా 9 గంటలసేపు పనిచేస్తుంది. స్త్రీలుగూడా యీ ముతా విధానంలో అర రాత్రివరకు పనిచేయాలసిందే. స్త్రీలు ఎంత నిపుణులైనా సరే రోజుకు రూ 2 లకుపైన కూలీ యివ్వరు.

ప్రతి మిల్లులో స్త్రీ శ్రామికులుండడానికి ప్రత్యేక వసతి గృహాలున్నాయి. ఈ వసతిగృహాలను మిల్లు యజమాన్లు కట్టిస్తారు; నడిపిస్తారు. వారానికి స్త్రీ శ్రామికులనుండి వసతికి, భోజనానికి కలిపి రూ 1 నుంచి రూ 3 లవరకు వసూలు చేస్తారు. కొన్ని ఫాక్టరీలు—ముఖ్యంగా యీ వసతిగృహాలుండేవి—స్త్రీలచేత రోజుకు 12 గంటల పనిచేయిస్తవి. ఈ పని వారికి నెల 1 కి రూ 25 ల చొప్పున జీతా లిస్తారు. వీరు భోజన వసతులకు నెల 1 కి రూ 15 లు యిచ్చుకోవలసింట్తుంది. ఈ వసతిగృహాల్లో అధికారమంతా మిల్లు యజమాన్లదే. కొన్ని వసతిగృహాల్లో స్త్రీ శ్రామికులను అతిక్రూరంగా హింసిస్తున్నారు. ఈ స్త్రీలు ఏకారణంచేతనైనా సమ్మెచేస్తే యజమాన్లు వారికి కూడుబెట్టకుండా హింసించి లొంగదీస్తారు. అది వీలుగాకపోతే—ఫలింపకపోతే వీరిని నడివీధిలోకి నెడ్తారు. ఈ స్త్రీలలో అనేకులు దరి, దిక్కులేనివారు. కుటుంబ ఋణాలను తీర్చను తల్లి, దండ్రులు అమ్మినందుననో, లేక తమ కుటుంబాన్ని అప్పులనుండి రక్షించను తమంతట తామమ్ముడుబోయిన వారుగనో, లేక భర్త వెళ్ళగొట్టినందున దిక్కులేక కూలీపని చేసుకునే వారుగనో, లేక వ్యభిచారం చేసినపాపానికి తమకుటుంబం, సంఘం నీచంగా చూచినందున విసిగి, వేసారి యీకాయ శిష్టానికి పూనుకున్నవారుగనో ఉం

టారు. అందుచేత నిలువ నీడలేక, తిన తిండిలేక, చేయను పనిలేక నడివీధిపాలైనప్పుడు మిల్లు యజమానికి వీరు సులభంగా లొంగుతారు.*

గైషా :

మనదేశంలో పెండ్లిళ్ళప్పుడు, ఇతర కార్యాలప్పుడు భోగంవారు నృత్య, గాన ప్రదర్శనాలిచ్చినట్లే జపాన్ లో గాన, నృత్యప్రదర్శనాలిచ్చే స్త్రీలను 'గైషా' అని అంటారు. వీరిలో కొంతమంది గొప్ప కళావంతులు: ముఖ్యంగా నృత్యంలో. వీరిలో కొంతమంది వారి ఆర్థికదుస్థితి కారణంగా పడుపు వృత్తికి పాల్పడుచున్నారు. గైషాపడుచులు జపాన్ లో ప్రతిచోట నున్నారు. నగరాల్లోని హోటల్లలో ప్రతి రోజు వీరి ప్రదర్శనాలు తప్పకుండా ఉంటు. జపాన్ లో పడుపు వృత్తికి ప్రసిద్ధిచెందిననగరం కోబ్.

భూకంపాలు

జపాన్ లో భూకంపాలు, అగ్నిపర్వతాలు, ఉప్పెనలు మొందు. పసిఫిక్ మహాసముద్రపు సుడిగాలులీ దేశంలోకి అపరిమితంగా వీచి ఎ.తోనవ్వం కల్గిస్తున్నాయి. ఇప్పటికి సజీవులైయున్న అగ్నిపర్వతాలున్నాయి. వీటన్నిటిలోకి పెద్దది, ముఖ్యమైనది, ఎక్కువ అపాయకరమైనది అసమయాను. ఎక్కువ అపాయకరమైంది గనుకనే యీ అగ్నిపర్వ

* జపాన్ లో కార్మిక సంఘాలు బహిష్కరింపబడలేదు. కానీ ప్రభుత్వ చట్టాల్లో చెప్పబడనిదేదీ దేశంలో ఉండగూడదు, అందుకనే యిటీవల కార్మిక సంఘాలను రూపుమాపారు.

తాన్ని నేటికీ ఎక్కువగా పూజిస్తున్నారు. * ఈ అగ్నిపర్వతం కక్కనారంభించినప్పుడు లావామాత్రమేగాక పెద్దపెద్ద బండలనుగూడా చుట్టూ కొన్ని మైశ్వదూరంవరకు వెళ్ళ గట్టుతూంది. అడప తడప యిట్టి అవాంతరాలు కలుతూనే ఉన్నాయి కాని యివేవీ భూకంపాలంత వినాశకరమైనవిగావు.

భూకంపాలవల్ల జపాన్ ప్రజలనుభవించే కష్టనష్టాలను గ్రహించడానికి 1923 లో గల్గిన భూకంపాన్ని గురించి తెలుసుకుంటే చాలు. సాలీనా సగటున 116 భూకంపాలొస్తున్నాయి. కానీ యంతకుముందెన్నడు యంత తీవ్రనష్టం కలగలేదు. 1923 సెప్టెంబరులో కలిగిన భూకంపంవలన నష్టాలు—

1,60,000 చావులు.

5,76,000 యిండ్లు కూలినై.

రూ. 1,000,00,00,000 మొత్తం నష్టం. (వేయికోట్లు)

ప్రజల్లో కల్గిన భీతిని అంకెలతో లెక్కవేసి చెప్పడానికి వీలేదు. భూకంపాన్ని స్వయంగా అనుభవించినవారు ఊహించుకోవలసిందే.

ఈ భూకంపం ఫలితంగా టోక్యో, యోకోహమా నగరాలను అధునికవిధానాల పునర్నిర్మించాలసాచింది. అందువలననే 1923లో రూ. 582,00,00,000 గా నుండిన జాతీయ ఋణానికి మరి రూ. 81,75,00,000 చేర్చాల సాచింది.

* 11.5.42 న మరల అసమయానా పర్వతం అగ్నివర్షాన్ని గురిపించిందని ప్రతికలు ప్రకటించినై.

హాషిరొ చరిత్ర

1940 లో జపాన్ విదేశాంగమంత్రి.

1940 జూలై 4 న కొత్త సిద్ధాంత

నొకదాన్ని లేవదీశాడు. దీనినే

‘జపాన్ వారి మన్రో సిద్ధాంతం, అంటారు.

ఆసియా ఖండ రాజకీయాల్లో

ఆసియా ఖండ వాసులు దప్ప యితరులు

కలుగజేసుకోకూడదని ఈ సిద్ధాంతం

యొక్క ముఖ్యోద్దేశం.

ఇవని వట్టుయి

జపాన్ సేనానాయకుడ. మంచూరియా
 యుద్ధంలో యీతని నాయకత్వాన్నే
 జపాన్ జయం పొందింది. చైనాను
 నాశనం చేయ పూనుకున్నాడు.

4. ఆర్థిక విధానం.

సంపద

1930 లో మొత్తం జనాభాలో 3,23,90,155 పురుషులు 3,20,59,850 స్త్రీలు ఉన్నారు. కొద్దిమంది ధనికులైన ప్రజలు తప్ప మిగతా స్త్రీ పురుషులందరూ కాయకష్టపడే జీవించేవారే.

జపాన్ విస్తీర్ణం 9,62,89,000 ఎకరాలు. ఇందులో క్రి భాగం చక్రవర్తి, ప్రభుత్వం, స్థానిక పరిపాలనల సొమ్ముగా నుంది. మిగిలిన క్రి భాగం వ్యక్తుల పరమైయుంది. సాగుబడి కింద నున్న మొత్తం భూమి విస్తీర్ణం 1,40,00,000 ఎకరాలు. ఇందులో 72,68,634 ఎకరాలు వరిపంట కు పయోగిస్తున్నారు. వరిచేలల్లో 36% రెండుపంటలు పండేవి. ప్రజలకు సేక్ అనే దాహం చాల ఇష్టమైంది. దీనిని బియ్యం నుంచే తయారు చేస్తారు. బియ్యం ముఖ్యాహారమైనందున అతిశ్రద్ధతో వరి పంటను పండిస్తున్నారు. ఈ క్రింది అంకెలు జపాన్ వరిపంటను స్పష్టపరుస్తే—

అమెరికా	పంట	ఎకరానికి	1,130	పానలు
భారతదేశం	,,	,,	805	,,
జావా	,,	,,	970	,,
జపాన్	,,	,,	2,510	,,

పర్వతాల వంపులమీద గూడా 1,500 అడుగుల ఎత్తువరకు వ్యవసాయం చేస్తారు.

జపాన్ అడవులవిస్తీర్ణం 4,50,00,000 ఎకరాలు. ఇందులో 2,60,00,000 ఎకరాలు చక్కవర్తి, రాష్ట్ర, స్థానిక పరిపాలనలు, దేవాలయాలు మొదలైనవాటి సొమ్మై ఉంది. మిగత 1,90,00,000 ఎకరాలు వ్యక్తులసొమ్ముగా నుంది. ప్రభుత్వవరుంబడి అడవులనుండి 1925 లో రూ. 7,00,00,000. అడవులనుండి వ్యక్తులవరుంబడి రూ. 2,25,00,000. ప్రభుత్వానికి ఖర్చులుపోగా నికరంతగాయం అడవులనుండి రూ. 3,00,00,000లకు కొద్దితక్కువ. ఈ అడవులలో టేకు, సింధూరం, దేవదారు మొదలైనచెట్లు ఎక్కువగానున్నాయి. చాపలు పట్టడంవల్ల అనేకలక్షలమంది జీవిస్తున్నారు. ఈ చాపలను దేశంలో అమ్మడమేగాకుండా ముఖ్యంగా చైనాకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. 1926 లో చాపల ఎగుమతివల్ల జపాన్ వరుంబడి రూ. 34,50,00,000. జపాన్ కొండలోయలో అక్కడ్కడ బంగారం దొరుకుతుంది. 1926 లో దొరికిన బంగారంవిలువ రూ. 1,80,00,000 మాత్రమే. 1925 లో 91 బొగ్గుగనుల కంపెనీ లున్నాయి. వీటన్నిటి మూలధనం రూ. 39,00,00,000. 593 గనులలో పనిసాగుతూంది ఆ సంవత్సరాన. అదేసంవత్సరంలో తొవ్వబడ్డ నేలబొగ్గు మొత్తం 3,10,00,000 మిట్రిక్ టన్నులు. జపాన్ సముద్రం ఒడ్డున పెట్రోలియం దొరుకుతుంది. కాని చాలకొద్దే దొరుకుతుంది. 1922 లో 7,10,00,000 గాలన్లు దొరికింది. 1926 లో యీ ఉత్పత్తి తగ్గింది—5,00,00,000 గాలన్లుమాత్రమే.

జపాన్ ఖనిజసంపదలో పేదరాలు. తన అవసరాల కన్నా ఎక్కువగా రాగినిమాత్రమే ఉత్పత్తిచేస్తోంది. ఇనుము,

నేలబొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలైన ఖనిజాలను యితర దేశాల నుండి దిగుమతి చేయాలనిదే. ముడిఇనుము 1930 లో 19,73,000 టన్నులు దిగుమతి చేసింది. నేలబొగ్గు ఉపయోగం నానాటికి హెచ్చుతూంది. 1907 లో జపాన్ 1,10,00,000 టన్నుల నేలబొగ్గు నుపయోగించింది. 1927 లో 3,00,00,000 టన్నుల నుపయోగించింది. నేలబొగ్గుకు గూడా దిగుమతిపైనే ఆధారపడాలి జపాన్. మంచూరియా లో నేలబొగ్గుగను లెక్కువగా నున్నాయి. అందుకే జపాన్ మంచూరియా నాశ్రమించుకుంది. జపాన్ లో పెట్రోలు ఉత్పత్తిగూడా తక్కువే. 1930 లో 41,25,10,000 గాలన్లు పెట్రోలును ఖర్చుచేసింది. ఇందులో 32,83,10,000 గాలన్లు దిగుమతి చేయబడినవి. ఈ క్రిందిపట్టి 1927 లో జపాన్ ఖనిజసంపదను, అందలిలోటును విశదీకరిస్తుంది—

ఖనిజం	ఉత్పత్తి (టన్నులు)	దిగుమతి (టన్నులు)
సీసం	3,394	55,567
ఉత్తినాగం	17,488	44,976
ఉప్పు (రాతి)	6,19,133	2,18,396

1863 లో చక్రవర్తి పునరుద్ధరణనాటికి జపాన్ జాతీయఋణం రూ. 72,00,000 మాత్రమే. పునరుద్ధరణానంతరం భూస్వాములకు పారితోషికమివ్వను రూ. 25,95,00,000 ఋణంచేసింది ప్రభుత్వం. చైనా-జపాన్ యుద్ధం (1895) ఫలితంగా రూ. 21,55,00,000 అప్పుంది. 1896 జాతీయ ఋణం మొత్తం రూ. 52,65,00,000. ఈ యుద్ధానంతరం

1904 వరకు జరిగిన 10 ఏండ్లలో రూ. 28,20,00,000 అపైపైంది. ఈరోజుల్లోనే జపాన్ పరిశ్రమలు గొప్ప అభివృద్ధిని చెందినై. 1904-5 రష్యా యుద్ధం ఖర్చు రూ. 225,00,00,000. 1905 లో యీ ఋణం మొత్తం రూ. 328,35,00,000. 1906 లో దేశంలోని రైల్వేలన్నిటినీ ప్రభుత్వం కొన్నది. ఈ కొనుగోలుకుగానూ మళ్ళీ ప్రభుత్వం అప్పుచేసింది—రూ. 90,90,00,000. 1918 వరకు యీ అప్పు అలాగే ఉంటూ వచ్చింది. గడచిన యుద్ధానంతరం తన పరిశ్రమల అభివృద్ధి చేయడానికి మరల కొంత అప్పుచేసింది ప్రభుత్వం. 1923 లో రూ. 582,00,00,000 అప్పుండేది. 1923 లో వచ్చిన భూకంపం యీ ఋణానికి మరో రూ. 81,75,00,000 చేర్చింది. 1927 లో గల్గిన ఆర్థిక దుస్థితివల్ల ప్రభుత్వం రూ. 105,00,00,000 ఋణం చేసింది. 1930 మార్చి 31-వ తారీక్కు జపాన్ జాతీయ ఋణం మొత్తం రూ. 893,91,85,630.

1925 లో జపాన్ ప్రభుత్వోద్యోగుల సంఖ్య—సైన్యాన్ని మినహాయించి—50,00,000. ప్రధానమంత్రి జీతం నెల 1 కి రూ. 1,600 మాత్రమే.

వ్యవసాయం

జపాన్ పారిశ్రామిక దేశంగాని వ్యవసాయీక దేశంగాదు. అంటే జపాన్ ప్రజల్లో యెక్కువమంది తమ జీవనానికి పరిశ్రమలమీదే అధారపడున్నారు. వ్యవసాయం, చాపలు పట్టుడ మూలాన జీవించేవారు 48% మాత్రమే. వ్యవసాయానికి తగిన భూమి మొత్తం కొద్దిమంది కోటీశ్వరుల సొమ్మై

యుంది. రైతులలో హెచ్చుమందికి సొంతభూమి లేదు. వారు కేవలం కౌలుదార్లుమాత్రమే. ఈ పేదరికం కారణంగా జపాన్ లో ఎన్నడో సాంఘిక విప్లవం వచ్చియుండాల్సింది. కానీ యింతవరకు విప్లవం రాలేదుసరేగదా యిప్పట్లోవచ్చే చూకీగూడా కనబడ్డంలేదు. ఇందుకు కారణాలనేకమున్నాయి.

చక్రవర్తి కుటుంబం తన సొంతసొమ్ముగా 10,00,000 ఎకరాల సాగుబడి భూమిని కల్గుంది. భూమి సొంతదార్లలో 1% వారుమాత్రమే భూమి అంతటిలో 25%ను తమ సొంత సొమ్ముగా గల్గియున్నారు. 6% సొంతదార్లు మరో 25%ను గల్గియున్నారు. మిగిలిన 93% భూకామందులు మిగత 50%ను భూమిని గల్గియున్నారు. సాధారణంగా జపాన్ లో వ్యవసాయ షేత్రం సగటు విస్తీర్ణం $1\frac{1}{2}$ ఎకరం మాత్రమే. కానీ 25,00,000 రైతులు యింతకంటే- $1\frac{1}{2}$ ఎకరానికంటే-తక్కువ విస్తీర్ణంగల భూమిమీద జీవిస్తున్నారు.

రైతులకుగల భూమి కొద్దిపాటి. వారికుటుంబాలా! చాలపెద్దవి. ఈ కొద్దిపాటి భూములమీదవచ్చే ఆదాయాలతో జీవించలేవు. ఇందుకుతోడు ప్రతిరైతు కుటుంబంలోని పిల్లలసంఖ్య ఏ సంవత్సరాని కాసంవత్సరం పెరుగుతునే ఉంది. ఈ జనాభివృద్ధి రైతుకుటుంబాల్లో మాత్రమేగాదు. ప్రతి కుటుంబంలోను. ఇందుకు కారణం జపాన్ ప్రజలు బలాభ్యులవడంగాదు; వారు కామశాస్త్ర పారంగతులుగారు. వారి ముఖ్యాహారమైన బియ్యం-చావుల్లోనుంది యీ మహత్వం. ఇందుకు తార్కాణం మన వంగ సోదరులే.

ఇంగ్లండులో మొత్తం జనాభాలో వ్యవసాయంమీద ఆధారపడేవారి సంఖ్య 7% మాత్రమే. జపాన్ లో వీరిసంఖ్య 48%. (చాపలు పట్టడంకూడా వ్యవసాయానికి తోడ్పడిన వృత్తిగా లెక్కింపబడుతూ ఉంది.) సాగుబడి భూమిలో 40% రైతులు కౌలుకు దీసుకొని సాగుచేస్తున్న భూమి. ఇప్పటికి 50 ఏండ్లుగా యిలాగే జరుగుతూంది. పంటలో సగం భూమి సొంతదార్లకు మక్తాకింద యిచ్చుకోవాలి. మిగత సగంలో భూమిశిస్తు, యితర పన్నులు, అప్పులకు వడ్డీ మొదలైన ఖర్చులు రైతచు్చుకోవాలి. ఈ ఖర్చులన్నీ పోయి మిగిలిన కాస్తో-కూస్తో తనకుటుంబ జీవనానికి. రైతులు నిరుపేదలుగా ఉన్నారు. వారిలో హెచ్చుమంది తాము కష్టపడి పండించిన పంటఫలితమైన వరన్నాన్ని తిననైనా నోచుకున్నారుగారు. కొంతమంది పేదరైతులు చాపలు కొనుక్కోడానికిగూడా డబ్బులేక ఉప్పనీటి బుక్క-డాలను (పాముల వంటి చాపలు) ముఖ్యాహారంగా ఉపయోగిస్తున్నారు. మరీ నిరుపేదజనం కొన్నిచోట్ల చెట్ల బెరడుమీదే జీవిస్తున్నారు.

సాలీనా రూ 375 లకు మించని ఆదాయంగల రైతు కుటుంబాల ఋణం మొత్తం రూ 1,500,00,00,000 లు. ఈ నిష్పదరిద్రంలో వ్యవసాయపు పనిముట్లను కొనను డబ్బెక్కడ నుంచొస్తుంది? భూమి సొంతదాడుడైన భూస్వామి తన డబ్బును పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి పెట్టాడేగాని భూమిని బాగు చేయను, ఫలితాన్ని యెక్కువచేయను పాటుబడడు. ఈ విధంగా కౌలుదార్లు, కొద్దిపాటి రైతులు, తమకాయ కష్టం మీదే ఆధారపడివలసి వచ్చింది జీవనాధారానికి. కూలీలను

నియోగించను డబ్బులేక చాకిరంతా పిల్లలచేత చేయిస్తారు. అందుకే గావోను! పిల్లల నపారంగా కంటారు. వరిచేలల్లో రైతులకెక్కువ సాయపడేవారు వారిపిల్లలే. ప్రతి ఎకరం భూమిపై కష్టించేవారి సంఖ్య హెచ్చినా పంటమాత్రం హెచ్చడంలేదు. ఇందుకు కారణం రైతులువద్ద మేలురకపు విత్తనాలు లేకపోవడం: వారు భూమికి ఎరువ వేయలేకపోవడం. ఇటలి, స్పెయిన్ మొదలైన దేశాలలో పోలిస్తే జపాన్ లో ఎంతో తక్కువ పంటపడుతూం దనాలి.

దేశంలోని పెట్టుబడ మొత్తం యీ క్రిందివిధంగా పంచబడి ఉంది—

మొత్తంలో భాగం నూటికి.

వ్యవసాయం	రూ.	5,205,00,00,000	—	47
వ్యాపారం	రూ.	1,950,00,00,000	—	17
పరిశ్రమలు	రూ.	1,500,00,00,000	—	14
ఇతర ఉత్పత్తి	రూ.	3,600,00,00,000	—	22

మొత్తం	...	రూ.	12,255,00,00,000	—	100
--------	-----	-----	------------------	---	-----

1925లో జపాన్ పంటలన్నిటి విలువ రూ 666,00,00,000. ఇందులో వరిపంట విలువమాత్రం రూ 375,60,00,000 లు. పంటలవలని దేశాదాయంలో సగానికిపైన వరిపంటే సమ కూరుస్తుంది. వ్యవసాయంమీద జీవించేవారిసంఖ్య సుమారు 4,00,00,000.

జపాన్ రైతులను పేదరికాన్నుండి కొంతవరకు రక్షిద్దామని 40 ఏండ్లనాడు పట్టు పరిశ్రమను ప్రారంభించారు. ఈ పరిశ్రమ, పిదప నారంభింపబడిన పత్తిపరిశ్రమ లేకుంటే సాలీనా లక్షలమంది రైతులు కూటికిలేక చావ్వలసిందే.

రైతు ఉద్యమం

1925 లో కొత్త నిర్మాణచట్టం శాసించబడ్డది. అప్పట్లో దేశంలోని రైతుసంఘం 'సంయుక్త పార్టీ' నొకదానిని స్థాపించాలని ప్రయత్నించింది. ఈ కొత్తపార్టీని ప్రభుత్వం నమ్మనందున ఆ పార్టీ పుట్టిన్నాడే గిట్టిందిగూడా. అప్పట్లో మితనాదులైన మిన్ సెయ్టాపార్టీ వారధికారంలో ఉండి గూడ రైతుఉద్యమాన్ని కట్టారంటే అధికారవర్గానికి రైతులకుగల పరస్పరవైషమ్యం విశదమౌతుంది. జపాన్ ధనిక వర్గం లాభాల నపరిమితంగా దోచుకుంటూన్న 1926 లో, అభివృద్ధికి పాటుపడే సంస్కరణపార్టీలు మూడు ప్రారంభింపబడ్డాయి. ఈ మూడింటో శ్రేష్టమైంది, నిజంగా ప్రజల మేలు కోసం పాటుపడింది 1928 లో టనక ప్రభుత్వంచే అణచివేయబడ్డది.

రైతు-కార్మికోద్యమాలను రూపుమాపను ప్రభుత్వం 1925 లో 'శాంతి రక్షణచట్టం' నొకదానిని అమలులోకి దెచ్చింది. ఈ చట్టాన్ని సరించి జాతీయవిధానాన్ని మార్చ ప్రయత్నించినా, వ్యక్తిగతఆస్తి విధానాన్ని మార్చ ప్రయత్నించినా 10 ఏండ్ల కఠినశిక్ష విధింపబడునని నిష్కర్ష చేయబడ్డది. 1928 లో యీ చట్టాన్ని సవరించి పై నేరాలకు మరణదండన విధింపబడునని శాసించారు. ఈ చట్టం క్రింద 1928-38 మధ్య కాలంలో 'అపాయకరమైన' తలంపులున్నందుకు 60,000 మందికీపై గా శిక్షింపబడ్డారు.

సకి మిన్ సుయ్టా (సావల్ డేమోక్రాటిక్ పార్టీ) యీ మూటిలో నొకటి. ఈ పార్టీ కార్యక్రమం సక్రమంగా జరగనందువల్ల త్వరలోనే ప్రజలీపార్టీని మరిచిపోయారు.

‘అఖిల జపాన్ కార్మిక-రైతుపార్టీ’ యీ మూటిలో నెక్కువ నేవచేసింది. కానీ యీ పార్టీలో అనేకరకాల సభ్యులు చేరారు. కమ్యూనిస్టులు, సామ్యవాదులు, మితవాదులు, రైతు నేవకులు, కార్మికులు—మొదలైన పలు తెగలవారు, వారి భిన్నాభిప్రాయాలతో సభ్యులుగా నుండడంవల్ల ఐక్యతకన్నా, భిన్నతే ఎక్కువగా నేర్పడ్డది. ఈ పార్టీలో ‘దేశభక్తులు’ అనేకులు సోషలిస్టులన్న బురఖాతో చేరారు. 1931 లో మంచూరియా సమస్య ప్రారంభంకాగానే యీ దేశభక్తులు బయటబడ్డారు. సకి మిన్ సుయ్టా పార్టీ నాయకుడు తన కొద్దిపాటిబలగంతో ఆ పార్టీని వదలి వెళ్లాడు. ఈతడే 1932 లో ‘జపాన్ రాష్ట్ర’ సోషలిస్టుపార్టీ’ అన్న పేర కొత్త సంస్థను లేవదీశాడు. ఈ కొత్తపార్టీ ఆశయం పార్లమెంటరీవిధానాన్ని పెట్టుబడిదారి విధానాన్ని నాశనంచేసి చక్రవర్తి నిరంకుశాధికారాన్ని వహించాలని. ఈ కిషపరిస్థితులలో సోషలిస్టుపార్టీలు రెండూ ఏకమై ‘షుకై టెషుటా’ అన్న పేర కొత్తపార్టీగా ప్రారంభమైనవి. కార్మికోద్యమనాయకులు కేవలం మానవసేవ చెద్దామన్న సదుద్దేశంతో యీ ఉద్యమాన్ని చేరినవారు. ఇందులో చాలమంది క్రైస్తవ, బౌద్ధ, షింటో మతాలలో ప్రబలనమ్మక మున్నవారు. వీరికి సోషలిజంలో — విప్లవంలో అట్టే నమ్మకంలేదు. సోషలిస్టు సిద్ధాంతాలపట్లగల నమ్మకంవల్లగాదు, వీరు కార్మికో

ద్యమంలో చేరింది. దేశంలోని క్లిష్టపరిస్థితుల ననుసరించి యీ అతివాద (సామ్యవాద) పార్టీలన్నీ కొంతకలిసినా రాజకీయంగా పార్టీలన్నిటిలోకి అతి బలహీనమైన పార్టీ సోషలిస్టు పార్టీ. సోషలిస్టు పార్టీల తరపున 1928లో 8 మంది, 1932లో 31రు, 1936లో 231రు, 1937లో 37 మంది ప్రతినిధిసభకు ఎన్నుకొబడ్డారు.

కార్మిక-రైతు ఉద్యమాలను సరియైన మార్గాల నడిపే నాయకులు లేనందున నానాటికి యీ ఉద్యమాల ప్రాబల్యం తగ్గుతూనే వచ్చింది. కాలానుగుణ్యంగా నేడు జపాన్ కార్మికవర్గంగాడా సామ్రాజ్య వ్యాపకవిధానాన్ని పైకి బలపరుస్తూనే ఉంది. ప్రపంచ ఆర్థికదుస్థితి 1930 లో జపాన్ కు చేరింది. 1929 నుంచి జపాన్ ఎగుమతివ్యాపారం సన్నగిల్లింది—నగమైంది. శ్రామికుల కూలీలు, మధ్యతరగతిప్రజల జీతాలు తగ్గించబడినాయి. దేశంలోని నిరుద్యోగుల సంఖ్య 1930 లో—ప్రభుత్వ లెఖ్యలనుబట్టి—30,00,000.

రా క పో క లు

అనాదినుంచి నొరిమెనో అని పిలువబడే పల్లకీవంటి మోత పరికరంలో ధనికులు ప్రయాణాలు చేసేవారు. ఆ రోజుల్లో జపాన్ లో మంచిరోడ్లే లేవు. ప్రతిబాటన మట్టి, దుమ్ము, బురదమెండుగా నుండేది. కొంతకాలానికి ఇద్దరు మోతగాండ్లు మోసే నొరిమెనో బదులు జిన్ రిక్షాలు పాడుకలోకొచ్చినై. ఈ రిక్షాలను ఇద్దరుగాని ఒక్కమనిషిగాని

లాగొచ్చు. బరువైన వస్తువులను మోయడానికి ఎద్దుబండ్లను వాడేవారు.

1868 విప్లవానంతరం అన్నిటితోపాటు రాకపోకల సౌకర్యాలు గూడా మారినై. పెద్ద నగరాల్లో ట్రాంబండ్లు వాడుకలోకొచ్చినై. ఇటీవల మోటారుబండ్లను వాడుతున్నారు. ఇప్పటికి గ్రామాల్లో — పూర్వంలాగా బరువుల మోయను గుఱ్ఱాలను, ఎద్దులను వాడుతున్నారు. 'వీటికి మనలాగా లాడాలు గొట్టరు. కొండప్రదేశాల్లో వీటిగిట్ట లరిగి పోకుండా గిట్టలచుట్టూ గడ్డి చుట్టారు.

1869లో క్యూషులో టౌమంకల్లింది. ఇతర దీవులలో కావలసినంత బియ్యమున్నా యీదీనికి చేర్చడానికి తగుమైన రాకపోకల సౌకర్యాలు లేకపోయినై. జపాన్ వారు రైలు మార్గాల నేర్పాటుచేయ నిశ్చయించుకున్నారు. ఇందుకు గాను అంగ్లేయులు రూ 1,50,00,000 లు అప్పిచ్చారు. 1872 సెప్టెంబరులో జపాన్ లోని మొదటి రైలుమార్గం — టోకియో-యోకోహామా రైల్వే తెరవబడ్డది. 1878 లో మొదటిసారి ప్రజాహిత కార్యాలకోసం ప్రభుత్వం జాతీయ ఋణాన్ని లేవదీసింది.

1925 లో జపాన్ స్టీమర్ల సంఖ్య 48,002; బరువు 49,16,501 టన్నులు. జపాన్ లో విదేశ నావలొచ్చి నిలవడానికి తగిన రేవు పట్టణాలు 41 ఉన్నాయి.

1877 లో టెలిఫోన్ లు వాడుకలోకొచ్చినై. 1927లో 21,89,000 మైళ్ల పొడవుగల టెలిఫోన్ వాడుకలో నున్నది. టెలిఫోన్ మారకస్థలాలు 2,262 ఉన్నాయి. టెలి

ఫోన్ల నుపయోగించే సభ్యులసంఖ్య 5,52,557. టెలిఫోన్ ద్వారా అంపబడిని మొత్తంవార్తలు 200,00,00,000.

వ్యాపారం

1868 బూర్జువా విప్లవానంతరం జపాన్ రెండు సమ సమస్యల నెదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఈ రెండుసమస్యలే నేటి జపాన్ దురాశ్రయము, రక్తపిపాసకు, అమానుషత్వానికి కారణాలు. పాశ్చాత్యదేశాల్లో అత్యంతాభివృద్ధిని చెందుచున్న యంత్రోత్పత్తివిధానాన్ని తా నవలంబించడం మొదటిది. రెండోది, అప్పటికే పాశ్చాత్యసామ్రాజ్యవాదులు పూర్తిగా పంచుకున్నప్రపంచంలో తన వస్తువుల నమ్ముకొడానికి బజార్లను, తనకు ముడివస్తువుల సరఫరాచేయడానికి వలసరార్యాలను వెతకడం.

1868 లో జపాన్ సంఘజీవనం యంత్రాలతో గూడుకొన్న పారిశ్రామికవిప్లవానికి తగినట్లు లేదు. అట్లుండికూడా తన పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయ నారంభించింది. ఈ కొత్త పరిశ్రమలకు అపారమైన పెట్టుబడి, శ్రామికవర్గం కావలసాల్సింది. పిల్లల నెక్కువగా కనమని ప్రభుత్వం ప్రజల ప్రోత్సహించింది. పరిశ్రమలు నెలకొల్పబడి ఉత్పత్తి బాగా సాగ నారంభించిన తర్వాత యీ వస్తువుల నమ్ముకోను బజార్లు కావలసాల్సివచ్చె. ఎక్కడ బజార్లు ఖాళీగాలేనందువల్ల యుద్ధాలకు తయారైంది జపాన్.

జపాన్ ప్రజలకు 'ఆర్థికదృష్టి' చాలతక్కువ. పాశ్చాత్యదేశాల్లోని శ్రామికులంత ఉత్పత్తి చేయలేరు వీరు. ఇందుకు

వాతావరణపరిస్థితి కొంత కారణం. యంత్రాల నడపడంలో వీరికే నిపుణత్వం కాస్త తక్కువ. వీరు పాశ్చాత్యులంత బలాధ్యులుగారు. అందువల్ల జపాన్ పాశ్చాత్య గుత్తవ్యాపారస్థులతో వ్యాపారంలో పైపోటీ చేయడానికి ఎన్నో కష్టార్థి విధానాలకు పాల్పడవలసి వచ్చింది. గృహపరిశ్రమలు, పిల్లలచే కూలీచేయించడం, అతి చౌక కూలినారు మొదలైన విధానా లేర్పడ్డవి. వీటికితోడు జపాన్ వ్యాపారస్థులు మరో మార్గాన్ని కనిపెట్టారు.

జపాన్ లో 100 బేళ్లు బట్ట ఖర్చాతుందనుకుందాం. ఈ బట్ట నుత్పత్తిచేయను రూ. 100 పడ్తుందనుకుందాం. దేశానికి కావలసింది యీ 100 బేళ్లే. కానీ 50 బేళ్ళు-యింతకు పైగా-ఉత్పత్తిచేస్తే రూ 50 ఎక్కువౌతుంది. యంత్రసహాయంతో ఎంత ఎక్కువ ఉత్పత్తిచేస్తే, సాధారణంగా, అంత చౌకగా గిట్టుంది. అందువల్ల తమదేశంలో 100 బేళ్ళకుపైగా ఖర్చుగాకన్నా ధనికవర్గం 150 బేళ్లు ఉత్పత్తి చేస్తుంది. ఇందుకైనఖర్చు రూ. 150 తనదేశంలో అమ్ముడుబోయే 100 బేళ్ళమీదే సుపాదిస్తుంది. మిగిలిన 50 బేళ్లను ఇండియావంటి యితరదేశాల కేగుమతిచేసి ఏదో ఒకధర కమ్ముతుంది. సహజంగా విదేశాల్లో అమ్మేధర తనదేశంలో నమ్మిన ధరకన్నా ఎంతో తక్కువ. జపాన్ సిల్కు మన గుంటూరులో గజం రూ. 1-0-0 కిస్తుంటే మనలో అనేకులు జపాన్ లో బహుశ గజం రూ. 0-4-0 ఉంటుందని, ఏ జపాన్ శాస్త్రీకో, పోగాకుపంతులుకో వ్రాసి జపాన్ నుంచే తెప్పించుకుందామని గాలిమేడలు కట్టారు. నిజంలో ఇండియాలో రూ. 1

కిచ్చే జపాన్ వస్తువుల వెల జపాన్ లో రూ 2-0-0. ఈ విధానాన్నే ఆంగ్లంతో 'డంపింగ్' అంటారు. ఈ విధానాన్ని అవలంబించి జపాన్ పాశ్చాత్యపారిశ్రామికదేశాలతో పోటీచేయగలిగింది.

అంతట బ్రిటన్, అమెరికాలు జపాన్ పోటీ ధాటికాగలేక తమ దేశాల్లోకి, తమ వలసరాజ్యాల్లోకి జపాన్ వస్తువులు రాకుండా దిగుమతిపన్నుల విధించ నారంభించినై. జపాన్ ఉత్పత్తిశక్తి హెచ్చుతూనే ఉన్నా ప్రజల కొనుగోలు శక్తి యేమాత్రం హెచ్చుకోవడంచేత తన ఉత్పత్తిని జపాన్ యితరదేశాల్లోనే అమ్ముకోవలసి వచ్చింది. తన ఎగుమతి వ్యాపారానికి ఇతరప్రభుత్వాలు అడ్డం తగలగానే దౌర్జన్యానికి పూనుకుంది.

ప్రథమ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి (1914-18) పూర్వం జపాన్ కి త వ్యాపారంలేదు. ఆ యుద్ధంలో పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక దేశాల కుతికవరకు మునిగియున్నప్పుడు జపాన్ ఆ సదవకాశాన్ని చాల జాగ్రత్తగా నుపయోగించుకుంది. అందుకీ క్రిందిజాబితా నిదర్శనం—

	దిగుమతి	ఎగుమతి
1914	రూ. 95,00,95,500.	రూ. 91,57,93,000.
1929	రూ. 355,23,19,000.	రూ. 332,63,68,500.

ప్రపంచం ఉపయోగించే పట్టుబట్ట మొత్తంలో 70% జపాన్ సరఫరాచేస్తోంది. మంచూరియా 1931-32 లో జపాన్ వశమైంది. మంచూరియాకు 1933 లో జపాన్ ఎగుమతులవిలువ రూ. 54,00,00,000. 1939 లో యీ విలువ

రూ. 231,15,00,000లకు హెచ్చించి. మంచూరియాను జపాన్ ఆక్రమించిందన్న కోపంతో చైనా, జపాన్ వస్తువుల బహిష్కరించింది. 1931లో చైనాకు జపాన్ రూ. 75,00,00,000 విలువ గల వస్తువుల నెగుమతి చేసింది. బహిష్కరణ ఫలితంగా 1933 లో ఎగుమతులవిలువ రూ. 19,50,00,000 కు తగ్గింది. చైనా తన్ను బహిష్కరిస్తూందన్న నెపంతో జపాన్ 1937 లో చైనాను దండెత్తింది. 1933-36 లో జె హోల్, చారర్, హోపి, సుయన్ మొదలైన చైనా రాష్ట్రాల నాశనమింది. ఈ ఆక్రమణవల్ల 1937 లో చైనాకు పంపిన ఎగుమతులవిలువ రూ. 22,50,00,000 లకు హెచ్చింది. చైనాయుద్ధం ప్రారంభమైన తర్వాత, మారణాయంత్ర సామగ్రి ఉత్పత్తి ఎక్కువైనందున జపాన్ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి 40% తగ్గింది.

పరిశ్రమలు

తమ పేదరికం హెచ్చుకొవడంవల్ల, యింటినిండా పిల్లలుండడంచేత, వారిని పోషించలేక చిన్నతనాన్నే పరిశ్రమలలో కూలీకి పంపుతారు. నేడు జపాన్ పరిశ్రమలలో కూలీ చేస్తూన్న పసిపిల్లల సంఖ్య—14 ఏండ్లకు తక్కువ వయస్సు గలవారు—10,00,000. జపాన్ పరిశ్రమలలోని ప్రత్యేకత యీ పసిపిల్లలచేత కూలీ చేయించడం, చౌకకూలీ. జపాన్ లో శ్రామికులకు రోజుకు 4 అణాలు మొదలుకొని రు 1-8-0 వరకు కూలీలిస్తారు. ఆడవారికి కూలీలు యింకా తక్కువ.

1926లో అమలులోకి వచ్చిన ఫాక్టరీ చట్టాన్ని సరించి 16 ఏండ్లుమించని పిల్లకాయలు, స్త్రీలు రోజుకు 11 గంటలకెక్కువ పనిచేయగూడదు. కానీ యీ చట్టాన్ని ప్రభుత్వం నిష్కర్ గా అమలులో నుంచడంలేదు. ఇప్పటికీ కొన్ని చోట్ల స్త్రీలచేత, పసిపిల్లలచేత రోజుకు 12 - 14 గంటలు కూలీచేయిస్తున్నారు. శ్రామికులు యింతటి నికృష్ట జీవితాన్ననుభవిస్తున్నా. పెట్టుబడిదారుల ఆదాయాలు ఒక్క పిసరైనా తగ్గలేదు. 1932లో పరిశ్రమలోని లాభాలు 15%. ఈ లాభాలు 1936 లో 20% కు హెచ్చినై. 1936 లో జపాన్ పరిశ్రమలన్నిటి సగటు లాభం ఉత్పత్తిలో 15%. ఉత్పత్తి, లాభాలు యింత అభివృద్ధిచెందినా శ్రామికులగతి పూర్వంలాగే ఉంది.

ప్రజలలో 21% పరిశ్రమలలో పనిచేస్తున్నారు. నానాటికీ జపాన్ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందుతునే ఉన్నాయి. 1936 లో అన్ని దేశాలకన్నా హెచ్చు పత్తిబట్టను జపాన్ ఎగుమతిచేసింది. కానీ 1937 నుంచి చైనాయుద్ధం కారణంగాను, ఇతరదేశాల కెగుమతిసౌకర్యాలు తగ్గడంవల్లను జపాన్ కొనుగోలు - వస్తుత్పత్తికన్నా భార పరిశ్రమల నెక్కువగా అభివృద్ధి చేసింది. పెద్దపెద్ద పరిశ్రమలన్నీ ప్రభుత్వ, జైబెట్సుసొమ్మయి ఉన్నాయి.

1868 విప్లవానంతరం పారిశ్రామికవిప్లవాన్ని సాగించను ఎంతోడబ్బు కావలసివచ్చింది జపాన్ కు. వ్యక్తులుగాని, వ్యాపార సంస్థలుగాని యింతడబ్బును ఒక్కమారు సరఫరా చేయలేకపోయినందున ఇంగ్లండు మొదలైన దేశాలనుంచి

అప్పతీసుకొని ప్రభుత్వమే పరిశ్రమల నెలకొల్పింది. కొన్ని ముఖ్యపరిశ్రమలు-ప్రత్తి నేత-మొదటినుంచి ప్రభుత్వసొమ్మై యున్నందున నేడు నిరంకుశత్వాన్ని సులభంగా స్థాపించను వీలైంది. మొదట్లో రైల్వేలు, టెలిగ్రాఫ్, టెలిఫోన్ మొదలైన సంఘసేవకైన పరిశ్రమలను ప్రభుత్వం ప్రారంభించింది. గనులు, ఆయుధోత్పత్తి, నౌకానిర్మాణం, బ్యాంకులు, లోహపు పరిశ్రమ మొదలైనవాటిని సాగించను వ్యాపారసంస్థలకు డబ్బు అప్పిచ్చి ప్రోత్సహించింది. కొంతకాలమైనతర్వాత జబ్బైట్సు ప్రభుత్వోద్యోగులకు లంచమిచ్చి కొన్ని పరిశ్రమలను ప్రభుత్వంనుండి కొనుక్కుంది.

1931 లో జపాన్ పరిశ్రమల ఉత్పత్తి విలువ రూ. 750,00,00,000 మాత్రమే. ఈ ఉత్పత్తి విలువ 1938లో రూ. 3,000,00,00,000 లకు హెచ్చింది. 1935 లో యీ విలువ రూ. 1,626,90,00,000 మాత్రమే. ఇందులో బట్టలు మాత్రం 31%; లోహపరిశ్రమలు 17%; ఇంజనీరింగ్ శాఖ 14%; రసాయనపరిశ్రమలు 17%. 1938 లో చైనా యుద్ధఫలితంగా మిల్లులనుండి శ్రామికుల ననేకులను ఇనుప కర్మాగారాలకు మార్చారు. 1938 లో పనిచేసిన శ్రామికులలో లోహపు పరిశ్రమలలో 23%; నేతమిల్లులలో 19%; రసాయనపరిశ్రమలలో 19%; యంత్రోత్పత్తి పరిశ్రమలలో 18% చొప్పున పని చేశారు.

1929 లో పరిశ్రమల ఉత్పత్తి 100 అనుకుంటే 1936 లో యీ ఉత్పత్తి 150 కి పెరిగింది. ఇదేసమయంలో కొనుగోలు వస్తూత్పత్తిపరిమితి 33% తగింది. ఉత్పత్తి మొత్తం

విలువ యిదేసమయంలో 37% హెచ్చింది. యుద్ధపరికరాల ఉత్పత్తి యూరోజుల్లో అపరిమితంగా పెరిగింది.

1,00,000 జనాభాగల నగరాలు 1935 లో 34 మాత్రమే ఉండేవి. ఈ నగరాలజనాభా దేశం జనాభామొత్తంలో 25% మాత్రమే. 1940 లో ఈనగరాలసంఖ్య 45 కు పెరిగింది. పీటిమొత్తం జనసంఖ్య 2,13,00,000. 1930 లో జనాభాలో 18% మాత్రమే నగరనివాసులు. 1940 లో వీరి సంఖ్య 30%కు హెచ్చింది. ఈ పదేండ్లలో గ్రామీయులు తమవూళ్ళలో బతకలేక నగరాలకు లేచిపోయారు. దీనిని బట్టి పల్లెటూళ్ళలో దరిద్రమెంత హెచ్చిందీ విశదమౌతుంది.

పాశ్చాత్య దేశాలవలెగాక జపాన్ లో గృహపరిశ్రమ లెక్కువ. ఈ గృహపరిశ్రమలలో సాధారణంగా కొద్దిమంది కూలీలను నియోగిస్తారు. 5 గురులేక 5 గురికన్నా తక్కువ కూలీల నుపయోగించే గృహపరిశ్రమలలో దేశంలోని శ్రామికులందరిలో 50% పనిజేస్తున్నారు. జపాన్ ఎగుమతి చేసే తిండిపదార్థాల్లో 60% యీ గృహపరిశ్రమల ఉత్పత్తే. ఈ గృహపరిశ్రమలన్నీ గూడా విద్యుచ్ఛక్తి సాయంతోనే జరుపబడుతున్నై. విద్యుచ్ఛక్తిదీపాలు, రబ్బరువస్తువులు, పిల్లల ఆటవస్తువులు, సైకిళ్లు, పింగాణీవస్తువులు, ఉన్ని-పత్తి ఉడుపులు, జపాన్ స్త్రీలుపయోగించే అంగీలు (కిమెనోలు) పాదరక్షలు (గెట) యీ గృహపరిశ్రమల ముఖ్యోత్పత్తి. జపాన్ ఎగుమతివ్యాపారంలో ఎక్కువభాగం యీ గృహ పరిశ్రమల ఉత్పత్తే. చైనా యుద్ధం ప్రారంభమైనప్పటినుంచి

యీ గృహపరిశ్రమలలోని శ్రామికుల ననేకులను అధికార వర్గం సైన్యంలో చేర్చారు.

కార్మికోద్యమం

జపాన్ ప్రభుత్వం—అందున అధికారవర్గం కార్మికసమస్యలపట్ల యెలా ప్రవర్తిస్తూంది గమనించడ మవసరం. మొదటిసారి ఎన్నికలు 1890 లో జరిగాయి. అప్పట్లో జపాన్ కార్మికులకెంతో నేవచేసిన సెన్ కట యామ, ఆతని అనుచరులుగలిసి కార్మికోద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. 1891 లో సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ (సాంఘిక ప్రజాస్వామ్యకక్షి) ప్రారంభింపబడ్డది. కానీ వెంటనే ఆ పార్టీని ప్రభుత్వం నిషేధించింది. 1894-5 లో జరిగిన చైనా-జపాన్ యుద్ధసమయంలో కార్మికోద్యమం చక్కగా అభివృద్ధిచెందింది. 1895 లో చైనానుండి కొరియాకు జపాన్ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి యిచ్చింది. 1897 లో 'రైల్వే కార్మికసంఘం' ఒకటి స్థాపించబడింది. సమ్మెలు జయప్రదంగా సాగినై. ఈ కార్మికసంఘాలను అణగదొక్కను 1900 లో ప్రభుత్వం కార్మికసంఘాలను నిషేధిస్తూ శాసించింది. 1904-5 లో సేనానాయకులు రష్యా-జపాన్ యుద్ధంలో నిమగ్నులై యున్నందున కార్మికసంఘాలు తమప్రచారాన్ని శ్రామికుల్లో అతి తీవ్రంగా వ్యాపింపచేసినై. 1906 లో జపాన్ సోషలిస్టుపార్టీ స్థాపించబడ్డదికాని ఒకసవత్సరంలోగా యమగండం కల్గిందాపార్టీకే. 1911 లో బున్జి సుజికి 'మిత్రసంఘం' అన్న పేరనొక కార్మిక

కక్షీని ఏర్పాటుచేశాడు. ప్రభుత్వం చూస్తూ ఉరుకుంది. 1914-18 యుద్ధంవల్ల జపాన్ ధనికవర్గానికి అపారమైన లాభాలు చేకూరాయిగాని ప్రజలకు కాటకాలు, కరువులు కూడా సమకూరినై. బియ్యం కిట్టవైనందున బియ్యంకొరకు ప్రజలు తిరుగుబాట్లు సాగించారు. కార్మికనాయకుడు సెన్ కటయామా అమెరికాకు పరిగెట్టాడు. అతను 1933 లో మాస్కోలో చనిపోయాడు.

1914-18 యుద్ధానంతరం విజ్ఞులు, విద్యావంతులు— ముఖ్యంగా విశ్వవిద్యాలయాల్లో, కళాశాలలలో ఆచార్యులు— మార్క్సిజాన్ని చదువ నారంభించారు. 1920 లో మొదటి సారి 'మేడే' ఉత్సవాలు జరిపారు. 1921 లో మేడే ఉత్సవా లప్పుడు 200 మంది కార్మికోద్యమనాయకులను ప్రభుత్వం అరెస్టుచేసింది. ఒకనాయకుడు పోలీసుకాల్పులకు గురియై చనిపోయాడు.

5. ము న్ము ం దు.

స మ స్క ల

జనాభా సమస్య :

జపాన్ ఎదుర్కోవలసివచ్చిన సమస్యలలో కష్టతరమైనది జనాభా సమస్య. ఈనాటి జపాన్ సామాజ్యకాంక్షకు ముఖ్యకారణం యీ సమస్యేనని అధికారవర్గం అంటుంది. 1941 ఏప్రిల్ లో ప్రభుత్వం ప్రకటించిన లెఖ్యలను బట్టి జపాన్, కొరియా, ఫిలోజీ, సాఖలిన్, క్వాటంగ్, దక్షిణ సముద్ర ప్రాంత రాష్ట్రాలు — వీటన్నిటి జనాభా మొత్తం 10,50,00,000 లకు తగ్గదు. ఇందులో వలస రాజ్యాలుగాక జపాన్ జనాభామాత్రం 7,50,00,000. దేశమంతా ఒక్క భూభాగంగా నుండక 600 దీవులుగానుండడం, చాలవరకు దేశం పర్వతమయంగా నుండడం, అతి ప్రమాద కరమైన అగ్నిపర్వతాలు దేశమంతట నుండడం కారణంగా జపాన్ విస్తీర్ణంలో 34% మాత్రమే వ్యవసాయానికి లాభకరైన భూమి. ప్రస్తుతం యిందులో సగపాలుమాత్రమే సాగు బడికింద నుంది.

జపాన్ లో జనసమర్థ మెక్కువ. ఇతర దేశాలతో పోల్చిచూద్దాం—

దేశం.	చదరపుమైలుకు జనాభా.
బ్రిటన్	2,170
బెలియం	1,790
జర్మనీ	806
అమెరికా	229

<u>దేశం.</u>	<u>చదరపు మైలుకు జనాభా</u>
జపాన్	2,774
ఆస్ట్రేలియా	13
కనడ	24

ఇందుకు తోడు జపాన్ జనాభా సాలీనా 9,00,000 చొ॥ హెచ్చుతూనే ఉంది. ఈ అపార జన బాహుళ్యానికి కూడు, గుడ్డ సమకూర్చును ఏ ప్రభుత్వమైన అవలంబింపదగిన మార్గాలు రెండుమాత్రమే — దేశంలోని వర్గం సంబంధాలను మార్చివేయడం, లేదా వలస రాజ్యాలను అపారంగా సంపాదించడం.

1868 లో జరిగిన బూరువా విప్లవం ఫలితంగా పెట్టుబడిదారీ విధానం, జమిందారీ విధానాన్ని ధ్వంసంచేసి అధికారానికొచ్చింది. జమిందారీ వర్గంనుండి అధికారాన్ని లాక్కోను చేసిన మహాప్రయత్నంలో శ్రామికవర్గం ఎంతో పాటుబడ్డదిగాని యీ విప్లవ ఫలితాలు కేవలం ధనికవర్గ మొక్కదానికే దక్కాయి. అందువల్ల దేశంలోని వర్గసంబంధాలు పూర్వంలాగా వుండిపోయినై. కాకుంటే, భూస్వాముల బదులు వడ్డీ వ్యాపారస్థులు అధికారాని కొచ్చారు. సమూరేల పలుకుబడి మునుపటికన్నా హెచ్చింది. పూర్వం వారు కేవలం స్వచ్ఛంద సేవకులు-వారి యజమాన్లు కొల్పేవారు. ఇప్పుడు వారు ప్రభుత్వోద్యోగులయ్యారు. సైన్యంలో వారి పలుకుబడి అపారం. చక్రవర్తిని కొల్వనారంభించారు. వర్గసంబంధాలు యధారీతి నుండడంవల్ల సాలీనా 9,00,000 చొప్పున హెచ్చుచున్న జనాభాను పోషించను

జపాన్ విదేశాల దండెత్తాల సాచ్చింది. అందుకే యీ యుద్ధం.

1937లో జనాభివృద్ధి మిలియన్లలో 10,00,000. 1937లో చైనాను దండెత్తింది జపాన్. అప్పటినుంచి యీ జనాభివృద్ధి క్రమేణా తగ్గింది. ఈ ఏ ఏండ్ల చైనా - జపాన్ యుద్ధంలో 12,00,000 జపాన్ వారు చచ్చారు. ఈ చావులు కారణంగా దేశంలో పుట్టుకలు తగ్గినై. ప్రస్తుతం జనాభివృద్ధి తగ్గుతూందన్న నెపంతో మొన్నటివరకు “మా జనాభా హెచ్చుగా ఉంది. మాకు వససరాజ్యాలు కావాలి” అన్న జపాన్ అధికారవరం నేడు “మన జనాభా తగ్గుతూంది. విరోధులు మనదేశాన్ని చుట్టుముట్టున్నారు. మన జనాభి వృద్ధిని హెచ్చించాలి” అని ప్రచారాన్ని సాగిస్తోంది.

తన జనాభాలో హెచ్చుగానున్న సంఖ్యను యితర దేశాలకు వలస పంప జపాన్ ప్రయత్నించింది. వలస పోవడానికి జపాన్ వారికి కొన్ని అడ్డంకులున్నాయి. స్వతహావారికి మాతృదేశమంటే మహాప్రేమ. తమ దేవాలయాలను, తమ పర్వతాలను, తమ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని విడిచి యితర దేశాల్లో కాపురముండడానికిన్నా మాతృ దేశంలోనే ఉండి చావడం ఉత్తమంగా భావిస్తున్నారు. అంతగా వారి దేశనా యకులబలవంతంమీద వారు వలసబోయినా యితర దేశాలు వారిని తమదేశాల్లోకి రానివ్వడంలేదు.

1924 లో అమెరికాలోకి జపాన్ వారు వలస రాకుండా నూతన చట్టాన్ని అమలులోకి దెచ్చారు. ఇతర పారిశ్రామిక దేశాల్లో స్వతహా జనాభా హెచ్చుగానే ఉంటూ

ఉంది. వ్యవసాయక దేశాలకు వలసబోయి నికృష్ట పేదరికంలో కృశించడం జపానీయుల కిష్టంలేదు.

తమ మాతృదేశంమీద వారికిగల అవ్యాజానురాగం కారణంగా వలసరాజ్యాలు లభించినా వలసబోయేవారి సంఖ్య స్వల్పం. ఇప్పటికే 30 ఏండ్లుగా మంచూరియా జపాన్ వారి పలుకుబడికి లోబడియుంది. అట్లయిగూడా ఆ దేశానికి వలసబోయినవారి సంఖ్య 2,00,000లకు మించదు. 1931-38 లో తమ ఆధికారంలోనున్న మంచూరియాకు 30,000 మాత్రమే వలసబోయారు. సాలీనా జపాన్ నుండి యితర దేశాలకు వలసపోయేవారి సంఖ్య 20,000 లకు మించదు. ఇందులో 10,000 లకుపైగా సాలీనా దక్షిణ అమెరికాకు వలసబోతున్నారు. మిగత 10,000 కనడా, మంచూరియా, పసిఫిక్ దీవులలో నివాసాలేర్పరచు కుంటున్నారు.

ఇతర దేశాలకు వలసబోయినా మాతృదేశంమీద నున్న ప్రేమకారణంగా జపాన్ వారి దేశపు ప్రభుత్వాన్ని సరించి నడుచుకోరు. ఇందుకు నిదర్శనం హవై దీవులకు వలసబోయిన జపాన్ వారి ప్రవర్తనే. హవై దీవులు అమెరికాకు చెందినవి. పసిఫిక్ మహాసముద్రంలో నున్నవి. ఈ దీవులకు వలసవచ్చిన యితర ప్రజలలాగా గాకుండా జపాన్ వారు స్థిర నివాసాలేర్పరచుకున్నా తాము మికాడో ప్రజలని, ఎక్కడో నున్న జపాన్ పౌరులని మరువరు. ఈ వలసదేశానికి ద్రోహం చేయడానికి ఎంతమాత్రం వెనుదీయరు. అందువల్లే పాశ్చాత్యదేశాలు వలసవచ్చిన జపాన్ వారిని పంచమ దళంగా పరి

గణిస్తారేకాని వీరిని తమ నమ్మకమైన పాదులుగా పరిగణించడం లేదు.

1900 లో హవైలో 12,360 మంది జపానీయులుంటూవచ్చారు. 1920లో వీరిసంఖ్య 1,09,274 కు పెరిగింది. మొత్తం జనాభాలో వీరిసంఖ్య 43%. హవైలోనున్న అమెరికన్లతో పోలిస్తే జపాన్ వారు 10 యింతలు ఎక్కువున్నారు. జపాన్ పిల్లలు తమ ప్రత్యేకపాఠశాలలో జపాన్ భాషను నేర్చుకుంటున్నారు. ఈ అవకాశంవల్ల జపాన్ పట్ల ప్రేమ, మికాడో పట్ల భక్తి హెచ్చడానికి వీలైంది. ఈ పాఠశాలల మూలంగానే అమెరికాపట్ల యీ జపానీయులలో ద్వేషం పుట్టుతూంది. హవైలోని జపాన్ వారు పేరుకు అమెరికాపౌరులు. పౌరసత్వహక్కులు వారికున్నై. కానీ వారిప్రేమ జపాన్ పైనే. ఇట్టిపవర్తన ఫలితంగా జపాన్ వారినే స్వాతంత్ర్యదేశం రానివ్వదు.

1902 లో పుట్టుకలను నిరోధించాలని ప్రచారం ప్రారంభమైంది. కానీ ప్రభుత్వం యీ ప్రచారానికి విముఖమైంది. 1922 లో గర్భనిరోధక పరికరాలనమ్మడం నేరమని శాసించబడ్డది. 1902—20 లో పుట్టుకల నిరోధించాలన్న ప్రచారం చక్కగా సాగినా ప్రజలసఖ్య హెచ్చుతూనే ఉంది. 1941 లో ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం జరుగుచున్న చైనాయుద్ధంలో కల్గిన జననష్టాన్ని పూడ్చును 'దశవర్ష జనాభా ప్రణాళిక' నొక దానిని అమలులోకి దెచ్చింది. ఈ నూతనప్రణాళిక ననుసరించి ప్రతికుటుంబంలో కనీసం 5 గురు పిల్లలుండాలని నిర్ణయించబడ్డది. ఈ నిర్ణయప్రకారం సాగితే జపాన్ జనాభా

(సామ్రాజ్యంతో నిమిత్తలేకుండా) 1960లో 10,00,00,000 కాగలదు. ప్రభుత్వం యిటీవలే యీ ఉత్తర్వు చేసింది—

“జపాన్ ప్రజలు ఆసియా ఖండానికి నాయకులు కావాలంటే వారి సంఖ్య హెచ్చాలి. అతి శీఘ్రంగా హెచ్చాలి. గర్భ నిరోధక విధానం నాశనం చేయబడాలి. కుటుంబం యొక్క, జాతి యొక్క ప్రాముఖ్యతను ప్రజలకు బోధించాలి. శీఘ్ర వివాహాలు, బహుసంతానం ప్రోత్సహింపబడాలి.”

ముడివస్తువులు :

జపాన్ యిప్పటికి వ్యవసాయ దేశమేనని గమనించాం. కాని వ్యవసాయం అట్టే లాభకరంగాదు. గనుక పరిశ్రమ లెక్కువగా నున్నాయి. ఈ పరిశ్రమల ఉత్పత్తి నమ్మను బజార్ల కోసం దురాక్రమణ నారంభించింది. ప్రతి పారిశ్రామిక దేశానికి రెండు సమస్యలుంటాయి సహజంగా. ఈ రెండూ ఒక సమస్యకే రెండు వైపులు. ప్రతి పారిశ్రామిక దేశం తన పరిశ్రమల సాగించడానికి ముడిపదార్థాలకు ఇతర దేశాల మీద ఆధారపడాలి. ఈ ముడివస్తువుల సరఫరా చేసే దేశాలకే సాధారణంగా తమ పరిశ్రమల ఉత్పత్తి ఫలితాల నెగుమతి చేస్తారు. జపాన్ క్రిసమస్య చాల శక్తివంతమైనది. తన పరిశ్రమల సాగించడానికి ముడివస్తువుల సరఫరా చేయను, తన పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేసిన వస్తువుల కొనను వ్యవసాయక దేశాలు కావలసాల్సి వచ్చింది. జపాన్ నిద్రబోతూన్నప్పుడు వ్యవసాయక దేశాలన్నిటిని పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాదులు పంచుకున్నారు. వారినుండి కొన్ని దేశాలను లాక్కోవాలింది జపాన్.

జపాన్ లో ముఖ్యపరిశ్రమలు, వాటికైనా ఫ్యాక్టరీలు,

ఆ పరిశ్రమలలో పనిచేస్తున్న శ్రామికులు మొదలై నవివరాలు
(1932 లో) యీక్రింద యివ్వబడ్డవి—

పరిశ్రమ.	ఫాక్టరీల సంఖ్య.	శ్రామికుల సంఖ్య.
నేత (పట్టు-పత్తి)	19,706	9,97,690
మరల ఉత్పత్తి	3,782	90,939
రసాయన పరిశ్రమలు	3,199	1,22,250
ఆహార పరిశ్రమలు	11,894	1,42,998
యంత్రాలు-చేతిపనీముట్లు	5,296	1,90,154
మట్టి పరికరాలు	3,253	70,117
కలప పరిశ్రమ	4,730	58,996
అచ్చు పరిశ్రమ	2,586	52,015
విద్యుచ్ఛక్తి	457	8,038
ఇతర పరిశ్రమలు	4,984	91,825
మొత్తం 10 పరిశ్రమలు	59,887 ఫాక్టరీలు	18,24,022 కూలీలు

ఫాక్టరీలలో రమారమి 3 వ వాతు, శ్రామికులలో సగాని కంటే ఎక్కువమంది నేతపరిశ్రమలో పనిచేస్తున్నారు. నేత పరిశ్రమలో పట్టు, పత్తి ముఖ్యమైనవి. ముడిపట్టు జపాన్ లో కానలసినంత దొరుకుతుంది. పత్తి జపాన్ లో పండదు. ఇండియా, ఈజిప్టు మొదలైన దేశాలమీద జపాన్ ఆధార పడుంది. పత్తి-బట్టను విక్రయించనుగూడా యీ దేశాలనే నమ్ముకుంది.

1912 లో భారత దేశం కారెకం బట్టలను 98% బ్రీటనునుండి, 1% జపాన్ నుండి దిగుమతిచేసింది. 1929-31లో భారతదేశం యీ బట్టలనే జపాన్ నుండి 43% బ్రీటన్ నుండి 56% దిగుమతి చేసింది. దీన్నిబట్టి గడచిన యుద్ధా

నంతరం జపాన్ ఎగుమతి అపరిమితంగా హెచ్చించని, జపాన్ వస్తువులెక్కువగా ప్రాదేశికాల్లోనే అమ్ముడుబోతున్నవని విశదమౌతుంది. వ్యవసాయానికిపిదప జపాన్లో నేతపరిశ్రమదే అగ్రస్థానం. పత్తిపంట జపాన్లో లేదుగనుక యీ ముడి వస్తువుకు యితరదేశాలమీదే ఆధారపడాలి. ఇతరదేశాలు జపాన్కు ముడిపత్తిని సరఫరాచేసినందుకు జపాన్ బదులే మివ్వగలదు? జపాన్ బియ్యం జపానుకేచాలదు. ఇతరదేశాలేవి యీ పంట నాశించడంలేదు. ఎంతకాలం డబ్బిచ్చి కొంటుంది?

నేతపరిశ్రమకుపిదప దేశంలో గొప్పపరిశ్రమ లోహ పరిశ్రమ. (ఇంజనీరింగు పరిశ్రమ) ఈ పరిశ్రమలో 1929 లో 1,610 కంపెనీలున్నాయి. వీనిలో 308 విద్యుచ్ఛక్తి పరికర త్వత్తిని, 390 యంత్రనిర్మాణాన్ని, 83 నౌకానిర్మాణాన్ని సాగిస్తున్నాయి. ఇటీవల జపాన్ యుద్ధపరిశ్రమలు ఎక్కువగా పెరగడంచేత మోటార్లు, విమానాలు, ట్రాక్కులు మొదలైన మారణాయంత్రాల ఉత్పత్తికి కావలసినంత ముడిపదార్థాలు జపాన్కు దొరకడంలేదు. అందుకనే విమానాలను, మోటార్లను విదేశాలనుండి దిగుమతిచేస్తుంది. 1935 లో జపాన్లో 1,00,000 మోటారుబండ్లున్నాయి. వీటిలో 80,000 అమెరికానుండి దిగుమతి చేయబడినవి. ఫోర్డ్, జనరల్ మోటార్స్ కంపెనీలు జపాన్లో తమశాఖలను స్థాపించినై.

ఖనిజసంపద జపాన్లో చాలకొద్ది. ముడిఇనుము, నేలబొగ్గులకు ముంచూరియా, పెట్రోలియంకు డచ్చి తూర్పు ఇండియాదీవులమీద జపాన్ ఆధారపడుంది. రబ్బరుకు

మలయ, పంచదారకు జావ మీద నాధారపడుంది. తనకు గావలసిన ముడిపదార్థాలన్నీ తన దేశా న్నానుకొనియుండు దేశాల్లోనే తనకు దొరుకుతున్నాయి. ఈదేశాలు పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధిచెందలేదు గనుక తాము తయారుచేసిన వస్తువులను సులభంగా యీదేశాల్లో అమ్ముకోవచ్చు. కాని యీ దేశాలన్నీగూడ పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాదులసొమ్మైపోయినై. పాశ్చాత్యులచేతులనుండి యీదేశాలను సామ, దాన, భేద, దండోపాయాలతో లాక్కోడమే జపాన్ ఆశ. ఈ విషయాన్ని గురించి 'టనక' విజ్ఞప్తి విశదీకరించింది.

వర్గసంబంధాలు :

జనబాహుళ్యం హెచ్చుతూనేఉన్నా దేశంలోని ధనికుల ఆదాయం అపరిమితంగా పెరుగుతూనే వుంది. కష్టజీవుల ఆదాయం క్రమేణా తగ్గుతూనేవుంది. ఇటీవల కొనుగోలు వస్తూత్పత్తికన్నా ఉత్పత్తిపరికరాలఉత్పత్తి హెచ్చుగా సాగుతూంది. 1938 లో కొనుగోలు వస్తూత్పత్తి, ఉత్పత్తి పరికరాలఉత్పత్తి రెండుగూడా 100 అనుకుందాం. 1940 లో కొనుగోలు వస్తూత్పత్తి 82 కు తగ్గింది. కాని ఉత్పత్తి పరికరాలఉత్పత్తి 111 హెచ్చింది.

ప్రపంచంలోని అన్ని పెట్టుబడిదారి దేశాలలాగా జపాన్లోగూడా మూడువర్గాలున్నాయి. ధనికవర్గం, పెటీ బూర్జువాజి, (మధ్యరకం) శ్రామికవర్గం. ఈ మధ్యరకం ప్రజలు తమ అనుకూలాన్నిబట్టి ఏదో నొకవర్గంతో తాత్కాలికంగా చేతులుగల్పుతారు. 1868 విప్లవమప్పుడు మధ్య తరగతి ప్రజలు, శ్రామికులుకలసి పోరాడారు జమీందారీవిధానానికి

వ్యతిరేకంగా. అప్పట్లో ధనికవర్గంగాడా వీరితోగలసి అధికారవర్గాన్ని తొలగించింది. పిదప ధనికవర్గం తనే అధికారవర్గమైంది. మధ్యతరగతి నేడు ధనికులతోగలసి శ్రామికులను దోచుకుంటుంది. నేటి జపాన్ సైన్యం మధ్యతరగతి ప్రజలకు జీవనాధారంగా నుంది. అందువల్లే వారు అధికారవర్గానికి (ధనికవర్గానికి) తొడ్పడడమేగాకుండా సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాలకు సన్నద్ధులయ్యున్నారు.

జపాన్ జాతీయసంపదలో ఎంతభాగం? జాతీయాదాయంలో ఎన్నోవంతు? ధనికవర్గం అనుభవిస్తుంది, శ్రామికులనుభవిస్తుంది లెఖగట్టడమంత సులభంకాదు. జపాన్ లో 900 కుటుంబాలు దేశసంపదను హస్తగతం చేసుకొనున్నాయి. కానీ వీరిలో పెద్దవి, ముఖ్యమైనవి, అపారధనసగపన్నమైనవి 8 కుటుంబాలుమాత్రమే. దేశంలోని ఉత్పత్తి, పంపకం, పెట్టుబడి మొదలైన జీవనాధారవిధానాలన్నీ యీ కుటుంబాలచేతుల్లోనే ఉన్నాయి. ఈ 8 కుటుంబాలు మిట్సుబి, మిట్సుబిషి, సుమిటొమో, యసుడ, సుజుకి, షి బుసవ, అసానో, ఒకూరా అన్నవి. బ్యాంకులలోని సగండ్బుబ్బి వీరిది. గుత్త వ్యాపారసంస్థ ఆస్తులలో $\frac{3}{4}$ వంతు వీరిది. భీమా కంపెనీలు అచ్చుకోవలసిన (భీమాచేయుబడ్డ మొత్తాలు) డబ్బులో $\frac{1}{4}$ వంతు వీరిది.

గనులలో, విదేశవ్యాపారంలో ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టింది మిట్సుబి కుటుంబం. ఈ కుటుంబం పెట్టుబడి హెచ్చుగా చేసాలో నుంది.

యనుడకుటుంబం బ్యాంకుల్లో, వలస రాజ్యాల్లో ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టింది.

మిట్సుబిషి కుటుంబం నౌకా నిర్మాణంలో, ఇంజనీరింగ్ శాఖలో, నగరాల్లోని నివేశనాల కొని అమ్మడంలో ఎక్కువ ఆసక్తికలిగి ఉంది.

ఉత్తర చైనాలోని గనులు, ఫాక్టరీలు, చమురు బుగ్గలు, బాగారం, అల్యూమినియం మొదలైన పరిశ్రమలలో 3/4 వంతు మిట్సుబిషి కుటుంబాల చేతుల్లోనున్నది. జపాన్ లో ఉత్పత్తి అయ్యే మొత్తం రాగిలో 99% మిట్సుబిషి ఉత్పత్తి చేస్తుంది. జపాన్ లోని పట్టు, పంచదార, రసాయన పరిశ్రమలు, రాకపోకల సౌకర్యాలు పూర్తిగా మిట్సుబిషి కుటుంబాల చేతుల్లోనున్నవి. పెద్ద పరిశ్రమలలో ఒక్క నేత (పత్తి) పరిశ్రమ మాత్రం జపైట్సు చేతిలో లేదు.

మిట్సుబిషి కుటుంబం యిప్పటికి 300 వేండ్ల క్రితం స్థాపించబడ్డది. ఈ కుటుంబంలో పుట్టే ప్రతివాడు 300 వేండ్ల క్రితం తన పెద్దలు నిర్ణయించిన కట్టుబట్టలను సరించి నడుచుకుంటానని తన పితృదేవతల సమాధిముందు సాష్టాంగపడి ప్రమాణించేయాలి. ఈ కుటుంబానికి ప్రస్తుతం పెద్దయిన మిట్సుబిషి ప్రభువు అస్థివిలువ నేడు రూ 150,00,00,000. 200 కంపెనీలు, 1,300 వ్యాపార సంస్థలలో భాగం యీతని సొమ్ము. ఈ కుటుంబం పెట్టుబడి మొత్తం రూ 9,00,00,000. సాలీనా యీ కుటుంబం దాయం రూ 4,50,00,000.

రైతుకుటుంబాల సాలీనా సగటు ఆదాయం రూ 375 మాత్రమే. అందులో సగం కౌలుకింద యిచ్చుకోవాలి

భూ స్వామికి. రైతు కుటుంబాలన్నిటి మొత్తం ఋణం రూ 750,00,00,000. అని ప్రభుత్వం యిటీవలే ప్రకటించింది కాని యిది నిజంగాదు.

జపాన్ ప్రజల్లో 85% మందియొక్క వ్యక్తిగత ఆస్తి రూ 7,200 మాత్రమే. వారి కుటుంబాదాయం సాలీనా రూ 5,000 లకు మించదు. ప్రభుత్వాదాయంలో 57% వీరి నుంచే వసూలు చేయబడుతుంది.

1938లో టోక్యోలోని శ్రామికుని సగటు ఆదాయం రూ 100 మాత్రమే. 1938లో మిట్సుబి గుత్తవ్యాపార సంస్థ ఆదాయం రూ 100,00,00,000.

జపాన్ లో భాగ్యవంతులకు బీదలకు యీవిధంగా అపరిమిత అంతరాయముండడంచేత కష్టజీవులు కృశించిపోతున్నారు. సామాజ్యం విస్తరిస్తున్నా, విదేశాల జపాన్ దోచుకుంటూన్నా పారిశ్రామికులగతి దుర్గతిగానే వుంది. శ్రామికుల నీవిధంగా పీల్చి, పిప్పి జేయకపోతే నిన్నటివరకు వెనుకబడియున్న జపాన్ నేడు (50 ఏండ్లలోపున) ప్రపంచ పారిశ్రామిక దేశాల్లో మిన్నయైన ఇగ్గాదు, అమెరికాల నెల ఎదిరించగలేది?

బాధ్యత

ఈ ఆర్థిక అసమానత్వాన్ని రూపుమాపకపోతే, జపాన్ జనాభా సమస్యను పరిష్కరించకపోతే ప్రపంచంలో యిప్పట్లో శాంతి ఏర్పడడం అసంభవం. అచ్చటి అసంఖ్యా కుల సమస్యను పరిష్కరించను ముఖ్యమైన మార్గం జపాన్

వారు తక్కువమంది పిల్లల కనేటట్లు చేయడం. వారు తక్కువ మందిపిల్లలను కనాలంటే బిర్యూన్ని ఆహారంగా ఉపయోగించడం కొంతవరకు మానాలి. ఈ రోజుల్లో గోధుమగూడా (బిర్యూంలాగే) చౌకగానే దొరుకుతూంది. జపాన్ ప్రజలు గోధుమను ముఖ్యహారంగా ఉపయోగించేట్లు చేయాలి. ఇందుకు వారు విద్యావంతులయితే చాలదు. ఇప్పటికే జపాన్ లో నిరక్షరాస్యత లేనేలేదు. వారికి నూతన సంస్కృతిని గరపాలి. వారు వారి కష్టసుఖాలను కేవలం వారి జాతీయదృష్టితోగాకుండా ప్రపంచసమస్యగానే విశాల భావంతో వీక్షించి తమ పూర్వజులవాట్లను మార్చుకునేటట్లు చేయాలి. వారిలో ఆ మార్పు తేవడం మానవు లందరి బాధ్యత.

ఏ దేశంగాని తన జనసంఖ్య ఎక్కువైనంత మాత్రాన పేదదేశం కాజాలదు. అర్థశాస్త్రరీత్యా ఒక దేశం యొక్క సంపదను లెఖిగట్టాలంటే మొదట ఆ దేశంలోని మానవులనే లెఖిలోకి తీసుకోవాలి. 'జహుజన సమస్య' కేవలం పెట్టుబడిదారి ఆర్థిక విధానం సృష్టించేది. ప్రతి మానవునికి—అతడు మానవుడు గనుకనే—శ్రమశక్తి ఉన్నది. ఏదో ఒకవిధమైన ఉత్పత్తిని సాగించగలడు. జపాన్ సమస్య 'జహుజన' సమస్యగాదు. పెట్టుబడిదారి సమస్య. కొద్దిమంది కోటీశ్వరులు కోటీశ్వరులౌతూనే ఉన్నారు. వారి ఆదాయం నానాటికి హెచ్చుతూనే ఉంది. శ్రామికుల పేదరికమూ హెచ్చుతూఉంది. కష్టజీవుల పేదరికం. నానాటికి అభివృద్ధి చెందడానికి కారణం వారి సంఖ్యగాదు—

సాలీనా ఆ సఖ్య పెరుగుతున్నా. వారి పేదరికానికి కారణం జపాన్ పెటుబడుదారుల ఆదాయం ఏయేటి కాయేడు పెరుగుతుండడమే. ఈ పేదరికాన్ని రూపుమాపను జపాన్ మిలిటరీవర్గాన్ని, ధనికవర్గాన్ని ధ్వంసంచేసి శ్రామిక ప్రజారాజ్యాన్ని స్థాపించాలి. అందుకు మొదటిమెట్టు యూద్ధంలో జపాన్ ను ఓడించడం. జపాన్ లో విప్లవాన్ని తీసుకురావడం. ఈ పనిని తరతరాలుగా బానిసత్వంలో కృశిస్తూన్న జపాన్ ప్రజలు నిర్వహించలేదు. మానవులందరూ యందుకు పూనుకోవాలి. మిత్రరాజ్యాలీ యుద్ధాన్ని గెల్చినంత మాత్రాన జపాన్ కష్టాలు—ప్రపంచసమస్యలు పరిష్కారంగావు. యుద్ధానంతరం ప్రపంచమంతట శ్రామిక ప్రభుత్వాలు నెలకొల్పుబడాలి. అప్పుడుగాని జపాన్ ఘోషిస్తున్న గర్వమణగదు, ప్రపంచం శాంతి నొందదు.

ఈ రచనకుపయోగించిన అంగ్ల గ్రంథాలు—

1. Encyclopedia Britannica 14th Edition.
2. Japan's Finance and Industry 1938.
3. Japan's Kampf—Jaya Deva.
4. Japan—Mistress of the Pacific.
5. Profits and Politics in the Post—War World.
6. Secrets of Japan—Chamanlal.
7. The Menace of Japan—Taid O' Conory.
8. The New Japan, Impressions and Reflections.
9. The Post—War World.

మా ప్రచురణలు :

1. సోవియట్ దేశం

“...నూతనప్రపంచం, మానవపునరుద్ధరణ, నిర్మాణనాటకం అనే శీరి కలక్రింద ఈనాటి సోవియట్ రష్యానుగురించి తెలుసుకొనదగిన విషయాలన్నీ యివ్వబడినై. —ఆంధ్ర వారపత్రిక, మార్చి 11, 1942.

“...దీనిలో హిరేక్ ముఖర్జీ, ఇశానేక్, పైల్ బ్రౌక్ గార్ల వ్యాసాలున్నవి. తెలుగు తరుమాకూడ సాఫీగా ఉంది.” —కార్మిక బులిటెన్, మార్చి 1942.

“...అనువాదం బాగుంది. సాధారణభాషలో, కేవలం తరుమా చేయక అనుకరణచేస్తూ మాతృకలోని భావాలనువదలక ప్రధానవిషయాలన్నింటినిచేర్చి చక్కగా వ్రాశారు.” —వాహిని, మార్చి 29, 1942.

“ మానవస్వాతంత్ర్యంకోసం యీనాడు సోవియట్ల మాపుతూ ఉన్న అఖండప్రతిభనుగురించి తెలుసుకోవడం ప్రతిస్వాతంత్ర్యపిపాసికి కనీస ధర్మమై ఉంది. అట్టిదానికి యీ గ్రంథం మిక్కిలిగా ఉపకరిస్తుంది. అనువాదం సరళంగా వుంది.” —ప్రజామిత్ర, ఏప్రిల్ 26, 42.

2. ఫ్రాన్స్ పతనం.

ప్రజాస్వామ్యాల నెలకొల్పదలచిన దేశదేశాల ప్రజలూ—అసలు ద్రోహులు యేయే రూపాలలో కుట్రల నాటకాలు ఆడుతూ వుంటారో తెలుసుకోవలసినవిధి వుంది అటువంటి అవకాశాన్ని కలుగజేస్తుంది “ఫ్రాన్సు పతనం.” ఆంధ్రులు తప్పక చదవాలి.” —ప్రజాబంధు ఏప్రిల్ 19, 42.

“ ఈ గ్రంథంలో ఫ్రెంచి రి పబ్లిక్ నాటినుంచి నేటివరకు రక రకాలుగా మారిన రాజకీయాలు, రంగులు చక్కగా వర్ణించబడినాయి. ఈ యుద్ధంలో కొబ్బరికాయలాగా రెండు చెక్కలై ఒక చెక్క హిట్లరు చేతిలోపడి, రెండవ చెక్క పెటాను పట్టుకు ప్రేలాడుతున్న సమయంలో, లవెల్ ధిక్కారానికి లోపైన ఫ్రాన్సుకు సంబంధించిన ఈ గ్రంథం ఒక కథకంటె కమ్మగా చదువతగింది.” —కృష్ణాపత్రిక ఏప్రిల్ 25, 1942.

“...ఫ్రాన్సుదేశపు ప్రాచీనార్యాచీన చరిత్రయు, ఫ్రాన్సు పతన విశేషములును దీనిలో వివరింపబడినవి. ఇట్టి రాజకీయరచనలు ఈ తరుణములో ఆంధ్ర జనసామాన్యమునకు చాల అక్కరైయున్నవి.” —ఆంధ్ర వారపత్రిక, మే 20, 1942.

ప్రాణును కబళించడానికి జర్మనీ ఎత్తిన ఎత్తులు, అది అనుసరించిన అమానుష మార్గాలు ఇందు బాగా క్రోడీకరింపబడ్డాయి.

ప్రజాస్వామ్యాలపాలిటి తోకచుక్కలా ప్రవర్తిస్తూవున్న నేటి ఫాసిస్టునాయకుల దౌష్ట్యాలను మనం ముఖ్యంగా తెలుసుకోవాలి. అట్టిదానికి ఈ గ్రంథం బాగా ఉపకరిస్తుంది.” —ప్రజామిత్ర మే 24, 42.

“ మొట్టమొదట — జ్యోశ్యం తెలిసినట్లుగా విచీ ప్రభుత్వం అన్న పేరుతో మొన్న మొన్నటివరకూ వేరుగా వుంటూవచ్చిన ఆ క్లాస్ట్ ఫ్రెంచి ప్రభుత్వముకూడా లావెలు కుటిల కుతంత్రాల కారణంగా హేటరుకు ధారాదత్తంతో సమయానికి ఈ “ప్రాణు పతనం” వెలువరించిన సంపాదకులను అభినందించక తప్పదు. ఇండియాలో మరియేయితర దేశీయ భాషలనూ యిట్లువంటి గ్రంథం యింతవరకూ రాలేదు. తొలుద్వల్ల ప్రాణు సంగతి సవిస్తరంగా తెలిసికొనడానికి ఆంధ్రులకు అవకాశం ఏర్పడింది.

“ చీనా, రష్యా, బ్రిటన్ దేశాలు ఎలా శత్రువును నిర్జించగల్గుతున్నవి మన మాకళించటం ఎంత సబబూ, ముఖ్యమో అలాగే పరాభూత దేశాలు యెందువల్ల పడిపోయినది, వాటి జాడ్యపులక్షణా లెటువంటివి అనే సంగతులు ఈ సంకులసమయంలో మనం గ్రహించటమున్నూ అవసరమై యున్నది. ఈ గ్రంథం ఈ అవసరాన్ని తీర్చుచున్నది. ఇందులో పూర్వాపరాలన్నీ కూలంకషంగా చర్చించబడి పర్యవసానాలు, తేల్చబడినవి. క్రమేణా ప్రాణు స్వతంత్ర్యజీవిగా ఉండక సామ్రాజ్యకామి అవటం, ౧౯౧౮ లో జరిగినయుద్ధం, తదనంతరపరిస్థితులు, ప్రపంచంలో ఫాసిజమ్ తలెత్తటం, ఫ్రాన్స్ లోకలిగిన బహువిధమైన సంచలనం, సంఘీభావానికి జరిగినయత్నాలు, వాటి పరాజయం, ఇప్పటి యుద్ధవేళకున్న సందర్భాలు, రాజ్యపాలకు లెటువంటివారో, దేశంలో ఏర్పడ్డచీలికలు, కలిగిన గందరగోళం, ప్రాణుపరాజయం, ప్రాణుయొక్క భవితవ్యం—యివన్నీ యిందులో వివరింపబడినవి.

మనకివన్ని తెలిసేనిమిత్తం యీ అనువాదం చేసినవారు, గ్రంథం ప్రచురించినవారు ప్రశంసింపదగినవారు.” —భారతి, మే 1942.

మా ప్రచురణలు దొరికేవోట్లు—

జింగోలు—	శ్రీ ఇసికళ్ళ ఆంజనేయులుగారు.
వేటపాలెం—	శ్రీ అడుసుపల్లి శ్రీనివాసరావుగారు.
తెనాలి—	శ్రీ యస్. యస్. రాయ్ గారు, లక్ష్మీవిలాస్, గాంధీ చౌక్.
	శ్రీ డి. వి. సుబ్బారావుగారు, వెన్నకొట్టు, మారిస్ పేట.
గుంటూరు—	శ్రీ మాడఘూషి శేషచార్లుగారు, బ్రాడీ పేట.
మంచికలపూడి—	శ్రీ కొండపనేని బలరామకృష్ణయ్యగారు.
పెదపడ్లపూడి—	డాక్టర్ కె. వి. శర్మగారు.
బెజవాడ—	పాపులర్ ప్రింటర్స్, గవర్నమెంట్ పేట. ది మాడరన్ న్యూస్ ఏజన్సీ, గవర్నరు పేట. ది వెరైటీ ఏజన్సీస్, గవర్నరు పేట.
తేలప్రోలు—	శ్రీ తుమ్మల వెంకటసుబ్బయ్యగారు.
నిడదవోలు—	‘విజ్ఞానం’ ఆఫీసు,
వికాఖపట్నం—	ది సిటీ న్యూస్ ఏజన్సీ.
అనంతపురం—	నవ్యసాహిత్యమాల.

హిగిన్ బాధమ్మవారి రైల్వే పుస్తకశాలలన్నిటిలోను, వెంకట్రామా అండు కో, ది ఓరియంట్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ బ్రాంచీలన్నిటిలోను మా ప్రచురణములు దొరకును. (ఆంధ్రదేశమంతట ఏజంట్లు కావాలి. పరతులకు వ్రాయండి.)

మూ ప్రచురణలు
CUDDAPAH.
(తెలుగునాడు)

1. సోవియట్ దేశం

అనువాదం : శశి

ఫిబ్రవరి, 1942

2. ప్రాన్స్ పతనం

అనువాదం : కామ్రేడ్ గుమ్మల

ఏప్రిల్, 1942

3. నేటి జపాన్

రచన : శ్రీ కొత్తపల్లి నుబ్బరామయ్య

జూన్, 1942

(త్వరలో వెలువడ నున్నది)

4. సోవియట్ రష్యా

రచన : శ్రీ జనమార్లాల్ నెహ్రూ

అనువాదం : శ్రీ పండితారాధ్యుల నాగేశ్వరరావు, డి.వి.

5. మహమ్మదీయ జాతీయవికాసం

రచన : శ్రీ కాళిపట్నం కొండయ్య, ఎం. ఎస్సి.

6. నేటి చైనా

రచన : శ్రీ వింగ్ పరశురామయ్య.

7. జపాన్ సామాజికాంక్ష

రచన : P P P

8. నాటి శ్రేణుల వెనుక

అనువాదం : నేచర్.